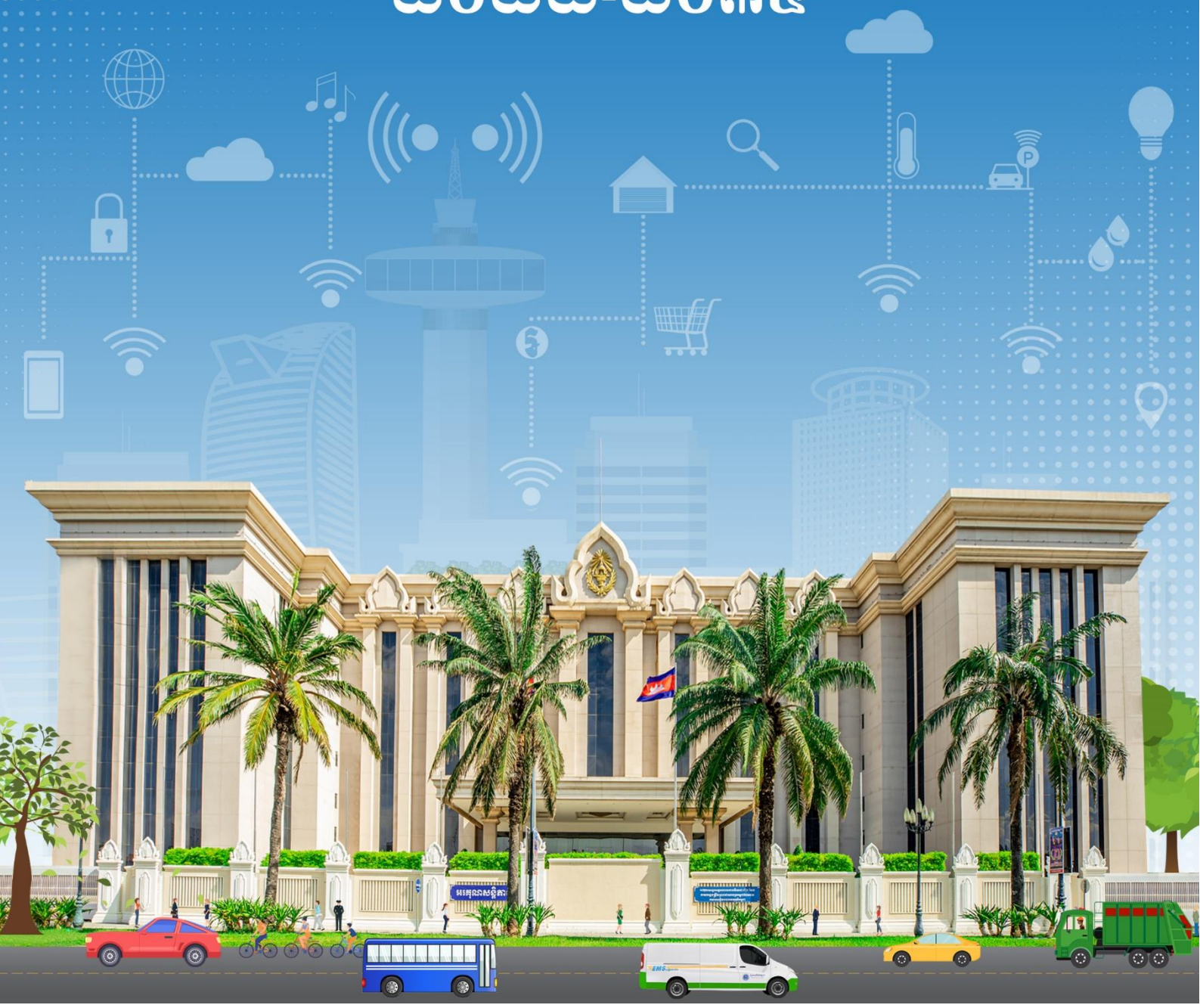

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

គោលនយោបាយ រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ២០២២-២០៣៥

**“កសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដើម្បីលើកកម្ពស់
គុណភាពជីវិតនិងទំនុកចិត្តប្រជាពលរដ្ឋ
តាមរយៈការបម្រើសេវាសាធារណៈឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរ”**

**រៀបចំដោយ
ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍
ខែមករា ឆ្នាំ២០២២**

បុព្វកថា

ប្រទេសកម្ពុជាទទួលបានសន្តិភាពពេញលេញ និងរក្សាបានបូរណភាពទឹកដី សាមគ្គីភាពជាតិ ស្ថិរភាពនយោបាយ និងការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម តាមរយៈនយោបាយឈ្នះ-ឈ្នះ។ ការអនុវត្តកម្មវិធីកំណែទម្រង់ស៊ីជម្រៅបានធ្វើឱ្យ ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់ស្រទាប់វណ្ណៈមានការផ្លាស់ប្តូរកាន់តែល្អប្រសើរ និងសមិទ្ធផលជាច្រើនត្រូវ សម្រេចបានក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីៗ ដោយមានសន្តិភាពពេញលេញក្នុងរយៈពេលពីរទសវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះ កម្ពុជាបាន អនុវត្តគោលនយោបាយជាតិសំខាន់ៗ ជាអាទិ៍ យុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ អភិវឌ្ឍន៍ជាតិ គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឧស្សាហកម្មកម្ពុជា ដែលធ្វើឱ្យសម្រេចបានកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រចាំឆ្នាំជាមធ្យម ក្នុងរង្វង់៧% មុនការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩។ ក្នុងន័យនេះ ប្រទេសកម្ពុជាត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរពីប្រទេសដែលមាន ចំណូលទាប ទៅជាប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យមកម្រិតទាបក្នុងឆ្នាំ២០១៥ ហើយត្រូវបានចាត់ទុកជាខ្លាសេដ្ឋកិច្ចថ្មី នៅអាស៊ីក្នុងឆ្នាំ២០១៦។ វឌ្ឍនភាពទាំងនេះជាសមិទ្ធផលគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ដោយបានប្រែក្លាយមុខមាត់និងគួរនាំទី របស់ប្រទេសកម្ពុជាលើឆាកអន្តរជាតិទាំងក្នុងតំបន់និងពិភពលោក។

ស្របពេលជាមួយនេះ ដើម្បីបន្តរក្សាបានសន្តិភាព សន្តិសុខ និងកំណើនសេដ្ឋកិច្ចឆ្ពោះទៅការអភិវឌ្ឍប្រកប ដោយចីរភាព រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាជំរុញកំណែទម្រង់ ដែលជាការងារស្នូលនៃការអភិវឌ្ឍប្រទេស ដោយបានដាក់ ចេញនូវយន្តការនៃគណៈកម្មាធិការកំណែទម្រង់សំខាន់ៗ៤ រួមមាន គណៈកម្មាធិការកែទម្រង់ការអភិវឌ្ឍតាម បែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ គណៈកម្មាធិការដឹកនាំការងារកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ គណៈកម្មាធិការកែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈ និងគណៈកម្មាធិការដឹកនាំការងារកែទម្រង់ច្បាប់និងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ សំដៅលើកកម្ពស់អភិបាលកិច្ចល្អ និងសេវាសាធារណៈប្រកបដោយតម្លាភាពជូនប្រជាពលរដ្ឋ។

ថ្វីត្បិតតែកំណែទម្រង់ទាំងនេះទទួលបានជោគជ័យយ៉ាងត្រចះត្រចង់ក្តី ប៉ុន្តែនៅមានបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួន រួមមាន យន្តការតាមដាននិងវាយតម្លៃលើការបម្រើសេវាសាធារណៈនៅមានកម្រិត ការចែករំលែកព័ត៌មាននិងទិន្នន័យ នៅមិនទាន់ទូលំទូលាយ គោលនយោបាយនិងការអនុវត្តនៅមានគម្លាត ជាដើម។ រាជរដ្ឋាភិបាលនៅបន្តធ្វើកំណែទម្រង់ លើគ្រប់វិស័យ ជាពិសេស ផ្នែករដ្ឋបាលសាធារណៈដែលផ្តោតសំខាន់លើការពង្រឹងសមត្ថភាពក្រសួងស្ថាប័ន សំដៅបម្រើសេវាសាធារណៈជូនប្រជាពលរដ្ឋ ឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពនិងប្រសិទ្ធផល។ កំណែទម្រង់នេះមិនត្រឹមតែ ជំរុញការអភិវឌ្ឍនិងការពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់កម្ពុជាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងឆ្លើយតបនឹងបរិបទនៃការអភិវឌ្ឍ នៅក្នុងពិភពលោក ដែលផ្តល់ឱកាសដល់ការធ្វើឱ្យប្រសើរនូវផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ច ការពង្រឹងភាពប្រកួតប្រជែង ការជំរុញការធ្វើពិពិធកម្មសេដ្ឋកិច្ច និងការធ្វើសមាហរណកម្មកម្ពុជាទៅក្នុងទីផ្សារតំបន់និងអន្តរជាតិ។ ក្នុងបរិបទថ្មីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលជំរុញនិងពន្លឿនការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលដែលជាឃ្លាស់សម្រាប់អភិវឌ្ឍ ធានាអភិបាលកិច្ចល្អ និងបម្រើសេវាសាធារណៈឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរ។

រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលជាតួអង្គជំរុញកំណើនថ្មី តាមរយៈការបង្កើនចំណូលរដ្ឋនិងការកាត់បន្ថយពេលវេលា ការងារស្ទួន ចំណាយសាធារណៈ និងផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ព្រមទាំងសម្រួលការផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យរវាងក្រសួងស្ថាប័ន និងរំហូរការងាររដ្ឋបាល។ ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលតម្រូវឱ្យរៀបចំរំហូរការងារឡើងវិញ និងសម្រួលការ គ្រប់គ្រង ការបែងចែក ដំណើរការ និងការតាមដានលើការងារប្រកបដោយតម្លាភាព គណនេយ្យភាព និងសមធម៌។ ជោគជ័យនៃបរិក្ខណៈឌីជីថលជាមូលដ្ឋានចម្បងសម្រាប់រាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីឈានទៅសម្រេចគោលបំណងចុងក្រោយ គឺការបម្រើសេវាសាធារណៈតាមតម្រូវការប្រជាពលរដ្ឋនៅគ្រប់ពេលវេលានិងគ្រប់ទីកន្លែង។ ដំណើរការនៃបរិក្ខណៈ ឌីជីថលត្រូវបាននាំមុខដោយការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដែលជាសសរស្តម្ភសម្រាប់ជំរុញផលជននិងប្រជាពលរដ្ឋ ឱ្យចាប់យកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលប្រកបដោយភាពជឿទុកចិត្ត។

ក្នុងឆ្នាំ២០០០ រាជរដ្ឋាភិបាលបានចាប់ផ្តើមកសាងរដ្ឋាភិបាលអេឡិចត្រូនិក ដោយបង្កើតអាជ្ញាធរជាតិទទួល បន្ទុកកិច្ចការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍ព័ត៌មានវិទ្យា(NIDA) នៅទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី។ គម្រោងរដ្ឋាភិបាល

អេឡិចត្រូនិកមួយចំនួនត្រូវបានអភិវឌ្ឍនៅក្នុងដំណាក់កាលនោះ ហើយគម្រោងមួយចំនួនទៀតត្រូវបានអភិវឌ្ឍជាបន្តបន្ទាប់រហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ន។

ចរន្តនៃបដិវត្តន៍ឧស្សាហកម្មជំនាន់ទី៤កំពុងដុះឡើងយ៉ាងខ្លាំងលើសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម តាមរយៈការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាបញ្ញាសិប្បនិម្មិត ការវិភាគទិន្នន័យ និងអ៊ីនធឺណិតនៃវត្ថុ។ល។ បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលទាំងនេះបានធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងលឿនដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ក្នុងវិស័យអប់រំ សុខាភិបាល ទីផ្សារការងារ ធុរកិច្ច រដ្ឋបាលសាធារណៈជាដើម។ ការបន្តធ្វើទំនើបកម្មនិងពង្រីកការតភ្ជាប់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល ការលើកកម្ពស់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលគាំទ្រដល់ការស្រាវជ្រាវនិងនវានុវត្តន៍ និងការកសាងសមត្ថភាពមន្ត្រីរាជការតាមបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ជាយុទ្ធសាស្ត្រចាំបាច់ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវអនុវត្តនាពេលអនាគត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ដំណើរការនៃបដិវត្តន៍ឧស្សាហកម្មជំនាន់ទី៤នឹងនាំមកនូវបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួន ជាអាទិ៍ បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងសន្តិសុខឌីជីថល ការការពារទិន្នន័យបុគ្គល សន្តិសុខទិន្នន័យ ឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន និងការកេងប្រវ័ញ្ចនិងរំលោភបំពានផ្លូវភេទលើកុមារនិងស្ត្រីតាមអនឡាញ។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងអនុវត្តគោលនយោបាយចាំបាច់នានា ស្របតាមក្របខណ្ឌគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលកម្ពុជា ២០២១-២០៣៥ សំដៅធានាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីឌីជីថល ដែលមានភាពរឹងមាំធន់នឹងវិបត្តិផ្សេងៗព្រមទាំងឆ្លើយតបទាន់ពេលវេលានឹងការវិវត្តនៃបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល។ អនុលោមតាមក្របខណ្ឌគោលនយោបាយខាងលើនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលដាក់ចេញនូវគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ២០២២-២០៣៥ ដោយផ្ដោតលើចក្ខុវិស័យ “ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពជីវិតនិងទំនុកចិត្តប្រជាពលរដ្ឋ តាមរយៈការបម្រើសេវាសាធារណៈឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរ” ដែលមានយន្តការថ្នាក់ជាតិដឹកនាំ សម្របសម្រួល និងអនុវត្តដោយមានការរៀបចំគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល អង្គភាពទទួលបន្ទុកបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅតាមក្រសួងស្ថាប័ននិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ការរៀបចំកញ្ចប់វិភាគជាតិអាទិភាព និងការជ្រើសរើសមន្ត្រីជំនាញជាដើម។

ខ្ញុំមានជំនឿដ៏មុតមាំលើសារៈសំខាន់និងភាពចាំបាច់ដែលកម្ពុជាត្រូវកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដោយក្រសួងស្ថាប័ននិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវធ្វើការជាឆ្លងមួយ និងមានសមត្ថភាពបម្រើសេវាសាធារណៈតាមតម្រូវការនិងទាន់ពេលវេលា។ ក្នុងន័យនេះ គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នត្រូវសហការគ្នាក្នុងស្មារតីបុរេសកម្មនិងអន្តរសកម្មបំផុត ដើម្បីធានាបាននូវភាពជោគជ័យនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

ក្នុងនាមរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ខ្ញុំសូមកោតសរសើរនិងវាយតម្លៃខ្ពស់ចំពោះកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ឯកឧត្តមអគ្គបណ្ឌិតសភាចារ្យ អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ជាប្រធាន និងឯកឧត្តម ជា វ៉ាន់ដេត រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ជាអនុប្រធាន នៃគណៈកម្មាធិការអន្តរក្រសួងទទួលបន្ទុករៀបចំសេចក្តីព្រាងក្របខណ្ឌគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិងសេចក្តីព្រាងក្របខណ្ឌគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដែលបានដឹកនាំរៀបចំឯកសារគោលនយោបាយនេះរហូតសម្រេចបានជោគជ័យ។ ទន្ទឹមនេះ ខ្ញុំក៏សូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះឯកឧត្តម លោកជំទាវ លោក លោកស្រី ដែលជាអនុប្រធាន សមាជិក និងក្រុមការងារបច្ចេកទេសនៃគណៈកម្មាធិការអន្តរក្រសួងខាងលើ ដែលបានចូលរួមយ៉ាងសកម្មនិងប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវខ្ពស់។

ថ្ងៃ សុក្រ ១១ រោច ខែ បុស្ស ឆ្នាំឆ្លូវ ត្រីស័ក ព.ស.២៥៦៥
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០២២ ✓

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

អារម្ភកថា

និន្នាការសកលនៃបដិវត្តន៍ឧស្សាហកម្មជំនាន់ទី៤ បន្ថែមដោយការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ បានជំរុញឱ្យកម្ពុជាពង្រឹងការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមដោយប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ដែលជាឃ្លាស់នៃការជំរុញប្រកួតកំណើនថ្មី ដើម្បីសម្រេចបានចក្ខុវិស័យប្រែក្លាយកម្ពុជា ទៅជាប្រទេសចំណូលមធ្យមកម្រិតខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៣០ និងជាប្រទេសចំណូលខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៥០។ ក្នុងន័យនេះ ក្របខណ្ឌគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលកម្ពុជា ២០២១-២០៣៥ ត្រូវបានរៀបចំដើម្បីឆ្លើយតបនឹងដំណើរការនៃបដិវត្តន៍ឧស្សាហកម្មជំនាន់ទី៤ ដែលមានសសរស្តម្ភសំខាន់ចំនួន៣គឺ ពលរដ្ឋឌីជីថល រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល និងធុរកិច្ចឌីជីថល ដោយការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវចាប់ផ្តើមមុន ដើម្បីជំរុញការចាប់យក ការប្រើប្រាស់ និងការធ្វើបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលក្នុងសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមទាំងមូល។

តាមរយៈគណៈកម្មាធិការអន្តរក្រសួងទទួលបន្ទុករៀបចំសេចក្តីព្រាងក្របខណ្ឌគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចឌីជីថលនិងសេចក្តីព្រាងក្របខណ្ឌគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល **សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** បានប្រគល់ភារកិច្ចដល់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ដឹកនាំរៀបចំ “គោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ២០២២-២០៣៥” ក្នុងគោលបំណង “កសាងរដ្ឋាភិបាលឆ្លាត ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃការប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី សម្រាប់ការធ្វើទំនើបកម្មប្រព័ន្ធអភិបាលកិច្ចនិងការកែទម្រង់ប្រកបដោយតម្លាភាពនិងភាពជឿទុកចិត្ត ដើម្បីអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលប្រកបដោយបរិយាបន្ន”។

គោលនយោបាយនេះត្រូវបានរៀបចំ ដោយចាប់ផ្តើមពីការសិក្សាអំពីការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលដែលទទួលបានជោគជ័យនៅប្រទេសមួយចំនួន ដែលផ្តោតលើការកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ការរៀបចំអភិបាលកិច្ចនិងសេវាសាធារណៈឌីជីថល ការជំរុញនវានុវត្តន៍ឌីជីថល និងការពង្រឹងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន។ ឯកសារនេះក៏រួមបញ្ចូលទស្សនាទាន ដែលទទួលបានពីកិច្ចពិភាក្សារវាងក្រុមមន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់របស់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ និងឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចជាតិ។ ក្រៅពីនេះ ក្រុមការងារក៏បានរៀបចំកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាច្រើនលើក ដើម្បីទទួលបានធាតុចូលពីក្រសួងស្ថាប័ន ស្ថាប័ននីតិបុព្វលាភ អង្គភាពពាក់ព័ន្ធ វិស័យឯកជន គ្រឹះស្ថានអប់រំ អ្នកជំនាញ និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍មួយចំនួន។

“គោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ២០២២-២០៣៥” ជាឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីការគិតគូរវែងឆ្ងាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនិងជាផែនទីបង្ហាញផ្លូវ ក្នុងគោលដៅសម្រេចឱ្យបានការធ្វើបច្ចេកវិទ្យារដ្ឋាភិបាលឌីជីថលពេញលេញ។ ក្នុងន័យនេះ សកម្មភាពអាទិភាពរយៈពេលខ្លី មធ្យម និងវែង ត្រូវបានរៀបចំប្រកបដោយភាពប្រទាក់ក្រឡានិងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ស្របតាមការរីកចម្រើននៃបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ការវិវឌ្ឍរបស់កម្ពុជា និងឧត្តមានុវត្តន៍ជាតិនិងអន្តរជាតិ។ ការអនុវត្តសកម្មភាពអាទិភាពទាំងនេះ នឹងរួមចំណែកដល់ការធ្វើឱ្យប្រសើរនូវចំណាត់ថ្នាក់សន្ទស្សន៍អភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ដោយនាយកដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ជារៀងរាល់២ឆ្នាំម្តង។

ក្នុងនាមក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរនិងវាយតម្លៃខ្ពស់ ចំពោះការខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងមោះមុតរបស់ក្រុមការងារបច្ចេកទេសនៃក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្នុងការរៀបចំតាក់តែង “គោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ២០២២-២០៣៥” នេះឱ្យលេចចេញជារូបរាង។ ជាមួយគ្នានេះ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះដៃគូអភិវឌ្ឍន៍និងស្ថាប័នអន្តរជាតិនានា ដែលបាននិងកំពុងសហការជាមួយក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្នុងកិច្ចការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ទោះបីស្ថិតនៅក្នុងកាលៈទេសៈនៃការរីករាលដាលជំងឺកូវីដ-១៩ ក៏ដោយ។

ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅជូនចំពោះ ឯកឧត្តមអគ្គបណ្ឌិតសភាចារ្យ **អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន** ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ជាប្រធានគណៈកម្មាធិការអន្តរក្រសួងទទួលបន្ទុករៀបចំ សេចក្តីព្រាងក្របខណ្ឌគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចឌីជីថលនិងសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដែលបាន ដឹកនាំនិងសម្របសម្រួលក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ក្នុងដំណើរការនៃការរៀបចំគោលនយោបាយដ៏មានសារៈសំខាន់នេះ។ ខ្ញុំក៏សូមថ្លែងអំណរគុណឯកឧត្តម លោកជំទាវ លោក លោកស្រី តំណាងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដែលបាន ចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការផ្តល់ធាតុចូល ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពឯកសារនេះឱ្យមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។

ខ្ញុំជឿជាក់យ៉ាងមុតមាំថា ដោយមានការចូលរួមសហការពីក្រសួងស្ថាប័ននិងតួអង្គពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ឯកសារ គោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនេះនឹងត្រូវបានអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងជោគជ័យ។

ថ្ងៃ **សុក្រ ១១ រោច** ខែ **បុស្ស** ឆ្នាំឆ្លូវ ត្រីស័ក ព.ស.២៥៦៥
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី **២៧** ខែ **មករា** ឆ្នាំ២០២២
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

ជា វ៉ាន់ជេត

មាតិកា

មុខងារ	i
អារម្ភកថា	iii
ខ្លឹមសារសង្ខេប	vii
បញ្ជីពាក្យកាត់	ix
១- សេចក្តីផ្តើម	១
២- ទស្សនាទានរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល	២
២.១- និយមន័យ	២
២.២- គោលការណ៍អនុវត្ត	៣
២.៣- បច្ច័យវិជ្ជមាននៃរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល	៤
២.៤- បទពិសោធន៍និងឧត្តមានុវត្តន៍រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល	៥
៣- ស្ថានភាពរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា	៨
៣.១- ដំណើរវិវត្ត	៨
៣.២- ការវិភាគរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា	១១
៤- ចក្ខុវិស័យ	១៤
៥- គោលបំណង	១៤
៦- គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ និងយុទ្ធសាស្ត្រ	១៤
៧- សកម្មភាពអាទិភាព	១៦
យុទ្ធសាស្ត្រទី១៖ ការរៀបចំនិងកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគ្នាប់ឌីជីថល	១៦
យុទ្ធសាស្ត្រទី២៖ ការរៀបចំនិងកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់ឌីជីថលសម្រាប់សេវាសាធារណៈ ...	១៧
យុទ្ធសាស្ត្រទី៣៖ ការរៀបចំនិងពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសន្តិសុខឌីជីថល	១៧
យុទ្ធសាស្ត្រទី៤៖ ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសេវាប្រៃសណីយ៍	១៨
យុទ្ធសាស្ត្រទី៥៖ ការរៀបចំអភិបាលកិច្ចរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល	១៨
យុទ្ធសាស្ត្រទី៦៖ ការធ្វើបរិវត្តកម្មរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនិងសេវាសាធារណៈ	២១
យុទ្ធសាស្ត្រទី៧៖ ការកសាងមូលធនមនុស្សឌីជីថល	២៣
យុទ្ធសាស្ត្រទី៨៖ ការលើកកម្ពស់ការស្រាវជ្រាវនិងនវានុវត្តន៍ឌីជីថល	២៥
យុទ្ធសាស្ត្រទី៩៖ ការរៀបចំកិច្ចសហការជាមួយក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល	២៥
យុទ្ធសាស្ត្រទី១០៖ ការលើកកម្ពស់ធុរកិច្ចឌីជីថល	២៥
៨- យន្តការដឹកនាំ សម្របសម្រួល អនុវត្ត តាមដាននិងវាយតម្លៃ	២៧

៨.១- យន្តការដឹកនាំ សម្របសម្រួល និងអនុវត្ត	២៧
៨.២- យន្តការតាមដាននិងវាយតម្លៃ.....	៣១
៩- ការបញ្ចៀស ការបន្ថយ និងដំណោះស្រាយផលប៉ះពាល់ និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ	៣៣
៩.១- ការបញ្ចៀស ការបន្ថយ និងដំណោះស្រាយផលប៉ះពាល់ពាក់ព័ន្ធនឹងទិដ្ឋភាពសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម.....	៣៣
៩.២- ហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹងការសម្របសម្រួលស្ថាប័ន	៣៣
៩.៣- ហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព	៣៣
៩.៤- ហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹងមូលធនមនុស្សនិងហិរញ្ញវត្ថុ.....	៣៤
៩.៥- ហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹងការវិវឌ្ឍយ៉ាងឆាប់រហ័សនៃបច្ចេកវិទ្យា.....	៣៤
៩.៦- ហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹងសន្តិសុខឌីជីថលនិងការគ្រប់គ្រងក្នុងពេលប្រធានសក្តិ.....	៣៤
១០- សេចក្តីសន្និដ្ឋាន	៣៥
បរិសិទ្ធិ១ តារាងសកម្មភាពអាទិភាពនៃក្របខណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រដែលទទួលបានបន្ទុកដោយគណៈ-	
កម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល	៣៦
ឧបសម្ព័ន្ធ១ របាយការណ៍សិក្សាអំពីស្ថានភាពរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា.....	៥០
ឧបសម្ព័ន្ធ២ សន្ទានុក្រម	៨០

ខ្លឹមសារសង្ខេប

តាមការចង្អុលបង្ហាញក្នុង ក្របខណ្ឌគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលកម្ពុជា ២០២១-២០៣៥ ដោយផ្ដោតលើចក្ខុវិស័យកសាងសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលរស់រវើក ហើយដំណើរការនៃបរិក្ខេបឌីជីថលត្រូវបាននាំមុខ ដោយការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដែលជាសសសម្ព័ន្ធ សម្រាប់ជំរុញធុរជននិងប្រជាពលរដ្ឋឱ្យចាប់យកបច្ចេកវិទ្យា ឌីជីថលប្រកបដោយភាពជឿទុកចិត្ត។

បរិក្ខេបឌីជីថលមានការរៀបចំស្របតាមនិន្នាការសកលនៃបដិវត្តន៍ឧស្សាហកម្មជំនាន់ទី៤ ដោយ ផ្ដោតលើការពង្រឹងសេវាសាធារណៈ ដែលប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលជាឃ្លាស់។ កិច្ចការនេះគឺជារបៀបវារៈដ៏សំខាន់ ក្នុងការជំរុញកំណែទម្រង់ក្រសួងស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ សំដៅបង្កើតបរិយាកាសទាក់ទាញការ វិនិយោគនិងជំរុញការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមប្រកបដោយបរិយាបន្ន។

វឌ្ឍនភាពនៃការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជាស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូង ដោយហេតុថា ឌីជីថលនីយកម្ម តាមក្រសួងស្ថាប័ននៅមិនទាន់បានធ្វើសមាហរណកម្មពេញលេញជាមួយគ្នានៅឡើយ។ ប្រព័ន្ធភាគច្រើនផ្ដោតសំខាន់ លើការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសម្រាប់សម្រួលដល់ការងារ ដោយពុំមានយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់បរិក្ខេបឌីជីថលរយៈពេលវែង និង ពុំបានគិតគូរជាសំខាន់ពីប្រសិទ្ធភាពនិងប្រសិទ្ធផលដែលអាចកើតចេញពីទិន្នន័យប្រមូលផ្តុំ។

នៅពេលនិន្នាការបរិក្ខេបឌីជីថលនិងនវានុវត្តន៍នៃបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលក្នុងពិភពលោក បន្តឈ្លៀសទៅមុខយ៉ាង ឆាប់រហ័ស កម្ពុជាត្រូវរៀបចំខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់ឆ្លើយតបនឹងការវិវត្តនេះ ឱ្យទាន់ពេលវេលា ដើម្បីទាញយកប្រយោជន៍ឱ្យ អស់លទ្ធភាពពីការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលនិងបដិវត្តន៍ឧស្សាហកម្មជំនាន់ទី៤។ យោងតាមការវិភាគអំពីភាពខ្លាំង ភាព ខ្សោយ កាលានុវត្តភាព និងការគំរាមកំហែង(SWOT)នៃស្ថានភាពរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ភាពខ្លាំងគឺឆន្ទៈនយោបាយ មោះមុតរបស់ប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាល។ ការគាំទ្រពីថ្នាក់ដឹកនាំកំពូលនឹងធ្វើឱ្យមានការសម្របសម្រួលជាធ្លុងមួយរវាងក្រសួង ស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ វិស័យឯកជន សង្គមស៊ីវិល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិ។

ការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជាបាននិងកំពុងជួបបញ្ហាប្រឈមជាច្រើន ដែលជាភាពខ្សោយនៃប្រព័ន្ធ រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល រួមមាន ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគ្នាប់ឌីជីថលនៅមិនទាន់គ្របដណ្តប់ពេញផ្ទៃប្រទេស បញ្ហាគុណភាព សេវា លទ្ធភាពធនធានហិរញ្ញវត្ថុ ប្រព័ន្ធឌីជីថលនៅតាមក្រសួង ស្ថាប័នបង្កើតតាមតម្រូវការរៀងៗខ្លួននិងត្រួតគ្នា និងពុំ មានប្រើប្រាស់ថ្នាលជាតិរួម។ ចំណុចខ្សោយផ្សេងទៀត មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យជាតិសម្រាប់ផ្ទុកទិន្នន័យរួមនិងផ្តល់ ធនធានគណនាពុំទាន់មាននៅឡើយ ចំណែកក្រសួង ស្ថាប័នទាំងអស់ស្ទើរតែគ្មានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងសមត្ថភាព ផ្នែកបច្ចេកទេសសន្តិសុខឌីជីថល។

ក្នុងដំណើរការនៃការធ្វើបរិក្ខេបឌីជីថល កាលានុវត្តភាពជាកត្តាយុទ្ធសាស្ត្ររបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមាន ចំនួនយុវជនច្រើនរៀបចំប្រជាពលរដ្ឋទូទៅដែលងាយទទួលយកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលបានឆាប់រហ័ស និងសន្ទុះកំណើន នៃអ្នកប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណិត អាជីវកម្មប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល និងក្រុមហ៊ុនសេវាបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល។

ចក្ខុវិស័យនៃគោលនយោបាយនេះគឺ កសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពជីវិតនិងទំនុកចិត្ត ប្រជាពលរដ្ឋ តាមរយៈការបម្រើសេវាសាធារណៈឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរ។ ដើម្បីសម្រេចបានចក្ខុវិស័យនេះ ឯកសារគោល នយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ២០២២-២០៣៥ បានដាក់ចេញនូវយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន១០ រួមមាន **ទីមួយ** ការរៀបចំ និងកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគ្នាប់ឌីជីថល **ទីពីរ** ការរៀបចំនិងកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់ឌីជីថល សម្រាប់សេវាសាធារណៈ **ទីបី** ការរៀបចំនិងពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសន្តិសុខឌីជីថល **ទីបួន** ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ សេវាប្រៃសណីយ៍ **ទីប្រាំ** ការរៀបចំអភិបាលកិច្ចរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល **ទីប្រាំមួយ** ការធ្វើបរិក្ខេបឌីជីថលនិង សេវាសាធារណៈ **ទីប្រាំពីរ** ការកសាងមូលធនមនុស្សឌីជីថល **ទីប្រាំបី** ការលើកកម្ពស់ការស្រាវជ្រាវនិងនវានុវត្តន៍ឌីជីថល

ទីប្រាំបួន ការរៀបចំកិច្ចសហការជាមួយក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល និង **ទីដប់** ការលើកកម្ពស់ធុរកិច្ចឌីជីថល។ ក្រោម យុទ្ធសាស្ត្រទាំង១០ខាងលើនេះ មានសកម្មភាពអាទិភាពចំនួន៨៣ ដែលមានគម្រោងជាច្រើនថែមទៀត។

ដើម្បីអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពអាទិភាពខាងលើ **គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល** ដឹកនាំដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ត្រូវបានបង្កើតឡើង និងមានតួនាទីដឹកនាំនិងសម្របសម្រួលក្រសួងស្ថាប័ន ថ្នាក់ជាតិនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្នុងដំណើរការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល ដោយមានការរៀបចំសេចក្តីណែនាំ ផែនការ សកម្មភាព ការជំរុញការអនុវត្ត ការពិនិត្យ ការតាមដាន និងការវាយតម្លៃ ដើម្បីធានាបានប្រសិទ្ធភាព អន្តរប្រតិបត្តិការ និងសុវត្ថិភាពនៃប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលទាំងមូល។ ក្រោមការសម្របសម្រួលពីគណៈកម្មាធិការ រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍មានតួនាទីស្នូលក្នុងការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដូចជា *ការកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលរួម ការគ្រប់គ្រងថ្នាលបច្ចេកវិទ្យារួម ការកំណត់ស្តង់ដារបច្ចេកទេស សុសវ័រ ហាដវែរ និងសន្តិសុខឌីជីថល និងការរៀបចំកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលជំនាញឌីជីថល*។ ជាមួយគ្នានេះ ក្រសួងស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិនិង រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិនីមួយៗ ត្រូវបង្កើតអង្គភាពទទួលបន្ទុកបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅតាមស្ថាប័នរបស់ខ្លួន ដែលមាន តួនាទីជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថល ក្នុងការចូលរួមអនុវត្តគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

ដើម្បីធានាបានគុណភាពរវាងការចំណាយនិងការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចផ្តល់ កញ្ចប់ថវិកាមួយ ស្របទៅនឹងបច្ច័យវិជ្ជមាននៃការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម ដែលជាលទ្ធផលចុងក្រោយនៃការ អនុវត្តគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ ក្នុងន័យខាងលើនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងធ្វើវិភាគន៍ *ថវិកាអាទិភាពប្រចាំឆ្នាំ* និងត្រូវជ្រើសរើសបន្ថែម *មន្ត្រីជំនាញបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល* ក្នុងចំនួនសមស្របមួយ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការចាំបាច់ ក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាពអាទិភាពនៅក្នុងគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ២០២២-២០៣៥។ ក្រៅពីថវិកា ខាងលើ ក៏អាចមានថវិកាបន្ថែមដែលមានប្រភពពីវិស័យឯកជន ជំនួយឥតសំណង និង/ឬហិរញ្ញប្បទានពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍។

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលមានកិច្ចរៀបចំយន្តការតាមដាននិងវាយតម្លៃការអនុវត្តសកម្មភាព អាទិភាព ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ថវិកាលើការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ ជាមួយគ្នានេះ ការបញ្ចៀស ការកាត់បន្ថយ និងការដោះស្រាយផលប៉ះពាល់និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹងទិដ្ឋភាពសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម ត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់ តាមរយៈការសម្របសម្រួលក្រសួងស្ថាប័ន ការសម្រួលរបៀបរបបការងារ ការជ្រើសរើស បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ការកៀរគរមូលធនមនុស្សនិងហិរញ្ញវត្ថុ ការការពារសន្តិសុខឌីជីថល និងការត្រៀមឆ្លើយតបទៅនឹង ប្រធានសក្តិផ្សេងៗ។

ជារួម ការជ្រើសរើសសកម្មភាពអាទិភាពក្នុងការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល បានបង្ហាញនូវភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នា ជួយបំពេញគ្នាទៅវិញទៅមក ស៊ីជម្រៅ និងស្របតាមយុទ្ធសាស្ត្រច្បាស់លាស់ ទៅតាមគោលបំណងនិងគោលដៅ ជាក់លាក់ឆ្ពោះទៅរកការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលពេញលេញ ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានកំណត់សម្រាប់ឆ្នាំ២០៣៥។ បន្ថែមលើនេះ ការអនុវត្តសកម្មភាពអាទិភាពទាំងនោះនឹងធ្វើឡើងស្របតាមផែនការមេ ដោយមានផែនទីបង្ហាញផ្លូវ ច្បាស់លាស់ក្នុងឆន្ទៈនយោបាយដ៏មោះមុត សំដៅសម្រេចឱ្យបានជោគជ័យ ប្រសិទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធផល។ រាល់ សកម្មភាពអាទិភាពនីមួយៗនឹងត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនូវសូចនាករវាស់វែងនិងកំណត់ដំណាក់កាលច្បាស់លាស់ ដោយ មានក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកអនុវត្តលើសកម្មភាពអាទិភាពទាំងនោះ។ គួបផ្សំនឹងវិធានការដោះស្រាយទុកជាមុន នូវផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានផ្សេងៗ និងការរៀបចំគ្រប់គ្រងហានិភ័យនានា ដែលអាចកើតមានឡើងក្នុងដំណើរការ អភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល គោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ២០២២-២០៣៥ គឺជាឯកសារមួយដែល មានគុណភាពពេញលេញនិងគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់យកជាមគ្គុទេសក៍ក្នុងការអនុវត្ត ដើម្បីចូលរួមចំណែកអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមឌីជីថល ដែលប្រជាពលរដ្ឋទទួលបានគុណភាពជីវិត និងភាពជឿទុកចិត្តលើរាជរដ្ឋាភិបាល។

បញ្ជីពាក្យកាត់

4G	ប្រព័ន្ធទូរសព្ទចល័តជំនាន់ទី៤ (4 th Mobile Generation)
5G	ប្រព័ន្ធទូរសព្ទចល័តជំនាន់ទី៥ (5 th Mobile Generation)
AI	បញ្ញាសិប្បនិម្មិត (Artificial Intelligence)
AAE-1	ខ្សែកាបក្រោមបាតសមុទ្រអាស៊ី-អាហ្វ្រិក-អឺរ៉ុប (Asia-Africa-Europe 1)
BPR	ការរៀបចំដំណើរការការងារឡើងវិញ (Business Process Re-engineering)
CA	វិញ្ញាតធរហត្ថលេខាឌីជីថល (Certificate Authority)
CamDX	ថ្នាលផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យកម្ពុជា (Cambodia Data Exchange)
CADT	បណ្ឌិត្យសភាបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលកម្ពុជា (Cambodia Academy of Digital Technology)
EGDI	សន្ទស្សន៍អភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល (E-Government Development Index)
e-Government	រដ្ឋាភិបាលអេឡិចត្រូនិក (Electronic Government)
G2G	ការបម្រើសេវាពីរដ្ឋាភិបាលទៅរដ្ឋាភិបាល (Government to Government)
G4C	ការបម្រើសេវាសាធារណៈពីរដ្ឋាភិបាលដើម្បីប្រជាពលរដ្ឋ (Government for Citizen)
G2B	ការបម្រើសេវាសាធារណៈពីរដ្ឋាភិបាលទៅធុរកិច្ច (Government to Business)
GDP	ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (Gross Domestic Product)
KYC	ប្រព័ន្ធកំណត់អត្តសញ្ញាណអតិថិជន (Know Your Customer)
MCT	ខ្សែកាបក្រោមបាតសមុទ្រម៉ាឡេស៊ី កម្ពុជា ថៃ (Malaysia Cambodia Thailand)
NiDA	អាជ្ញាធរជាតិទទួលបន្ទុកកិច្ចការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍ព័ត៌មានវិទ្យា (National Information Communication Technology Development Authority)
NIPTICT	វិទ្យាស្ថានជាតិប្រៃសណីយ៍ ទូរគមនាគមន៍ បច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍និងព័ត៌មាន (National Institute of Posts, Telecommunications and Information Communication and Technology)
PKI	ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគន្លឹះសាធារណៈ (Public Key Infrastructure)
RCEP	ភាពជាដៃគូសេដ្ឋកិច្ចគ្រប់ជ្រុងជ្រោយតំបន់ (Regional Comprehensive Economic Partnership)
Root CA	វិញ្ញាតធរហត្ថលេខាឌីជីថលមេ (Root Certificate Authority)

SWOT

ភាពខ្លាំង ភាពខ្សោយ កាលានុវត្តភាព និងការគំរាមកំហែង
(Strengths, Weaknesses, Opportunities, and Threats)

UN-DESA

នាយកដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ
United Nations Department of Economic and Social Affairs

១- សេចក្តីផ្តើម

ស្របតាមនិន្នាការពិភពលោក ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលគឺជារបៀបវារៈដ៏សំខាន់ក្នុងការជំរុញកំណែទម្រង់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងការបង្កើតបរិយាកាសអំណោយផលដល់ការជំរុញការវិនិយោគនិងការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមប្រកបដោយបរិយាបន្ន។ និន្នាការនៃការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលមានការវិវត្តប្រសើរឡើងជាលំដាប់នៅគ្រប់តំបន់ក្នុងពិភពលោក។ លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលដោយនាយកដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ (UN-DESA) បានបង្ហាញថា តម្លៃមធ្យមនៃសន្ទស្សន៍អភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលបានកើនឡើងពី ០,៥៥ ក្នុងឆ្នាំ ២០១៨ ដល់ ០,៦០ ក្នុងឆ្នាំ ២០២០ នៅប្រទេសចំនួន ១២៦ ក្នុងចំណោម ១៩៣ ប្រទេស។ ក្នុងបរិបទតំបន់ ការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវបានកំណត់ជាគោលដៅអាទិភាពសំខាន់ក្នុងផែនការមេឌីជីថលអាស៊ានឆ្នាំ ២០២៥ ជាមូលដ្ឋានក្នុងការបម្រើសេវាសាធារណៈឌីជីថល ដែលមានគុណភាពខ្ពស់និងឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៃប្រទេសក្នុងតំបន់។

តាមការចង្អុលបង្ហាញ ក្នុងក្របខណ្ឌគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលកម្ពុជា ២០២១-២០៣៥ ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ជាសសរស្តម្ភចាំបាច់ និងត្រូវបោះជំហានមុន ដើម្បីជំរុញល្បឿនក្នុងការកសាងពលរដ្ឋនិងធុរកិច្ចឌីជីថល និងធានាភាពជោគជ័យខ្ពស់ក្នុងការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលទាំងមូល។ រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលគឺជាការរៀបចំប្រព័ន្ធអភិបាលកិច្ច ការកែលម្អនិងការលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពក្នុងការបម្រើសេវាសាធារណៈ តាមរយៈការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលរបស់ក្រសួងស្ថាប័នលើការគ្រប់គ្រងនិងរចនាសម្ព័ន្ធ ដែលនាំឱ្យប្រជាពលរដ្ឋនិងធុរកិច្ចចាប់យកនិងប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាព ប្រសិទ្ធផល តម្លាភាព ការបើកចំហ ក៏ដូចជាជំរុញសន្ទុះនៃការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម។

នាពេលបច្ចុប្បន្ន ប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលនិងការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យដែលត្រូវបានអភិវឌ្ឍនៅតាមក្រសួងស្ថាប័ននិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ មានលក្ខណៈដាច់ដោយឡែកពីគ្នាប្រចាំដែល ទោះស្ថិតក្រោមស្ថាប័នតែមួយឬរវាងស្ថាប័នផ្សេងគ្នាក៏ដោយ។ ទោះបីជាក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍មានមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យជាតិ ក៏បញ្ហាប្រឈមខាងលើនេះ នៅមិនទាន់បានដោះស្រាយនៅឡើយ។ នៅតាមក្រសួងស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ មានកង្វះខាតនូវការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធចាំបាច់ ភាពជាម្ចាស់លើប្រព័ន្ធដែលមានស្រាប់ ការការពារសន្តិសុខឌីជីថល មូលធនមនុស្សលើបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល និងការប្រតិបត្តិនិងការថែទាំជាប្រចាំ សម្រាប់អភិវឌ្ឍនិងគាំទ្រដល់ប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលនិងការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ។ ការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធនានាពុំមានការធ្វើផែនការនិងការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធដែលធ្វើឱ្យការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលនិងការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យមួយចំនួនមានភាពយឺតយ៉ាវ ឬត្រូវបានផ្អាកក្រោយពីដំណើរការមួយរយៈ។

ដូចនេះ ការរៀបចំគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលគឺជាការចាំបាច់និងបន្ទាន់ សំដៅដោះស្រាយបញ្ហាប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថល ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតភ្ជាប់ អភិបាលកិច្ចទិន្នន័យ និងមូលធនមនុស្ស ដើម្បីជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថលក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឱ្យមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាដាក់ចេញនូវគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ២០២២-២០៣៥ ដោយមិនរាប់បញ្ចូលសកម្មភាពអាទិភាពមួយចំនួនដែលបែងចែកទៅគណៈកម្មាធិការសេដ្ឋកិច្ចនិងធុរកិច្ចឌីជីថលនិងគណៈកម្មាធិការសន្តិសុខឌីជីថល ដើម្បីបំពេញលើឯកសារក្របខណ្ឌគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលកម្ពុជា ២០២១-២០៣៥ ដែលជាផែនទីមេទាំងមូល។ ឯកសារនេះរៀបចំឡើងដោយចែកជាផ្នែកគោលនយោបាយដែលជាឯកសារគោល បរិសិដ្ឋដែលជាឯកសារភ្ជាប់ និងឧបសម្ព័ន្ធដែលជាឯកសារយោង។

២- ទស្សនាទានរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

២.១- និយមន័យ

នៅក្នុងយុគសម័យឌីជីថល ការរីកចម្រើនឥតឈប់ឈរនៃបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលដែលមានជាអាទិ៍ កុំព្យូទ័រ អ៊ីនធឺណិត បច្ចេកវិទ្យាចល័ត ឧបករណ៍ឌីជីថលចល័ត និងបច្ចេកវិទ្យាសម្រាប់ការវិភាគទិន្នន័យ បាននិងកំពុងជំរុញការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម។ បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលនេះបានធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួលនៅប្រចាំថ្ងៃនិងបានជំរុញឱ្យរដ្ឋាភិបាលនានាធ្វើការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួលបម្រើសេវា ការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយប្រជាពលរដ្ឋនិងធុរកិច្ច ពីតាមបែបប្រពៃណីមកកាន់បែបទំនើប ដែលហៅថា **រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល** ។ ក្នុងន័យនេះ រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវផ្តោតលើការធ្វើទំនើបកម្មនិងសមាហរណកម្មប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងរដ្ឋាភិបាលនិងសេវាសាធារណៈ ដើម្បីលើកកម្ពស់អភិបាលកិច្ចល្អ និងបម្រើសេវាសាធារណៈឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការប្រជាពលរដ្ឋ ដោយយុត្តិធម៌ សមធម៌ ប្រសិទ្ធភាព តម្លាភាព គណនេយ្យភាព និងបរិយាបន្ន។

ដំណើរការនៃរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវឈរលើប្រព័ន្ធអភិបាលកិច្ចឯកភាព (Whole-of-government Approach) ដែលគ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នទាំងអស់ជាផ្នែកមួយនិងធ្វើអន្តរសកម្មទៅវិញទៅមកក្នុងប្រព័ន្ធនេះ។ ក្រសួងស្ថាប័ននីមួយៗអាចរៀបចំនិងអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលសម្រាប់បម្រើសេវាផ្ទៃក្នុងនិងសេវាសាធារណៈរបស់ខ្លួន ដោយត្រូវតភ្ជាប់គ្នាចែករំលែកទិន្នន័យ និងបំពេញមុខងារជាប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលតែមួយ។

ជាទូទៅ ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវបានបែងចែកជា៥កម្រិត ដូចខាងក្រោម៖

- **កម្រិតទី១** : រដ្ឋាភិបាលអេឡិចត្រូនិក(e-Government) ជាដំណាក់កាលដំបូងនៃរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដោយមានការអភិវឌ្ឍនិងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថល ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មាននិងសេវាតាមអនឡាញ ប៉ុន្តែប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថល ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងទិន្នន័យមានសភាពដាច់ដោយឡែកនិងមិនទាន់បានធ្វើសមាហរណកម្មចូលគ្នា។

- **កម្រិតទី២** : រដ្ឋាភិបាលបើកចំហ(Open Government) ជាដំណាក់កាលដែលប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីទទួលមតិយោបល់ពីប្រជាពលរដ្ឋនិងមានអន្តរសកម្មជាមួយអ្នកទទួលសេវា។ នៅក្នុងកម្រិតទី២ ព័ត៌មានរបស់រដ្ឋាភិបាលត្រូវបានបើកចំហដល់សាធារណជន ដើម្បីធានាតម្លាភាពនិងគណនេយ្យភាព។

- **កម្រិតទី៣** : រដ្ឋាភិបាលផ្តោតលើទិន្នន័យ(Data-centric Government) ជាការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដែលចាត់ទុកទិន្នន័យជាទ្រព្យសំខាន់និងចាំបាច់។ ការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីមិនមែនជាចំណុចអាទិភាពតទៅទៀត ផ្ទុយទៅវិញ ការប្រមូល ការប្រើប្រាស់ និងការវិភាគទិន្នន័យគឺជាអាទិភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល។ ប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថល ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងទិន្នន័យរបស់ក្រសួងស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវបានធ្វើសមាហរណកម្មជាបណ្តើរៗ ដោយប្រើប្រាស់ថ្នាក់រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលរបស់រដ្ឋាភិបាល(Government as a Platform) សម្រាប់ដំណើរការការងារ។

- **កម្រិតទី៤** : រដ្ឋាភិបាលបរិវត្តកម្មពេញលេញ(Fully Transformed Government) ជាដំណាក់កាលដែលក្រសួងស្ថាប័នធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលពេញលេញ ដោយប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថល ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងទិន្នន័យទាំងអស់ត្រូវបានធ្វើសមាហរណកម្មចូលគ្នា ហើយការប្រើប្រាស់ ការគ្រប់គ្រង ការការពារទិន្នន័យ និងការបម្រើសេវាមានលក្ខណៈល្អប្រសើរ។

- **កម្រិតទី៥** : រដ្ឋាភិបាលឆ្លាត(Smart Government) ជាដំណាក់កាលដែលការប្រមូលនិងការវិភាគទិន្នន័យត្រូវបានធ្វើឡើងដោយស្វ័យប្រវត្តិ សម្រាប់ជាមូលដ្ឋានដល់ការសម្រេចចិត្តនិងការឆ្លើយតបនឹងបញ្ហា។ នានុវត្តន៍នៃសេវារដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដោយប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗមានជាអាទិ៍ បញ្ញាសិប្បនិម្មិត អ៊ីនធឺណិតនៃវត្ថុ ទិន្នន័យធំ ប្លុកឆេន បច្ចេកវិទ្យាក្លោង អាចកើតមានឡើងពេញលេញនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ។

រូបភាពទី១ : កម្រិតនៃការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

២.២- គោលការណ៍អនុវត្ត

តាមបទពិសោធបណ្តាប្រទេសមួយចំនួននៅលើពិភពលោក ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលមួយឱ្យមានមុខងារពេញលេញប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងប្រសិទ្ធផលត្រូវឈរលើគោលការណ៍អនុវត្តជាមូលដ្ឋានចំនួន៣៖

១- គោលការណ៍តែមួយលើក (The Once-Only Principle)

គោលការណ៍តែមួយលើក គឺជាគោលការណ៍អភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលដែលតម្រូវឱ្យក្រសួងស្ថាប័ន នីតិបុគ្គល និងប្រជាពលរដ្ឋ ផ្តល់ទិន្នន័យតែមួយលើក ដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដោយមិនស្នើសុំឬតម្រូវឱ្យផ្តល់ទិន្នន័យដដែលច្រើនលើកទេ។ គោលការណ៍នេះជួយកាត់បន្ថយការបញ្ចូលទិន្នន័យដែលគ្មានសង្គតិភាព ចំណាយរដ្ឋបាល និងបន្ទុកការងាររបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនិងភាគីពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការប្រមូល រក្សាទុក និងប្រើប្រាស់ទិន្នន័យ។

២- គោលការណ៍អន្តរប្រតិបត្តិការជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីតែមួយ (Interoperability as an Ecosystem Principle)

គោលការណ៍នេះធានាថា គ្រប់ប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលទាំងអស់របស់រដ្ឋាភិបាលអាចមានប្រតិបត្តិការឯករាជ្យ និងអាចធ្វើប្រតិបត្តិការជាមួយគ្នាដោយសុវត្ថិភាពជាមួយប្រព័ន្ធដទៃទៀត ជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីតែមួយ ដើម្បីបំពេញមុខងារឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការបម្រើសេវាសាធារណៈឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។ ក្នុងន័យនេះ ប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលដែលប្រើប្រាស់ដោយក្រសួងស្ថាប័ន ត្រូវមានអន្តរប្រតិបត្តិការនិងការផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យទៅវិញទៅមក។ ម្យ៉ាងទៀត គោលការណ៍នេះអនុញ្ញាតឱ្យប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលរបស់រដ្ឋាភិបាល អាចធ្វើអន្តរប្រតិបត្តិការនិងផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យជាមួយប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលវិស័យឯកជន ដើម្បីជំរុញនវានុវត្តន៍និងអភិបាលកិច្ចទិន្នន័យ ក្នុងន័យបង្កើនប្រសិទ្ធភាពប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មរបស់វិស័យឯកជន។

៣- គោលការណ៍ចាប់ផ្តើមនិងពង្រីកដើម្បីប្រសិទ្ធផល (Land and Expand for Efficiency Principle)

គោលការណ៍នេះបើកលទ្ធភាពដល់ក្រសួងស្ថាប័ន ក្នុងការផ្តួចផ្តើមរៀបចំអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថល ដោយចាប់ផ្តើមពីតូចនិងពង្រីកទៅធំ សម្រាប់បំពេញតម្រូវការក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងការផ្តល់សេវាសាធារណៈរបស់ខ្លួនប្រកបដោយប្រសិទ្ធផល ឈរលើមូលដ្ឋាននិងក្របខណ្ឌកំណត់ជាក់លាក់មួយនិងស្របតាមគោលការណ៍ទាំង២ខាងលើ។ ក្នុងន័យនេះ ការផ្តួចផ្តើមរៀបចំប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថល ត្រូវផ្តោតលើចំណុចអាទិភាពចាំបាច់និងប្រសិទ្ធផលជាកន្លឹះ ទើបអាចពង្រីកវិសាលភាពតាមរយៈការប្រើប្រាស់សមាសធាតុដែលមានស្រាប់ (Reusability) ឬពង្រីកបន្ថែម ដើម្បីចែករំលែកការប្រើប្រាស់ជាមួយប្រព័ន្ធផ្សេងៗ ដោយធានាបានប្រសិទ្ធផលនិងសន្តិសុខនៃប្រព័ន្ធទាំងមូល។

រូបភាពទី២ : គោលការណ៍អនុវត្តនៃការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថល

សេវាព័រដ្ឋាភិបាល
ដើម្បីប្រជាពលរដ្ឋ
G4C

សេវាព័រដ្ឋាភិបាល
ទៅធុរកិច្ច
G2B

សេវាព័រដ្ឋាភិបាល
ទៅរដ្ឋាភិបាល
G2G

២.៣- បច្ច័យវិទ្យាមាននៃរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

តាមរបាយការណ៍អភិវឌ្ឍពិភពលោកនៃធនាគារពិភពលោកឆ្នាំ២០១៦ កំណើនអ៊ីនធឺណិតលឿនលឿន អចល័ត១០% នឹងជំរុញកំណើនផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (GDP) ប្រមាណ១,២១% ក្នុងប្រទេសអភិវឌ្ឍ និងប្រមាណ ១,៣៨% ក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ។ ក្នុងករណីនៅប្រទេសចិន កំណើនផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបបានកើនឡើង ប្រមាណ២,១៤% ពីឆ្នាំ២០០៤ដល់ឆ្នាំ២០០៩ តាមរយៈការកាត់បន្ថយចំណាយទំនាក់ទំនងនិងបង្កើនប្រសិទ្ធភាព ក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មតាមថ្នាលពាណិជ្ជកម្មអេឡិចត្រូនិក។

នៅឆ្នាំ២០១៧ ការវាស់វែងបច្ច័យវិទ្យាមាននៃវិស័យឌីជីថលរបស់ស្ថាប័នស្រាវជ្រាវសេដ្ឋកិច្ចអុកស្វដ៍អេកូណូមិច បានបង្ហាញថា ការចាប់យកនិងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលបានជំរុញផលិតកម្មនិងផលិតភាព និងនាំមកនូវ កំណើនសេដ្ឋកិច្ច។ ក្នុងរយៈពេលបីទសវត្សរ៍កន្លងមកនេះ ការវិនិយោគ១ដុល្លារអាមេរិកបន្ថែមលើបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល បាននាំមកនូវកំណើនផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបចំនួន២០ដុល្លារអាមេរិក ធៀបនឹងការវិនិយោគលើវិស័យផ្សេងទៀត នាំមកនូវកំណើនត្រឹមតែ៣ដុល្លារអាមេរិកប៉ុណ្ណោះក្នុងរយៈពេលដូចគ្នា។

ការបង្កើនថវិកាវិនិយោគលើការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនឹងជំរុញកំណើនផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប ដោយ ផ្អែកលើសូចនាករមួយចំនួនដូចជា ការបង្កើនផលិតភាពការងារក្នុងវិស័យសាធារណៈ កំណើនទិន្នផលសរុបរបស់វិស័យ សាធារណៈ និងប្រសិទ្ធផលរដ្ឋបាលសាធារណៈ។ តាមការសិក្សារបស់មូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ ការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាល ឌីជីថលរបស់ប្រទេសជាសមាជិកនៃសហភាពអឺរ៉ុប បានជួយជំរុញកំណើនផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបចំនួន២% ចាប់ពីឆ្នាំ២០០៥ ដល់ឆ្នាំ២០១០។ នៅឆ្នាំ២០២០ ឯកសារផ្សព្វផ្សាយអំពីរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនៃសាធារណរដ្ឋកូរ៉េបាន បង្ហាញថា ការបម្រើសេវាឌីជីថលបានចូលរួមចំណែកដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម ជាបច្ច័យវិទ្យាដែលមាន ទំហំថវិកាចំនួន១,៣ពាន់លានដុល្លារអាមេរិក និងជួយកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ចំនួន២២ពាន់តោន។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តីក៏កត្តាជំរុញដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមពីការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល អាស្រ័យលើស្ថានភាព នៃបណ្តាប្រទេសអភិវឌ្ឍនិងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ដែលជាទូទៅប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ច្រើនជាង។

លើសពីនេះទៀត រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនឹងចូលរួមកសាងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីឌីជីថល ដែលផ្តល់មូលដ្ឋានគ្រឹះ និងបរិយាកាសអំណោយផលសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ជាបច្ច័យវិជ្ជមានដល់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច តាមរយៈ ការបង្កើតឱ្យមាននវានុវត្តន៍លើសេវានិងផលិតផល ការប្រកួតប្រជែងផ្នែកធុរកិច្ចកាន់តែស្មើភាព និងការកាត់បន្ថយ ចំណាយនិងពេលវេលា។

នៅក្នុងបរិបទនេះ ការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា គឺជាកិច្ចការអាទិភាពមួយសម្រាប់រាជរដ្ឋាភិបាល នាពេលបច្ចុប្បន្ននិងអនាគត និងជាឃ្លាស់ជំរុញការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថល ឆ្លើយតបនឹងបដិវត្តន៍ឧស្សាហកម្ម ជំនាន់ទី៤ និងចូលរួមសម្រេចឱ្យបានចក្ខុវិស័យកម្ពុជាឆ្នាំ២០៣០ និងឆ្នាំ២០៥០។

២.៤- បទពិសោធន៍និងឧត្តមានុវត្តន៍រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

តាមបទពិសោធន៍និងឧត្តមានុវត្តន៍នៃបណ្តាប្រទេសមួយចំនួននៅលើពិភពលោក ការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងប្រសិទ្ធផលខ្ពស់ត្រូវមានការគិតគូរលើ ការកសាងគោលនយោបាយនិងក្របខណ្ឌគតិយុត្ត រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ការរៀបចំនិងកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល ការពង្រឹងសេវារដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ការជំរុញការ កសាងសមត្ថភាព ការស្រាវជ្រាវនិងនវានុវត្តន៍ឌីជីថល ការលើកកម្ពស់ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន និងការកំណត់ ប្រភពហិរញ្ញប្បទានគាំទ្រ។

ការកសាងគោលនយោបាយនិងក្របខណ្ឌគតិយុត្តរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ជាមូលដ្ឋានមួយដ៏សំខាន់នៃបរិវត្តកម្ម រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ ជាក់ស្តែង នៅប្រទេសមួយចំនួន ការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលទទួលបានជោគជ័យ ដោយ ផ្អែកលើការរៀបចំគោលនយោបាយនិងក្របខណ្ឌគតិយុត្តរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ឆន្ទៈនយោបាយនិងការគាំទ្ររបស់ថ្នាក់ ដឹកនាំកំពូល ការរៀបចំផែនការតាមការវិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចនិងបច្ចេកវិទ្យា និងការបង្កើតយន្តការសម្របសម្រួលរដ្ឋាភិបាល ឌីជីថលថ្នាក់ជាតិនិងក្រោមជាតិ។ នៅប្រទេសខ្លះ អភិក្រមកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវបានរៀបចំពីលើមកក្រោម និងមានលក្ខណៈចម្រុះបែបមជ្ឈការនិងវិមជ្ឈការ។ ក្នុងការរៀបចំបែបមជ្ឈការ ស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ ក្រសួងស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិ និងតុលាការ ត្រូវរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលក្នុងរយៈពេលកំណត់មួយ ដូចជាការកសាងមជ្ឈមណ្ឌល ទិន្នន័យជាតិ។ ក្នុងការរៀបចំបែបវិមជ្ឈការ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិអាចរៀបចំផែនការសកម្មភាពអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធព័ត៌មាន ឌីជីថលដូចជាការបម្រើសេវាសាធារណៈក្នុងរដ្ឋបាលរបស់ខ្លួន ហើយធ្វើការតភ្ជាប់ជាមួយនឹងប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលបាន។ ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលតាមប្រព័ន្ធវិមជ្ឈការ ជាធម្មតាអាចប្រឈមនឹងបញ្ហានៃការតភ្ជាប់និងធ្វើអន្តរាប្រតិបត្តិការ ប្រព័ន្ធនៅក្រសួងស្ថាប័ន។ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះ ប្រទេសមួយចំនួនបានអភិវឌ្ឍថ្នាលបច្ចេកវិទ្យារួមសម្រាប់ការតភ្ជាប់ និងចែករំលែកទិន្នន័យ។

លើសពីនេះ ការរៀបចំនិងកែលម្អ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះចាំបាច់សម្រាប់គាំទ្ររដ្ឋាភិបាល ឌីជីថល ដែលទាមទារឱ្យមានការគិតគូរគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។ ការរៀបចំនិងកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលនេះត្រូវផ្ដោត លើគុណភាពនិងវិសាលភាព រួមមាន ការកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបណ្តាញអ៊ីនធឺណិតលឿនលឿន បណ្តាញតភ្ជាប់ រដ្ឋាភិបាលថ្នាក់ជាតិនិងក្រោមជាតិ មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ ថ្នាលផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រកួចប្រជែងទូទាត់សង ប្រាក់សម្រាប់សេវាសាធារណៈ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអត្តសញ្ញាណឌីជីថល និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសន្តិសុខឌីជីថល ដើម្បីផ្តល់ ភាពជឿទុកចិត្តលើរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

ទន្ទឹមនឹងនេះ ការពង្រឹងសេវាសាធារណៈ ដោយប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលគឺជាកត្តាជំរុញដ៏សំខាន់ ដើម្បី រំកិលសេវានេះខិតទៅជិតប្រជាពលរដ្ឋនិងធុរកិច្ច ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងតម្លាភាព។ នៅប្រទេសមួយចំនួន សេវា សាធារណៈត្រូវបានផ្តល់តាមរយៈវិបផលថល (Web Portal) ថ្នាក់ជាតិនិងកម្មវិធីទូរសព្ទចល័ត ដែលជាច្រកចេញចូល តែមួយ អាចឱ្យប្រជាពលរដ្ឋនិងធុរកិច្ចទទួលបានព័ត៌មាន ធ្វើអន្តរាប្រតិបត្តិការជាមួយរដ្ឋាភិបាលយ៉ាងងាយស្រួល និងធ្វើ

ប្រតិបត្តិការទូទាត់ប្រកបដោយសុវត្ថិភាពនៅគ្រប់ទីកន្លែងនិងពេលវេលា។ ជាឧទាហរណ៍ នៅប្រទេសខ្លះបានបង្កើតប្រព័ន្ធលទ្ធកម្មអេឡិចត្រូនិករួមសម្រាប់កិច្ចការលទ្ធកម្មតាមអនឡាញ ដោយរាប់បញ្ចូលមុខងារដាក់ដេញថ្លៃ ការរៀបចំកិច្ចសន្យានិងការទូទាត់សងប្រាក់។ លើសពីនេះ ប្រព័ន្ធពន្ធដារនិងប្រព័ន្ធពន្ធគយអេឡិចត្រូនិកត្រូវបានដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ ដែលមាននីតិវិធីស្វ័យប្រវត្តិក្នុងការធ្វើប្រតិបត្តិវេទន៍គយ និងការបង្វិលសងវិញនូវពន្ធនិងអាករ ក្នុងគោលបំណងលើកកម្ពស់ការបម្រើសេវាសាធារណៈពីរដ្ឋាភិបាលទៅធុរកិច្ច (G2B)។ ម្យ៉ាងទៀត ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពការងាររដ្ឋបាល ការទាក់ទង ការគ្រប់គ្រងនិងការបម្រើសេវាពីរដ្ឋាភិបាលទៅរដ្ឋាភិបាល (G2G) រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសខ្លះបានបង្កើតថ្នាក់សហការ (Collaboration Platform) សម្រាប់កិច្ចការរដ្ឋបាល អ៊ីមែល ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងឯកសារអេឡិចត្រូនិក និងប្រព័ន្ធផ្តល់ការអនុម័តអេឡិចត្រូនិក។

ជាមួយគ្នានេះ ការជំរុញការកសាងសមត្ថភាព ការស្រាវជ្រាវ និងនវានុវត្តន៍ឌីជីថល គឺជាផ្នែកដ៏សំខាន់ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ ប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្រិតខ្ពស់ បានផ្ដោតលើការពង្រឹងភាពជាអ្នកដឹកនាំនិងសមត្ថភាពជំនាញឌីជីថល រួមទាំងការលើកកម្ពស់អក្ខរកម្មឌីជីថលលើគ្រប់គ្នាអង្គ ដូចជាមន្ត្រីរាជការ ស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិនិងក្រោមជាតិ សិស្ស និស្សិត និងប្រជាពលរដ្ឋ ព្រមទាំងយកចិត្តទុកដាក់ជំរុញការស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍ នវានុវត្តន៍ និងប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឈានមុខចុងក្រោយ ដូចជា ទិន្នន័យធំ បញ្ញាសិប្បនិម្មិត ប្លុកឆេន បច្ចេកវិទ្យាក្លោង អ៊ីនធឺណិតនៃវត្ថុជាដើម។ ចំណែកប្រទេសមួយចំនួនទៀត ការបញ្ជ្រាបកម្មវិធីអក្ខរកម្មឌីជីថលក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំរដ្ឋនិងឯកជនត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងរបៀបវារៈអភិវឌ្ឍឌីជីថលថ្នាក់ជាតិ តាមរយៈការធ្វើទំនើបកម្មហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធអប់រំ ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព ការលើកទឹកចិត្តដល់គ្រូបង្រៀននិងថ្នាក់ដឹកនាំស្ថាប័នអប់រំ ការផ្លាស់ប្តូរវិធីសាស្ត្របង្រៀនបែបឌីជីថល និងការចាប់យកវប្បធម៌ឌីជីថលក្នុងការសិក្សារបស់សិស្សនិស្សិត ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការទីផ្សារការងារនិងចីរភាពនៃសង្គមឌីជីថល។ បន្ថែមលើនេះ ការវិនិយោគលើការស្រាវជ្រាវនិងនវានុវត្តន៍ឌីជីថល ក៏ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តនៅតាមគ្រឹះស្ថានស្រាវជ្រាវ សាកលវិទ្យាល័យ និងវិស័យឯកជន ដើម្បីគាំទ្រដល់រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

ម្យ៉ាងទៀត ការលើកកម្ពស់ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន ជាបទពិសោធដ៏ល្អសម្រាប់ជំរុញការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ ភាពជាដៃគូនេះផ្ដោតលើការវិនិយោគហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលនិងការរៀបចំប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី សម្រាប់ទ្រទ្រង់ដំណើរការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល រួមមាន ការប្រតិបត្តិ ការថែទាំ ការបណ្តុះបណ្តាល ការស្រាវជ្រាវ ការអភិវឌ្ឍនិងនវានុវត្តន៍។ ជាឧទាហរណ៍ នៅប្រទេសមួយចំនួន យន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជនបានជំរុញការវិនិយោគលើការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបណ្តាញនិងមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យតាមបែប "វិនិយោគជាមុន ទូទាត់ជាក្រោយ"។

ការកំណត់ប្រភពហិរញ្ញប្បទានគាំទ្រក៏ជាកត្តាចម្បងមួយ ក្នុងការធានានូវការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលប្រកបដោយជោគជ័យ ដែលរួមមានប្រភពពីថវិកាជាតិ ដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងប្រភពស្របច្បាប់ផ្សេងៗទៀត។ ជាឧទាហរណ៍ នៅប្រទេសមួយចំនួន ប្រភពថវិកាសំខាន់មួយគឺរដ្ឋាភិបាលកំណត់កញ្ចប់ថវិកាជាតិប្រចាំឆ្នាំក្នុងអត្រាមួយនៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប ដើម្បីធានាដល់ការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍមួយចំនួនក្នុងតំបន់ នៅមានបញ្ហាប្រឈមខ្លះ នៅដំណាក់កាលដំបូង មានជាអាទិ៍ ១- បញ្ហាមូលធនមនុស្ស៖ មន្ត្រីនិងប្រជាពលរដ្ឋសម្របខ្លួន ផ្លាស់ប្តូរផ្នត់គំនិត និងទទួលយកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលយឺតយ៉ាវ ដោយសារកង្វះខាតជំនាញ ការលើកទឹកចិត្ត ការបណ្តុះបណ្តាល និងភាពជឿទុកចិត្តលើប្រព័ន្ធ។ ២- បញ្ហាថវិកា៖ ការវិនិយោគរបស់រដ្ឋនិងការចូលរួមពីវិស័យឯកជននៅមានកម្រិត សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍនិងថែទាំប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលធំៗ។ ៣- បញ្ហាការចែករំលែកទិន្នន័យនិងព័ត៌មាន៖ ការធ្វើសមាហរណកម្មប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលជាបញ្ហាប្រឈមដោយសារមិនមានលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត យន្តការច្បាស់លាស់ និងឆន្ទៈរបស់មន្ត្រីពាក់ព័ន្ធ ជាឧបសគ្គដល់ការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ បន្ថែមពីលើនេះ វប្បធម៌លាក់បាំងទិន្នន័យបានបង្កើតឱ្យមានភាពលំបាកក្នុងការភ្ជាប់ការចូលដំណើរការ និងការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យនៅក្នុងរដ្ឋាភិបាល។

ក្រៅពីនេះ សន្តិសុខឌីជីថលជាបញ្ហាប្រឈមមួយក្នុងការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដែលត្រូវដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងគោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រសន្តិសុខឌីជីថលជាអាទិភាព។ គោលដៅសំខាន់នៃការវាយប្រហាររបស់ចោរបច្ចេកវិទ្យាគឺសំដៅលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល បណ្តាញទូរសព្ទចល័ត ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគន្លឹះសំខាន់ៗ គេហទំព័រក្រសួងស្ថាប័នប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយនានា និងប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការឌីជីថលធនាគារ មិនឱ្យដំណើរការនៅទូទាំងប្រទេស។

៣- ស្ថានភាពរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា

៣.១- ដំណើរវិវត្ត

នៅឆ្នាំ២០០០ សេវាសាធារណៈឌីជីថលនៅកម្ពុជាបានចាប់ផ្តើមជាលើកដំបូង ហើយអាជ្ញាធរជាតិទទួលបន្ទុកកិច្ចការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍ព័ត៌មានវិទ្យា(NIDA) ត្រូវបានបង្កើតក្រោមទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី។ អាជ្ញាធរនេះបានស្ថាបនាបណ្តាញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធព័ត៌មានជាតិ ដែលចាប់ផ្តើមពីការតភ្ជាប់ក្រសួងស្ថាប័ន និងបន្ទាប់មកពង្រីកទៅតាមខេត្តអាទិភាព ចំនួន៩ ដោយមានមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ ចំនួន៣ និងប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថល ចំនួន៣។

នៅឆ្នាំ២០១៣ NIDA ត្រូវបានធ្វើសមាហរណកម្មមកក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ហើយបណ្តាញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធព័ត៌មានជាតិនៅបន្តប្រើប្រាស់ តាមក្រសួងស្ថាប័នរហូតដល់បច្ចុប្បន្ន។ បន្ទាប់មក រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានបន្តអភិវឌ្ឍន៍វិស័យទូរគមនាគមន៍និងបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍ព័ត៌មាន ដោយបានដាក់ចេញនូវឯកសារគោលនយោបាយច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តម្ភយចំនួន ដែលខ្លឹមសារគោលនៃឯកសារទាំងនេះមានសង្គតិភាពជាមួយឧត្តមានុវត្តន៍អន្តរជាតិ និងបានរំលេចភាពជាដៃគូវេប៊ីនិងឯកជន។ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី៣ ពីឆ្នាំ២០១៣ដល់ឆ្នាំ២០១៨ បានគូសបញ្ជាក់នូវភាពចាំបាច់បន្តអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលអេឡិចត្រូនិក(e-Government) និងជំរុញវិស័យឯកជនឱ្យវិនិយោគកាន់តែច្រើនលើបច្ចេកវិទ្យានិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល។ នៅឆ្នាំ២០១៤ **ផែនការបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍និងព័ត៌មានកម្ពុជាឆ្នាំ២០២០**ត្រូវបានអនុម័តក្នុងគោលបំណងជំរុញការអភិវឌ្ឍវិស័យបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍និងព័ត៌មាននិងពង្រឹងការអភិវឌ្ឍមូលធនមនុស្ស ការតភ្ជាប់ប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត សន្តិសុខឌីជីថល និងសេវាសាធារណៈតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក។

នៅឆ្នាំ២០១៤ រាជរដ្ឋាភិបាលបានបង្កើតវិទ្យាស្ថានជាតិប្រៃសណីយ៍ ទូរគមនាគមន៍ បច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍និងព័ត៌មាន(NIPTICT) ជាសេនាធិការរបស់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ដើម្បីចូលរួមការបណ្តុះបណ្តាលមូលធនមនុស្សជំនាញនិងអក្ខរកម្មឌីជីថលដល់មន្ត្រីរាជការ និងជំរុញការស្រាវជ្រាវនិងនវានុវត្តន៍ឌីជីថល ហើយវិទ្យាស្ថាននេះត្រូវបានអភិវឌ្ឍទៅជាបណ្ឌិត្យសភាបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលកម្ពុជា(CADT)នៅឆ្នាំ២០២១។ គិតត្រឹមឆ្នាំ២០២១ បណ្ឌិត្យសភាបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលកម្ពុជាបានបណ្តុះបណ្តាលដល់និស្សិតជំនាញឌីជីថល៥០០នាក់ អក្ខរកម្មឌីជីថលដល់មន្ត្រីរាជការជាង៦ ៧០០នាក់ ពីគ្រប់ក្រសួងស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអក្ខរកម្មឌីជីថលដល់សិស្សានុសិស្សនិងមន្ត្រីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិជាង៥ ០០០នាក់នៅតំបន់ដាច់ស្រយាល ព្រមទាំងស្រាវជ្រាវលើបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលដូចជាបច្ចេកវិទ្យាកាសាវិទ្យា បញ្ញាសិប្បនិម្មិត ជាដើម និងបានចូលរួមជំរុញនវានុវត្តន៍ឌីជីថលនិងការកសាងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីធុរកិច្ចឌីជីថល។

នៅឆ្នាំ២០១៥ **ច្បាប់ស្តីពីទូរគមនាគមន៍**ត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើក្នុងគោលបំណងធានា ១- ការប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងបណ្តាញ និងការផ្តល់សេវាទូរគមនាគមន៍ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព សុវត្ថិភាព គុណភាព ភាពជឿទុកចិត្តនិងតម្លៃសមរម្យ ២- ការជំរុញនិងលើកទឹកចិត្តដល់វិស័យឯកជនឱ្យចូលរួមក្នុងការអភិវឌ្ឍវិស័យនេះ និង ៣-ការប្រកួតប្រជែងដោយសុចរិតនិងការពារអ្នកប្រើប្រាស់។

នៅឆ្នាំ២០១៦ រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័ត **គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍វិស័យទូរគមនាគមន៍បច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍និងព័ត៌មានឆ្នាំ២០២០** ដោយបានដាក់ចេញនូវវិធានការនិងកំណត់គោលដៅក្នុងការពង្រឹងមូលដ្ឋាននៃការអភិវឌ្ឍវិស័យទូរគមនាគមន៍ បច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍និងព័ត៌មាន ពង្រឹងសន្តិសុខឌីជីថល ជំរុញការអភិវឌ្ឍឧស្សាហកម្ម និងលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍និងព័ត៌មាន។ លទ្ធផលនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះនៅមានកម្រិត និងមិនទាន់សម្រេចបានតាមគោលដៅ ដោយសារបញ្ហាប្រឈមផ្សេងៗ ដូចជា ធនធានថវិកា មូលធនមនុស្ស ជាដើម។

ចាប់តាំងពីឆ្នាំ២០១៨ រាជរដ្ឋាភិបាលបានចាត់ទុកការអភិវឌ្ឍឌីជីថលជាអាទិភាពសំខាន់ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងនិន្នាការនៃបដិវត្តន៍ឧស្សាហកម្មជំនាន់ទី៤។ ផ្ទើរចេញពីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបាននិងកំពុងរៀបចំគោលនយោបាយ ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត សំដៅដាក់ចេញកម្មវិធីសេវាឌីជីថលប្រកបដោយគុណភាព ដោយមានការចូលរួមផ្តល់មតិយោបល់ពីប្រជាពលរដ្ឋ និងគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។

នៅចុងឆ្នាំ២០១៩ កម្ពុជាបានអនុម័ត **ច្បាប់ស្តីពីពាណិជ្ជកម្មតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក** ដែលកំណត់អំពីយថាភូតភាព សុក្រឹតភាព សុវត្ថិភាព និងភាពជឿទុកចិត្តនៃទម្រង់និងទំនាក់ទំនងអេឡិចត្រូនិក និង**ច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារអ្នកប្រើប្រាស់** ដើម្បីលើកកម្ពស់ការប្រកួតប្រជែងដោយសុចរិត។ ជាមួយគ្នានោះដែរ កម្ពុជាក៏បានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មក្នុងក្របខណ្ឌតំបន់ដូចជា ភាពជាដៃគូសេដ្ឋកិច្ចគ្រប់ជ្រុងជ្រោយតំបន់ (RCEP) និងកិច្ចព្រមព្រៀងអាស៊ានស្តីពីពាណិជ្ជកម្មតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក ដែលបានកំណត់កាតព្វកិច្ចរបស់កម្ពុជាក្នុងការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងនោះ។ ក្រៅពីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបាននិងកំពុងរៀបចំ **សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន** ក្នុងគោលដៅបង្ការ ទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន **សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីសន្តិសុខសាយប៉ារ** ដើម្បីកំណត់គោលការណ៍ និងយន្តការបង្ការ គ្រប់គ្រង និងឆ្លើយតបចំពោះការគំរាមកំហែងសន្តិសុខឌីជីថលនិងឧប្បត្តិហេតុសន្តិសុខឌីជីថល និង **សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន** ក្នុងគោលបំណងធានាដល់សាធារណជនគ្រប់រូបនូវសិទ្ធិសេរីភាពក្នុងការទទួលបានព័ត៌មានពីស្ថាប័នសាធារណៈ ស្របតាមស្មារតីនៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

គិតត្រឹមឆ្នាំ២០២០ មានគម្រោងអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលនិងប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលជាច្រើន ដូចជាការរៀបចំមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យចំនួន៣និងបន្ទប់សេរីបករណ៍នៅតាមក្រសួងស្ថាប័នចំនួន២០។ ក្រសួងស្ថាប័នបានរៀបចំបណ្តាញផ្ទៃក្នុងនិងតភ្ជាប់បណ្តាញអ៊ីនធឺណិតផ្តល់ដោយក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ឬក្រុមហ៊ុន ប៉ុន្តែមិនបានតភ្ជាប់ទៅគ្រប់នាយកដ្ឋានឬអង្គភាពពាក់ព័ន្ធមួយចំនួន។

នៅឆ្នាំ២០២១នេះ មានអ្នកចុះឈ្មោះប្រើប្រាស់សេវាអ៊ីនធឺណិតប្រមាណ១៧,៦៥លាន ក្នុងនោះអ្នកចុះឈ្មោះប្រើប្រាស់សេវាអ៊ីនធឺណិតចល័តមានប្រមាណ១៧,៣៥លាន(ដូចមានក្នុងតារាងទី១)។ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទូរគមនាគមន៍មិនទាន់គ្របដណ្តប់នៅទូទាំងផ្ទៃប្រទេស ចំណែកបណ្តាញខ្សែកាបអុបទិកផ្ទឹងខ្នងមានប្រមាណ៤៦ពាន់គីឡូម៉ែត្រ និងបណ្តាញខ្សែកាបអុបទិកក្រោមបាតសមុទ្រចំនួន២ ក្នុងនោះ ខ្សែកាបអុបទិកក្រោមបាតសមុទ្រទី១ តភ្ជាប់កម្ពុជាទៅប្រទេសថៃនិងម៉ាឡេស៊ី (Malaysia Cambodia Thailand MCT) រីឯខ្សែទី២ តភ្ជាប់កម្ពុជាទៅប្រទេសចំនួន១៨ ក្នុងទ្វីបអាស៊ី អាហ្វ្រិក និងអឺរ៉ុប (Asia Africa Europe 1 AAE-1)។ បណ្តាញទូរសព្ទចល័តជំនាន់ទី៤ (4G) កំពុងផ្តល់សេវាជូនប្រជាពលរដ្ឋប្រមាណ៨០%។

តារាងទី១ : អត្រាអ្នកប្រើប្រាស់សេវាអ៊ីនធឺណិតនិងសេវាទូរគមនាគមន៍គ្របដណ្តប់ឆ្នាំ២០២១

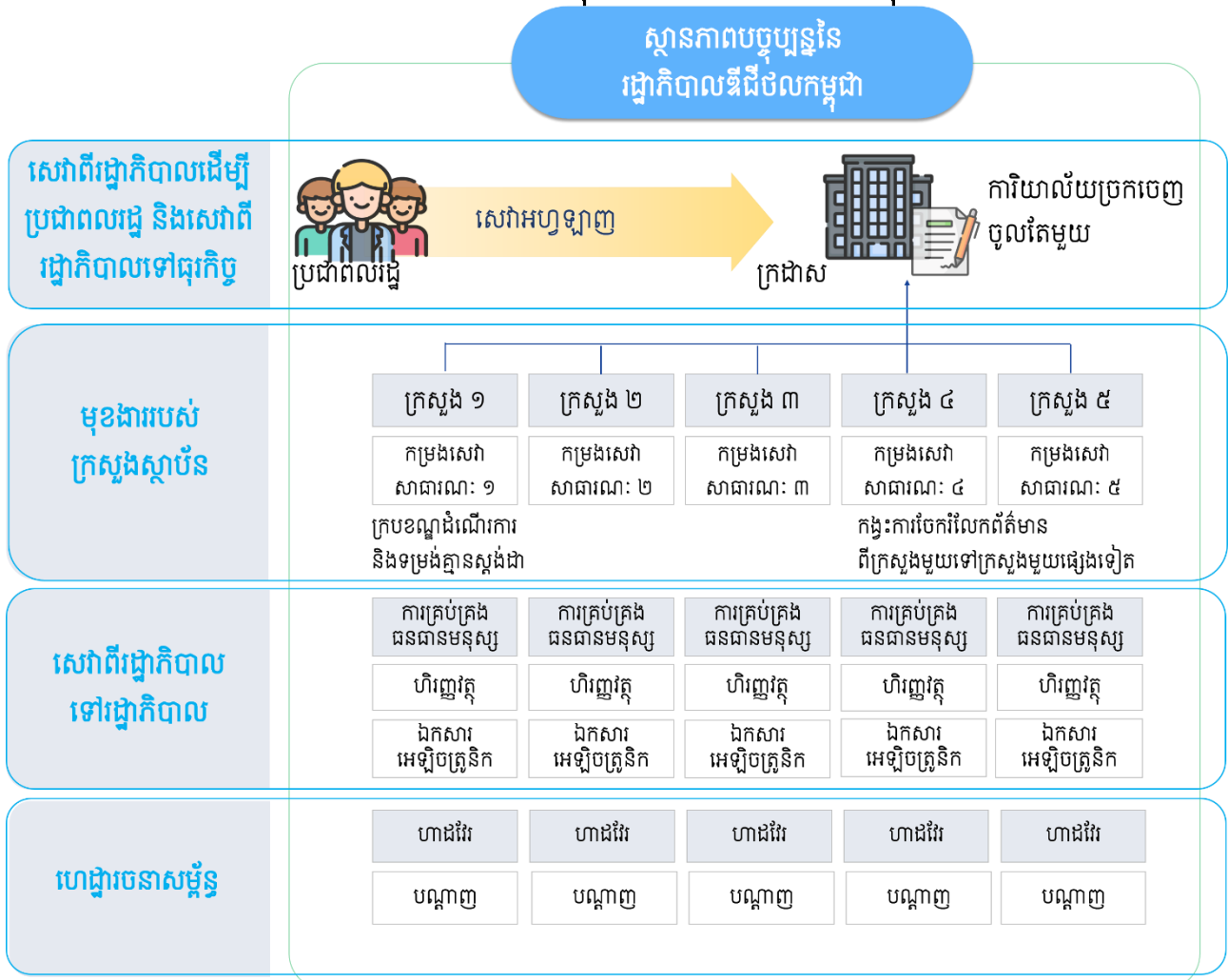
អត្រាអ្នកប្រើប្រាស់សេវាអ៊ីនធឺណិត			
ប្រតិបត្តិករ	ចំនួនអ្នកប្រើប្រាស់	អត្រាក្នុង១០០នាក់	ចំណែកទីផ្សារ
សេវាអ៊ីនធឺណិតចល័ត(៥ក្រុមហ៊ុន)	១៧ ៣៤៩ ២៦១	១០៥,៦០	៩៨,៣០%
សេវាអ៊ីនធឺណិតអចល័ត(៣៥ក្រុមហ៊ុន)	៣០៤ ០៧១	១,៨២	១,៧០%
សរុប	១៧ ៦៥៣ ៣៣២	១០៧,៤២	១០០%

សេវាទូរគមនាគមន៍គ្របដណ្តប់		
បរិយាយ	កម្រិតគ្របដណ្តប់ធៀបនឹងប្រជាជនសរុប(%)	កម្រិតគ្របដណ្តប់ធៀបនឹងផ្ទៃដីសរុប
ការគ្របដណ្តប់នៃសេវាទូរសព្ទចល័ត 2G	៩២,៣%	៧៩,៥%
ការគ្របដណ្តប់នៃសេវាទូរសព្ទចល័ត 3G	៨៥,២%	៦៦,២%
ការគ្របដណ្តប់នៃសេវាទូរសព្ទចល័ត 4G	៨២,៥%	៦០,៤%

ប្រភព : និយ័តករទូរគមនាគមន៍កម្ពុជាឆ្នាំ២០២១

ក្រៅពីការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល សេវាសាធារណៈចំនួន ៣ ៥០៨ ត្រូវបានដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ ក្នុងនោះការដាក់ពាក្យសុំដោយផ្ទាល់ពីការិយាល័យច្រកចេញចូលតែមួយស្មើនឹង៧៧,៥៤% សេវាទាញយកពាក្យសុំតាមអនឡាញតែត្រូវដាក់ពាក្យសុំដោយផ្ទាល់ស្មើនឹង១០,៦០% និងសេវាដាក់ពាក្យសុំតាមអនឡាញស្មើនឹង១១,៨៦%។ ប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងដំណើរការមានចំនួនសរុប១៨២ ដូចមានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី១។ ក្នុងចំណោមប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលទាំងនោះ មានសេវាសាធារណៈពីរដ្ឋាភិបាលដើម្បីប្រជាពលរដ្ឋ(G4C)ចំនួន៣០,៨% ពីរដ្ឋាភិបាលទៅធុរកិច្ច(G2B)ចំនួន៩,៥% និងពីរដ្ឋាភិបាលទៅរដ្ឋាភិបាល(G2G)ចំនួន៥៩,៨%។

រូបភាពទី៣ : ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា

ប្រភព : ការស្ទង់មតិដោយក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ឆ្នាំ២០២០

៣.២- ការវិភាគរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា

ស្ថានភាពជាក់ស្តែងនៃរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា នឹងឆ្លុះបញ្ចាំងតាមរយៈការវិភាគអំពីភាពខ្លាំង ភាពខ្សោយ កាលានុវត្តភាព និងការគំរាមកំហែង(SWOT)។ លទ្ធផលនៃការវិភាគគឺជាមូលដ្ឋានចាំបាច់ សម្រាប់ការរៀបចំ គោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដែលមានចក្ខុវិស័យ គោលបំណង គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ និងយុទ្ធសាស្ត្រ ច្បាស់លាស់។

ភាពខ្លាំង

- រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមានឆន្ទៈនយោបាយ និងផ្តល់ការគាំទ្រខ្ពស់ក្នុងការជំរុញការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ស្របតាមការវិវឌ្ឍក្នុងតំបន់និងពិភពលោកយ៉ាងឆាប់រហ័ស។
- ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលជាស្ថាប័នកំពូល ដឹកនាំ សម្របសម្រួលថ្នាក់ជាតិក្នុងការអនុវត្ត ក្របខណ្ឌគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថល សម្រាប់កិច្ចការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ពលរដ្ឋឌីជីថល និងធុរកិច្ចឌីជីថល។ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ប្តេជ្ញាចិត្តខ្ពស់ក្នុងការសម្របសម្រួល និងអនុវត្ត គោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលឱ្យបានជោគជ័យ។
- ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ជាស្ថាប័ននាំមុខក្នុងការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល មានមន្ត្រីជំនាញនិង បទពិសោធក្នុង ក្នុងការរៀបចំនិងអនុវត្តការងាររដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនិងសន្តិសុខឌីជីថល។
- ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធមានការប្តេជ្ញាចិត្តខ្ពស់ចូលរួមសហការ ក្នុងការអនុវត្តគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដោយមានមន្ត្រីជំនាញមួយចំនួនដែលមានបទពិសោធអនុវត្តគម្រោងប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលកន្លងមក។
- ភាពអំណោយផលក្នុងការចាប់យកបច្ចេកវិទ្យាចុងក្រោយដើម្បីធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលក្នុងក្រសួងស្ថាប័ន និងពុំ មានភាពស្មុគស្មាញក្នុងការធ្វើសមាហរណកម្មនិងទំនើបកម្ម លើប្រព័ន្ធឌីជីថលជំនាន់មុន(Legacy System)។

ភាពខ្សោយ

- នៅឆ្នាំ២០២០ កម្ពុជាមានចំណាត់ថ្នាក់ទី១២៤ក្នុងចំណោម១៩៣ប្រទេស យោងតាមការវាយតម្លៃរបស់ UN-DESA លើផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ សេវាអនឡាញ និងមូលធនមនុស្ស។ ក្នុងនោះសន្ទស្សន៍សេវាអនឡាញ និងមូលធនមនុស្សមានចំណាត់ថ្នាក់ទាបធៀបនឹងកម្រិតមធ្យមក្នុងតំបន់អាស៊ាន។
- កង្វះខាតគោលនយោបាយ ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ គោលនយោបាយនិងផែនការសកម្មភាពមិនទាន់បានអនុវត្តពេញលេញដោយសារមូលហេតុផ្សេងៗ ជាពិសេស ថវិកានៅមានកម្រិត។
- ក្រសួងស្ថាប័នមួយចំនួននៅមិនទាន់បានរៀបចំអង្គភាពទទួលបន្ទុកបរិវត្តកម្មឌីជីថល ដែលមានតួនាទីនិង ភារកិច្ចច្បាស់លាស់ និងអាចបំពេញការងារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ម្យ៉ាងទៀត អង្គភាពទទួលបន្ទុកបរិវត្តកម្ម ឌីជីថលនៅរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ នៅពុំទាន់មាននៅឡើយ។
- ក្រសួងស្ថាប័ននីមួយៗបង្កើតប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលទៅតាមតម្រូវការរៀងៗខ្លួន និងនៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដោយមិនមានសង្គតិភាពឬត្រួតគ្នា។
- ការវិនិយោគលើប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលមិនមានសង្គតិភាពធៀបទៅនឹងការកើនឡើងនៃចំនួនសេវាសាធារណៈ នៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទូរគមនាគមន៍ពុំទាន់គ្របដណ្តប់ពេញផ្ទៃប្រទេស ហើយគុណភាពសេវានៅមានកម្រិតទាប។

- ការតភ្ជាប់បណ្តាញរវាងក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ នៅមិនទាន់ពេញលេញនិងមិនទាន់បានបែងចែកដាច់ដោយឡែកពីបណ្តាញអ៊ីនធឺណិតដែលប្រើប្រាស់ទូទៅ។ ក្រសួងស្ថាប័នប្រមាណ៤៦% ដែលបានតភ្ជាប់រួចហើយ នៅមិនទាន់រៀបចំបណ្តាញផ្ទៃក្នុងឱ្យបានត្រឹមត្រូវនិងគ្រប់លក្ខណៈសម្បត្តិតាមស្តង់ដារបច្ចេកទេសសម្រាប់បែងចែកការផ្តល់សេវាអ៊ីនធឺណិតនិងសេវាឌីជីថលផ្សេងទៀតនៅកន្លែងការងារ។
- កង្វះមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យជាតិ ដែលមានសេរីបករណ៍សម្រាប់ផ្តល់ធនធានគណនានិងកន្លែងផ្ទុកទិន្នន័យរួមជាបញ្ហាចម្បងមួយសម្រាប់ក្រសួងស្ថាប័ន។ ក្រសួងស្ថាប័នមានប្រមាណ៣០%ប៉ុណ្ណោះ ដែលប្រើប្រាស់សេវាមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យក្នុងស្រុក ខណៈដែលក្រសួងស្ថាប័នផ្សេងទៀតពឹងផ្អែកលើការប្រើប្រាស់សេវាបច្ចេកវិទ្យាក្លោងនៅក្រៅប្រទេស។
- ថ្នាលជាតិនិងប្រព័ន្ធមស្សាប្រកបដោយការប្រើប្រាស់ ការផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យ និងការធ្វើអន្តរប្រតិបត្តិការ ពុំទាន់មានចំនួនគ្រប់គ្រាន់។
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអគ្គិសនីស្នូលឌីជីថលរួម ដែលជាឃ្លាស់សម្រាប់ជួយផ្តល់ទំនុកចិត្តដល់ការធ្វើប្រតិបត្តិការអនឡាញ នៅពុំទាន់មាននៅឡើយ។
- ការការពារសន្តិសុខឌីជីថលនៅតាមក្រសួងស្ថាប័នមានកម្រិតទាបនៅឡើយ។ តាមបណ្តាក្រសួងស្ថាប័នស្ទើរតែមិនមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសន្តិសុខឌីជីថល មានការប្រើប្រាស់សុសវរមិនមានស្តង់ដារសុវត្ថិភាពនិងអាជ្ញាបណ្ណត្រឹមត្រូវ និងខ្វះសមត្ថភាពបច្ចេកទេសក្នុងការតាមដាន វិភាគ ត្រួតពិនិត្យ ការពារ និងឆ្លើយតបទៅនឹងការវាយប្រហារតាមអ៊ីនធឺណិត។ ក្រសួងស្ថាប័នមានប្រមាណ២២%ប៉ុណ្ណោះដែលមានមន្ត្រីទទួលបន្ទុកសន្តិសុខឌីជីថល ហើយការយល់ដឹងរបស់អ្នកប្រើប្រាស់លើផ្នែកសន្តិសុខឌីជីថលនៅមានកម្រិត។
- អវត្តមាននៃច្រកទ្វារទូទាត់សងប្រាក់ថ្នាក់ជាតិសម្រាប់សេវាសាធារណៈ ជាបញ្ហាប្រឈមក្នុងការរៀបចំប្រព័ន្ធទូទាត់លើសេវាអនឡាញរបស់ក្រសួងស្ថាប័ន។
- ចំនួននិងសមត្ថភាពធនធានមនុស្សជំនាញបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលតាមក្រសួងស្ថាប័ននៅមានកម្រិត ដែលជាឧបសគ្គដ៏ធំមួយដើម្បីអភិវឌ្ឍ គ្រប់គ្រង ប្រតិបត្តិ និងថែទាំប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។
- ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសម្រាប់គាំទ្រភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជនមិនទាន់រឹងមាំដើម្បីបង្កើតជាកម្លាំងចលករ បង្កើនល្បឿនអភិវឌ្ឍន៍ និងជំរុញនវានុវត្តន៍។
- អវត្តមាននៃប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូនគោលដៅចុងក្រោយសម្រាប់សេវាសាធារណៈ។

កាលានុវត្តភាព

- នៅឆ្នាំ២០២១ អ្នកចុះឈ្មោះប្រើប្រាស់សេវាទូរសព្ទចល័តមានចំនួន២០,៥៣លានលេខ ស្មើនឹង១២២,៨៤% នៃចំនួនប្រជាជនសរុប និងការតភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតតាមឧបករណ៍ចល័តមានចំនួន១៧,៣៥លានលេខ ស្មើនឹង១០៥,៦០%។ យុវជនប្រមាណ៣៧%នៃចំនួនប្រជាជនសរុប អាចចាប់យកនិងប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលបានលឿន។ អាជីវកម្មដែលប្រើបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលបានកើនឡើង ស្របពេលនឹងការកើតនៃក្រុមហ៊ុនធុរកិច្ចឌីជីថលជាបន្តបន្ទាប់។
- ចំណូលពីវិស័យទូរគមនាគមន៍មានប្រមាណ១ ១០០(មួយពាន់មួយរយ)លានដុល្លារអាមេរិកក្នុងឆ្នាំ២០២០ ស្មើនឹងប្រមាណ៤,២%នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប ដែលអត្រានេះមានកម្រិតខ្ពស់ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ។
- ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលជាស្នូលសម្រាប់រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរសេវាសាធារណៈ ដើម្បីបម្រើប្រជាពលរដ្ឋនិងលើកកម្ពស់ការផ្សារភ្ជាប់រវាងរដ្ឋាភិបាលនិងប្រជាពលរដ្ឋ។

- ការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ បានជំរុញឱ្យប្រទេសនានាប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាល ធុរកិច្ច និងទំនាក់ទំនងសង្គម ដែលកត្តានេះជាកម្លាំងចលករបង្កើនល្បឿននៃការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល និងការតភ្ជាប់ឌីជីថលរវាងប្រទេសក្នុងតំបន់និងពិភពលោក។
- ដំណើរការវិវត្តកម្ពុជានៃបដិវត្តន៍ឧស្សាហកម្មជំនាន់ទី៤ ដោយប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឈានមុខបំផុតក្រោយ ដូចជា បញ្ញាសិប្បនិម្មិត ទិន្នន័យធំ ប្លុកឆេន បច្ចេកវិទ្យាក្លោង និងអ៊ីនធឺណិតនៃវត្ថុ។
- ការគិតគូរជាមួយបេសកកម្មនិងពិភពលោកលើការកសាងគោលនយោបាយ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតភ្ជាប់ រំហូរទិន្នន័យឆ្លងដែន ការការពារសន្តិសុខឌីជីថល ការពិភាក្សាពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលក្នុងវេទិកាផ្សេងៗ ការរៀបចំកិច្ចព្រមព្រៀងនានា ជំរុញឱ្យប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍទាញយកប្រយោជន៍ពីការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ពាណិជ្ជកម្មតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក និងសេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល។

ការគំរាមកំហែង

- ជម្លោះភូមិសាស្ត្រនយោបាយនិងសង្គ្រាមបច្ចេកវិទ្យាសាយប៉ារ (Cyber Warfare) ពាណិជ្ជកម្ម និងសេដ្ឋកិច្ចអាចជាឧបសគ្គ និងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតភ្ជាប់ ការធ្វើសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល និងការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។
- គ្រោះធម្មជាតិ ដែលមានលក្ខណៈទ្រង់ទ្រាយធំប៉ះពាល់រយៈពេលវែងដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតភ្ជាប់ឌីជីថល ដូចជាបណ្តាញខ្សែកាបអុបទិកក្រោមបាតសមុទ្រ បណ្តាញខ្សែកាបអុបទិកផ្ទៃខ្នង និងមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យជាដើម។
- ការកើនឡើងនៃការវាយប្រហារតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតសំដៅបំផ្លាញ ឬបង្កាក់ដំណើរការនិងការកសាងឌីជីថលរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។
- ការរាតត្បាតនៃជំងឺឆ្លង វិបត្តិហិរញ្ញវត្ថុតំបន់និងពិភពលោក ការដួលរលំនៃក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាដែលមានវិសាលភាពគ្របដណ្តប់លើសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក ដែលអាចកើតឡើងដោយថាហេតុនិងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ពាណិជ្ជកម្មតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក សេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល និងការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលផងដែរ។

ផ្អែកលើការវិភាគអំពីស្ថានភាពជាក់ស្តែង ការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជាស្ថិតនៅកម្រិតទី១នៅឡើយដោយហេតុថា នាពេលបច្ចុប្បន្ន ឌីជីថលនីយកម្មតាមក្រសួងស្ថាប័នមិនទាន់បានធ្វើសមាហរណកម្មបញ្ចូលគ្នា និងនៅមានបញ្ហាប្រឈមជាច្រើនដែលត្រូវដោះស្រាយនិងអភិវឌ្ឍបន្ត។ ទោះបីជាដូច្នេះក៏ដោយ ក៏មានកាលានុវត្តភាពជាច្រើនដែលនឹងជំរុញការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលប្តេជ្ញាចិត្តនិងគាំទ្រខ្ពស់លើការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល និងចាប់យកឱកាសព្រមទាំងដាក់ចេញនូវវិធានការនានាដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យដែលអាចកើតមានឡើងសំដៅដល់ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលដ៏រឹងមាំមួយ រួមចំណែកដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម។

៤- ចក្ខុវិស័យ

ចក្ខុវិស័យនៃគោលនយោបាយនេះគឺ “កសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពជីវិតនិងទំនុកចិត្តប្រជាពលរដ្ឋ តាមរយៈការបម្រើសេវាសាធារណៈឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរ។”

៥- គោលបំណង

គោលនយោបាយនេះមានគោលបំណង *កសាងរដ្ឋាភិបាលឆ្លាត ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃការប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី សម្រាប់ការធ្វើទំនើបកម្មប្រព័ន្ធអភិបាលកិច្ចនិងការកែទម្រង់លើគ្រប់វិស័យ ប្រកបដោយតម្លាភាពនិងភាពជឿទុកចិត្ត សំដៅបង្កើតបរិយាកាសអំណោយផលដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលប្រកបដោយបរិយាបន្ន។*

៦- គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ និងយុទ្ធសាស្ត្រ

ដើម្បីសម្រេចបាននូវចក្ខុវិស័យនិងគោលបំណងខាងលើ រាជរដ្ឋាភិបាលដាក់ចេញគោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន៤និងយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន១០ ដូចខាងក្រោម៖

- ១- គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រទី១គឺ ការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដែលមានយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន៤ ដូចខាងក្រោម៖
 - យុទ្ធសាស្ត្រទី១ ៖ ការរៀបចំនិងការកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតភ្ជាប់ឌីជីថល
 - យុទ្ធសាស្ត្រទី២ ៖ ការរៀបចំនិងការកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់ឌីជីថលសម្រាប់សេវាសាធារណៈ
 - យុទ្ធសាស្ត្រទី៣ ៖ ការរៀបចំនិងការពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសន្តិសុខឌីជីថល
 - យុទ្ធសាស្ត្រទី៤ ៖ ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសេវាប្រៃសណីយ៍។
- ២- គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រទី២គឺ ការកសាងអភិបាលកិច្ចនិងសេវាសាធារណៈឌីជីថល ដែលមានយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន២ ដូចខាងក្រោម៖
 - យុទ្ធសាស្ត្រទី៥ ៖ ការរៀបចំអភិបាលកិច្ចរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដូចជា ការរៀបចំនិងកែលម្អគោលនយោបាយ ការរៀបចំនិងកែលម្អក្របខណ្ឌច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ និងការរៀបចំស្តង់ដានិងនិម្មាបនកម្មរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល
 - យុទ្ធសាស្ត្រទី៦ ៖ ការធ្វើបរិវត្តកម្មរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនិងសេវាសាធារណៈ ដូចជា ការធ្វើឱ្យប្រសើរសេវាពីរដ្ឋាភិបាលទៅរដ្ឋាភិបាល (G2G) ការធ្វើឱ្យប្រសើរសេវាសាធារណៈពីរដ្ឋាភិបាលដើម្បីប្រជាពលរដ្ឋ (G4C) និងការធ្វើឱ្យប្រសើរសេវាសាធារណៈពីរដ្ឋាភិបាលទៅធុរកិច្ច (G2B)។
- ៣- គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រទី៣គឺ ការកសាងសមត្ថភាពនិងនវានុវត្តន៍ឌីជីថល ដែលមានយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន២ ដូចខាងក្រោម៖
 - យុទ្ធសាស្ត្រទី៧ ៖ ការកសាងមូលធនមនុស្សឌីជីថល
 - យុទ្ធសាស្ត្រទី៨ ៖ ការលើកកម្ពស់ការស្រាវជ្រាវនិងនវានុវត្តន៍ឌីជីថល។
- ៤- គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រទី៤គឺ ការលើកកម្ពស់កិច្ចសហការនិងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន ដែលមានយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន២ ដូចខាងក្រោម៖
 - យុទ្ធសាស្ត្រទី៩ ៖ ការរៀបចំកិច្ចសហការជាមួយក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល

- យុទ្ធសាស្ត្រទី១០ ៖ ការលើកកម្ពស់ធុរកិច្ចថ្មីៗដ៏ថ្លៃថ្លា។

រូបភាពទី៤: ចក្ខុវិស័យ គោលបំណង គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងយុទ្ធសាស្ត្រ

ចក្ខុវិស័យ	កសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពជីវិតនិងទំនុកចិត្តប្រជាពលរដ្ឋ តាមរយៈការបម្រើសេវាសាធារណៈឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរ				
គោលបំណង	កសាងរដ្ឋាភិបាលឆ្លាត ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃការប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសម្រាប់ការធ្វើទំនើបកម្មប្រព័ន្ធអភិបាលកិច្ចនិងការកែទម្រង់លើគ្រប់វិស័យ ប្រកបដោយតម្លាភាពនិងភាពជឿទុកចិត្ត សំដៅបង្កើតបរិយាកាសអំណោយផលដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលប្រកបដោយបរិយាបន្ន				
គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ	ការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល		ការកសាងអភិបាលកិច្ចនិងសេវាសាធារណៈឌីជីថល	ការកសាងសមត្ថភាពនិងនវានុវត្តន៍ឌីជីថល	ការលើកកម្ពស់កិច្ចសហការនិងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន
យុទ្ធសាស្ត្រ	ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតភ្ជាប់ឌីជីថល	ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធទូទាត់សង់ប្រាក់ឌីជីថលសម្រាប់សេវាសាធារណៈ	អភិបាលកិច្ចរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល	មូលធនមនុស្សឌីជីថល	កិច្ចសហការជាមួយក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល
	ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសន្តិសុខឌីជីថល	ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសេវាប្រៃសណីយ៍	បរិវត្តកម្មរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល និងសេវាសាធារណៈ	ការស្រាវជ្រាវនិងនវានុវត្តន៍ឌីជីថល	ធុរកិច្ចថ្មីៗដ៏ថ្លៃថ្លា

៧- សកម្មភាពអាទិភាព

យោងតាមផែនការសកម្មភាពនៅក្នុងក្របខណ្ឌគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលកម្ពុជា ២០២១-២០៣៥ មានវិធានការគោលនយោបាយគន្លឹះសម្រាប់អនុវត្តសរុបចំនួន១៣៩។ វិធានការគោលនយោបាយគន្លឹះទាំងនោះត្រូវបានរៀបចំតាមចង្កោមយុទ្ធសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នា ដែលតម្រង់ទៅគោលដៅទាំង៥៖ ១- ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ២- ការកសាងទំនុកចិត្តនិងភាពជឿជាក់លើប្រព័ន្ធឌីជីថល ៣- ការកសាងពលរដ្ឋឌីជីថល ៤- ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល និង ៥- ការជំរុញធុរកិច្ចឌីជីថល។

ការទទួលបន្ទុកនៃការអនុវត្តវិធានការគោលនយោបាយគន្លឹះទាំងនេះ ត្រូវបានបែងចែកទៅគណៈកម្មាធិការទាំង៣ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថល គឺគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល គណៈកម្មាធិការសេដ្ឋកិច្ចនិងធុរកិច្ចឌីជីថល និងគណៈកម្មាធិការសន្តិសុខឌីជីថល។ គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនិងគណៈកម្មាធិការសេដ្ឋកិច្ចនិងធុរកិច្ចឌីជីថលទទួលបន្ទុករួមនិងដាច់ដោយឡែកលើការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ការកសាងពលរដ្ឋឌីជីថល និងធុរកិច្ចឌីជីថល ដោយមានកិច្ចសហការពីគណៈកម្មាធិការសន្តិសុខឌីជីថល។

តាមរយៈការបែងចែកខាងលើ គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលទទួលបន្ទុកអនុវត្តវិធានការគោលនយោបាយគន្លឹះចំនួន៦០ ក្រោមក្របខណ្ឌគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលកម្ពុជា ២០២១-២០៣៥។ ឈរលើមូលដ្ឋាននេះ ឯកសារគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ២០២២-២០៣៥ កំណត់យុទ្ធសាស្ត្រចំនួន១០ និងសកម្មភាពអាទិភាពចំនួន៨៣ ដូចមានចែងនៅក្នុងបរិសិទ្ធិទី១។

៧.១- គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រទី១៖ ការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

យុទ្ធសាស្ត្រទី១៖ ការរៀបចំនិងការកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតភ្ជាប់ឌីជីថល

ការរៀបចំនិងកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតភ្ជាប់ឌីជីថល ធ្វើឡើងដើម្បីធានាបាននូវគុណភាព ប្រសិទ្ធភាព និងសុវត្ថិភាពនៃការតភ្ជាប់បណ្តាញ ការរក្សាទុក ដំណើរការ និងការចែករំលែកទិន្នន័យ សម្រាប់គាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ សកម្មភាពអាទិភាពនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះមានដូចខាងក្រោម៖

- ពង្រឹងនិងពង្រីកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទូរសព្ទចល័តនិងអ៊ីនធឺណិតលឿនលឿន តាមរយៈ ១- ការពង្រឹងគុណភាពនិងការពង្រីកវិសាលភាពគ្របដណ្តប់សេវាទូរសព្ទចល័តជំនាន់ទី៤ (4G) ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ឈោងចាប់យកសេវាទូរសព្ទចល័តជំនាន់ទី៥ (5G) ២- ការកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទូរគមនាគមន៍សម្រាប់ផ្តល់សេវា5G និងបច្ចេកវិទ្យាទូរគមនាគមន៍ចល័តចុងក្រោយ ៣- ការកសាងបណ្តាញខ្សែកាបអុបទិកក្រោមបាតសមុទ្រ និងការកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតលឿនលឿនដល់គ្រប់ឃុំសង្កាត់ តាមរយៈភាពជាដៃគូជាមួយវិស័យឯកជននិងការប្រើប្រាស់មូលនិធិកាតព្វកិច្ចសេវាសកល និង ៤- ការរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទូរគមនាគមន៍រួមសម្រាប់គ្រប់ប្រតិបត្តិករទូរគមនាគមន៍ ដើម្បីកាត់បន្ថយចំណាយលើការវិនិយោគនិងប្រតិបត្តិការ ក្នុងគោលបំណងបង្កើនគុណភាពសេវាប្រកបដោយតម្លៃសមរម្យនិងភាពប្រកួតប្រជែង។
- កសាងមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យជាតិរួមមានមជ្ឈមណ្ឌលប្រតិបត្តិការនិងមជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះទិន្នន័យ ដោយប្រើបច្ចេកវិទ្យាភ្លោងសម្រាប់បម្រើជាសេវាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ថ្នាល សុសវរ្ម័រ និងទិន្នន័យ រួមទាំងសេវាវិភាគទិន្នន័យនិងទិន្នន័យធំ (Big Data) សម្រាប់គាំទ្រដល់អភិបាលកិច្ចនិងការសម្រេចចិត្តរបស់ក្រសួងស្ថាប័ន សំដៅកាត់បន្ថយចំណាយ ការពារសុវត្ថិភាពលើទិន្នន័យ និងបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនិងផលិតភាពការងារ។ ការកសាងមជ្ឈមណ្ឌល

ទិន្នន័យនេះនឹងតភ្ជាប់ទៅគ្រប់មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យរបស់ក្រសួងស្ថាប័នដែលមានស្រាប់ និងធានាបាននូវការថែរក្សា ការការពារ និងការចែករំលែកទិន្នន័យឱ្យបានល្អប្រសើរនិងប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ។

- រៀបចំឱ្យបានល្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបណ្តាញរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដែលតភ្ជាប់នៅគ្រប់ក្រសួងស្ថាប័ននិងស្ថានតំណាងកម្ពុជានៅបរទេសលើបណ្តាញដាច់ដោយឡែក(Private Network)របស់រដ្ឋាភិបាល ដោយកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលមានស្រាប់ និងវិនិយោគលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបណ្តាញថ្មីៗបន្ថែមទៀត ដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពពេញលេញក្នុងការគាំទ្រដល់ប្រតិបត្តិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។
- ជំរុញការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីផ្កាយរណបតាមរយៈ ១- រៀបចំមូលដ្ឋានគ្រឹះសំខាន់ៗ ដើម្បីពង្រឹងនិងជំរុញការប្រើប្រាស់អេកូឡូស៊ីនៃប្រព័ន្ធផ្កាយរណប ២- រៀបចំថ្នាលនៃការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យពីប្រព័ន្ធផ្កាយរណបដោយផ្ដោតលើនិរន្តរភាពនិងប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តគម្រោងរបស់ក្រសួងស្ថាប័ន និង ៣- បណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្សសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យានិងប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្កាយរណប។
- ពង្រឹងនិងពង្រីកថ្នាលផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យ(CamDX) ដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យរវាងប្រព័ន្ធព័ត៌មាននៅតាមក្រសួងស្ថាប័ន និងការតភ្ជាប់ជាមួយប្រព័ន្ធព័ត៌មានរបស់វិស័យឯកជនក្នុងគោលដៅពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពការបម្រើសេវាសាធារណៈ។
- ជំរុញការតភ្ជាប់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិចាប់ពីកម្រិតរាជធានីខេត្ត ដល់ឃុំសង្កាត់ ដូចជា រដ្ឋបាលឃុំសង្កាត់ ប៉ុស្តិ៍នគរបាល សាលារៀន មណ្ឌលសុខភាព និងទីប្រជុំជន ដើម្បីគាំទ្រការបម្រើសេវាសាធារណៈឌីជីថល ការអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលអនុញ្ញាញ ការប្រឹក្សានិងធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យសុខភាពអនុញ្ញាញ ការចាប់យកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងព័ត៌មានអំពីទីផ្សារនិងផលិតផលកសិកម្ម។

យុទ្ធសាស្ត្រទី២៖ ការរៀបចំនិងការកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់ឌីជីថលសម្រាប់សេវាសាធារណៈ

សកម្មភាពអាទិភាពនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះ គឺការរៀបចំនិងការកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់ឌីជីថលសម្រាប់សេវាសាធារណៈ តាមរយៈការតភ្ជាប់និងការប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់ថ្នាក់ជាតិក្នុងគោលបំណងធានាប្រសិទ្ធភាព សុវត្ថិភាព ភាពងាយស្រួល និងភាពជឿទុកចិត្តខ្ពស់លើការទូទាត់សងប្រាក់សម្រាប់សេវាសាធារណៈនិងសេវាផ្សេងៗទៀតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

យុទ្ធសាស្ត្រទី៣៖ ការរៀបចំនិងការពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសន្តិសុខឌីជីថល

ការរៀបចំនិងការពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសន្តិសុខឌីជីថល មានគោលបំណងការពារហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលឱ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងធានាសុវត្ថិភាពនិងសន្តិសុខខ្ពស់លើការគ្រប់គ្រង ប្រតិបត្តិការ និងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធឌីជីថល ដើម្បីកសាងភាពជឿទុកចិត្តលើប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ សកម្មភាពអាទិភាពនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះមានដូចខាងក្រោម៖

- ពង្រឹងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងនិងការពារសន្តិសុខឌីជីថលសម្រាប់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធព័ត៌មានជាតិ តាមរយៈការកំណត់នីតិវិធីសុវត្ថិភាពនិងការបំពាក់សម្ភារបរិក្ខារបច្ចេកទេសសម្រាប់តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងទប់ស្កាត់ការវាយប្រហារនានា ស្របតាមស្តង់ដារសន្តិសុខឌីជីថល។
- រៀបចំនិងពង្រឹងសន្តិសុខប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតជាតិ ដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពក្នុងការការពារសន្តិសុខជាតិ និងការថែរក្សារបៀបរៀបរយនិងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម សីលធម៌ វប្បធម៌ និងប្រពៃណីជាតិ។

- រៀបចំនិងពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអត្តសញ្ញាណឌីជីថល ដើម្បីគាំទ្រដល់ការគ្រប់គ្រង ការប្រើប្រាស់ និងការផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណបុគ្គលនិងនីតិបុគ្គលក្នុងទម្រង់ឌីជីថល សម្រាប់ធ្វើប្រតិបត្តិការលើថ្នាលឌីជីថលទាំងក្នុងក្របខណ្ឌរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនិងវិស័យឯកជន តាមរយៈការកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគន្លឹះសាធារណៈ (Public Key Infrastructure - PKI) និងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលឈានមុខ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានអភិវឌ្ឍកម្មវិធីQR-Codeនិងប្រព័ន្ធកត់ត្រាអ្នកចាក់វ៉ាក់សាំង (Vaccine App) ដែលប្រព័ន្ធទាំងពីរនេះត្រូវបានធ្វើសមាហរណកម្មទៅជាប្រព័ន្ធវ៉ាក់សាំងQR-Code ហើយបង្កើតបានជាវិញ្ញាបនបត្រវ៉ាក់សាំងឌីជីថល (Digital Vaccine Certificate) និងវិញ្ញាបនបត្រសុខភាពឌីជីថលរបស់អ្នកដំណើរ (Health Travel Pass) ។ ឈរលើមូលដ្ឋាននេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តរៀបចំអត្តសញ្ញាណសុខភាព (Health ID) និងអត្តសញ្ញាណឌីជីថល (Digital ID) របស់ប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ។ យន្តការផ្តល់ ត្រួតពិនិត្យ ផ្ទៀងផ្ទាត់ និងប្រើប្រាស់អត្តសញ្ញាណឌីជីថលត្រូវបានរៀបចំស្របតាមតម្រូវការជាក់ស្តែងរបស់ជាតិនិងឧត្តមានុវត្តន៍តំបន់និងសកល។ ដូចមានចែងក្នុងយន្តការអនុវត្ត ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍នឹងទទួលបន្ទុកអភិវឌ្ឍនិងគ្រប់គ្រងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសម្រាប់គាំទ្រអត្តសញ្ញាណឌីជីថល ដូចជា មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យក្លោងនិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធការពារសន្តិសុខឌីជីថល ហើយក្រសួងស្ថាប័នសាមីជាម្ចាស់គ្រប់គ្រងទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណឌីជីថល។ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍នឹងសហការជាមួយក្រសួងមហាផ្ទៃនិងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងការរៀបចំនិងការពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអត្តសញ្ញាណឌីជីថល សម្រាប់បម្រើឱ្យប្រព័ន្ធកំណត់អត្តសញ្ញាណអតិថិជន (KYC) ដែលបានរៀបចំដោយប្រតិបត្តិការថ្នាលផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យកម្ពុជា ដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលសាធារណៈនិងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច។

យុទ្ធសាស្ត្រទី៤៖ ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសេវាប្រៃសណីយ៍

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសេវាប្រៃសណីយ៍ត្រូវបន្តអភិវឌ្ឍ តាមរយៈការជំរុញរៀបចំកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធព័ត៌មាន ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគាំទ្រប្រព័ន្ធបណ្តាញប្រៃសណីយ៍ និងថ្នាលឌីជីថលប្រៃសណីយ៍ជាតិ ដើម្បីពង្រឹងការគ្រប់គ្រងនិងការពង្រីកការផ្តល់សេវាប្រៃសណីយ៍ ជាអាទិ៍ សេវាប្រៃសណីយ៍មូលដ្ឋាន សេវាកសាងស្ថាប័នប្រៃសណីយ៍ សេវាបញ្ជីប្រៃសណីយ៍ឆាប់រហ័ស សេវាហិរញ្ញវត្ថុប្រៃសណីយ៍ សេវាប្រៃសណីយ៍អេឡិចត្រូនិក សេវាប្រៃសណីយ៍ឌីជីថលសាធារណៈ សេវាបញ្ជីឆាប់រហ័ស សេវាដឹកជញ្ជូនគោលដៅចុងក្រោយ។

៧.២- គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រទី២៖ ការកសាងអភិបាលកិច្ចនិងសេវាសាធារណៈឌីជីថល

យុទ្ធសាស្ត្រទី៥៖ ការរៀបចំអភិបាលកិច្ចរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

ការរៀបចំអភិបាលកិច្ចរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ចាប់ផ្តើមពីការរៀបចំនិងការអនុម័តគោលនយោបាយចាំបាច់ ការរៀបចំនិងកែលម្អក្របខណ្ឌច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ និងការរៀបចំស្តង់ដានិងនិម្មាបនកម្មរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលស្របតាមគោលការណ៍ និយាម ម៉ូដែល ការវិវត្តនៃបច្ចេកវិទ្យា និងឧត្តមានុវត្តន៍ជាតិនិងអន្តរជាតិ ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ប្រសិទ្ធផល និងសុវត្ថិភាព ក្នុងគោលដៅរួមចំណែកគាំទ្រដល់ការកសាងនិងការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលរឹងមាំនិងសេរីកើត។ សកម្មភាពអាទិភាពនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះ មានដូចខាងក្រោម៖

- រៀបចំគោលនយោបាយអភិបាលកិច្ចទិន្នន័យ ដើម្បីកំណត់គោលការណ៍ ស្តង់ដា និម្មាបនកម្មទិន្នន័យ យន្តការនិងក្របខណ្ឌនៃការគ្រប់គ្រង ការផ្លាស់ប្តូរ មូលដ្ឋាននីយកម្ម ការចាត់ចំណាត់ថ្នាក់ ការចែករំលែក និងការ

ការពារទិន្នន័យ ព្រមទាំងរំហូរទិន្នន័យឆ្លងកាត់ព្រំដែន ក្នុងគោលដៅធានាឱ្យមានទិន្នន័យគ្រប់គ្រាន់ប្រកបដោយគុណភាពនិងសុវត្ថិភាព ស្របតាមតម្រូវការរបស់អ្នកប្រើប្រាស់ដោយគ្មានការរើសអើង។

- រៀបចំគោលនយោបាយទិន្នន័យបើកចំហ ដើម្បីកំណត់គោលការណ៍ ស្តង់ដារ អាជ្ញាបណ្ណ និងយន្តការនៃការបើកចំហ ការរក្សាទុក និងការចែករំលែកទិន្នន័យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលជូនស្ថាប័នសាធារណៈ វិស័យធុរកិច្ច និងប្រជាពលរដ្ឋ ដើម្បីប្រើប្រាស់ជាប្រយោជន៍ផ្សេងៗ ស្របតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន។ ការបើកចំហទិន្នន័យនេះមានគោលដៅបង្កើនតម្លាភាព សមភាព និងគណនេយ្យភាព និងលើកកម្ពស់គុណភាពសេវា សំដៅបង្កើនទំនុកចិត្តរបស់សាធារណជនមកលើរាជរដ្ឋាភិបាល ព្រមទាំងលើកកម្ពស់ការស្រាវជ្រាវនិងនវានុវត្តន៍ ប្រកបដោយចីរភាពនិងបរិយាបន្ន។
- រៀបចំគោលនយោបាយជំរុញការអភិវឌ្ឍនិងការប្រើប្រាស់សុសវ័រ ដើម្បីកំណត់គោលការណ៍ ស្តង់ដារគុណភាពនិងយន្តការគ្រប់គ្រងនិងលើកទឹកចិត្ត ដើម្បីពង្រីកទីផ្សារ ជំរុញការវិនិយោគ កសាងមូលធនមនុស្សជំនាញ ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលលើរបៀបប្រើប្រាស់សុសវ័រថ្មីៗ និងបង្កើនការប្រើប្រាស់និងការផ្គត់ផ្គង់សុសវ័រក្នុងស្រុក។
- រៀបចំគោលនយោបាយឌីជីថលសម្រាប់ទីក្រុងឆ្លាត ដើម្បីកំណត់គោលការណ៍ ស្តង់ដារ ក្របខណ្ឌ និងយន្តការសម្រាប់ការរៀបចំអភិបាលកិច្ច ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ថ្នាល ទិន្នន័យ សេវា និងសន្តិសុខឌីជីថល សំដៅជំរុញដល់ការអភិវឌ្ឍទីក្រុងឆ្លាត និងធ្វើឱ្យប្រសើរអភិបាលកិច្ចទីក្រុង តាមរយៈការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលនិងទិន្នន័យប្រកបដោយចីរភាពនិងបរិយាបន្ន។
- រៀបចំគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍវិស័យប្រៃសណីយ៍ ដើម្បីទាញយកផលប្រយោជន៍ឱ្យបានពេញលេញ ពីកាលានុវត្តភាព តាមរយៈការធ្វើទំនើបកម្មសេវាប្រៃសណីយ៍មួយចំនួនដោយប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលជាស្នូល និងជំរុញការអភិវឌ្ឍក្របខណ្ឌគតិយុត្ត យន្តការ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបណ្តាញ ប្រៃសណីយ៍ ព្រមទាំងពង្រឹងការគ្រប់គ្រងការធ្វើអាជីវកម្មផ្តល់សេវាបញ្ជើរបស់ផ្នែកឯកជន សំដៅផ្តល់សេវាប្រៃសណីយ៍ប្រកបដោយគុណភាព ប្រសិទ្ធភាព សុវត្ថិភាព ទូលំទូលាយ និងភាពជឿទុកចិត្ត ស្របតាមតម្រូវការរបស់អ្នកប្រើប្រាស់និងនិយាមអន្តរជាតិ។
- រៀបចំគោលនយោបាយជំរុញការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលសំខាន់ៗ ដើម្បីកំណត់គោលការណ៍ ស្តង់ដារ ក្របខណ្ឌ និងយន្តការជំរុញការអភិវឌ្ឍនិងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលឈានមុខ ជាអាទិ៍ បច្ចេកវិទ្យាក្លោដបញ្ញាសិប្បនិម្មិត ទិន្នន័យធំ អ៊ីនធឺណិតនៃវត្ថុ ប្លុកឆេន។
- កសាងច្បាប់ស្តីពីរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដើម្បីកំណត់វិធាន គោលការណ៍ យន្តការ ស្តង់ដារ នីតិវិធី ប្រភពថវិកានិងវិធីសាស្ត្រសម្រាប់អភិវឌ្ឍ គ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល និងបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការប្រើប្រាស់និងចែករំលែកទិន្នន័យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលតាមក្រសួងស្ថាប័ននិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។ ច្បាប់ស្តីពីរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនឹងបង្កើតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់និងការគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណឌីជីថល។ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណឌីជីថលគឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ដំណើរការនៃរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល និងជាសមាសភាពសំខាន់ចំពោះប្រតិបត្តិការនៃប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថល។ ជាមួយគ្នានេះ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណឌីជីថលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យប្រជាពលរដ្ឋប្រើប្រាស់សេវារដ្ឋាភិបាលឌីជីថលបានពេញលេញ និងទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីសង្គមនិងសេដ្ឋកិច្ចឌីជីថលប្រកបដោយសមធម៌និងបរិយាបន្ន។
- កសាងច្បាប់ស្តីពីបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍និងព័ត៌មាន ដើម្បីកំណត់មុខងាររបស់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ក្របខណ្ឌ អាជ្ញាបណ្ណ ស្តង់ដារសេវា ការប្រកួតប្រជែង សិទ្ធិ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកផ្តល់និងអ្នកប្រើប្រាស់សេវា ក្នុងគោលដៅពង្រឹងការគ្រប់គ្រងនិងការអភិវឌ្ឍវិស័យបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍និងព័ត៌មាន។

- កសាងច្បាប់ស្តីពីការការពារទិន្នន័យបុគ្គល ដើម្បីកំណត់គោលការណ៍ យន្តការ និងនីតិវិធីនៃការការពារទិន្នន័យ ឯកជនរបស់បុគ្គល ក្នុងគោលដៅការពារសិទ្ធិ សេរីភាព សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងគុណតម្លៃរបស់បុគ្គល។ ច្បាប់នេះជា ឧបករណ៍ចាំបាច់សម្រាប់បង្កើនភាពជឿជាក់ និងទំនុកចិត្តរបស់ប្រជាពលរដ្ឋលើការប្រើប្រាស់សេវាឌីជីថល។ រូបវន្តបុគ្គលនិងនីតិបុគ្គលតម្រូវឱ្យអនុវត្តវិធានការសមស្របនិងចាំបាច់ ដើម្បីធានាថាសិទ្ធិនិងទិន្នន័យរបស់ ប្រជាពលរដ្ឋត្រូវបានគោរពនិងការពារ។
- រៀបចំនិងធ្វើវិសោធនកម្មច្បាប់ស្តីពីទូរគមនាគមន៍និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីពង្រឹងប្រសិទ្ធភាព នៃការគ្រប់គ្រងនិងការអភិវឌ្ឍវិស័យទូរគមនាគមន៍។
- រៀបចំបទដ្ឋាននិងសេចក្តីណែនាំស្តីពីហត្ថលេខាឌីជីថល ដើម្បីកំណត់យន្តការកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគន្លឹះ សាធារណៈ ពិនិត្យអត្តសញ្ញាណឌីជីថល និងបញ្ជាក់អំពីអ្នកធ្វើនិងអ្នកទទួលឯកសារអេឡិចត្រូនិក ក្នុងគោលដៅ ពង្រឹងសន្តិសុខនិងសុវត្ថិភាពនៃទំនាក់ទំនងតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ។
- កសាងច្បាប់ស្តីពីសេវាប្រៃសណីយ៍ ដើម្បីកំណត់មុខងាររបស់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ក្របខណ្ឌអាជ្ញាបណ្ណ ស្តង់ដារសេវា សិទ្ធិ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកផ្តល់សេវានិងអ្នកប្រើប្រាស់ ក្នុងគោលដៅពង្រឹងការគ្រប់គ្រង និងការអភិវឌ្ឍវិស័យប្រៃសណីយ៍ ដោយប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល។
- កសាងច្បាប់ស្តីពីសិទ្ធិទទួលព័ត៌មាន ដើម្បីកំណត់យន្តការនិងនីតិវិធីក្នុងការជំរុញឱ្យស្ថាប័នសាធារណៈបំពេញ កាតព្វកិច្ចផ្តល់និងផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានជូនសាធារណជនឱ្យបានទូលំទូលាយ។
- ធ្វើវិសោធនកម្មច្បាប់និងកសាងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធលើការបង្កោះនិងការបង្កើតមាតិកា ដើម្បីកំណត់ យន្តការតាមដាននិងត្រួតពិនិត្យមាតិកាឌីជីថល សិទ្ធិ និងការទទួលខុសត្រូវ ក្នុងគោលដៅរួមចំណែកដល់ការ រក្សាសន្តិសុខជាតិ សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ប្រពៃណី និងវប្បធម៌ជាតិ។
- រៀបចំស្តង់ដារការងាររដ្ឋបាល ដើម្បីកំណត់គោលការណ៍ និយាម និងនីតិវិធីសម្រាប់ដំណើរការការងាររដ្ឋបាលរួម របស់រាជរដ្ឋាភិបាលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងប្រសិទ្ធផល ព្រមទាំងសិក្សា វិភាគ និងរៀបចំដំណើរការការងារ ឡើងវិញ (Business Process Re-engineering - BPR) ស្របតាមនិន្នាការនិងការវិវត្តនៃបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល។
- រៀបចំបច្ចេកសព្ទឌីជីថលរដ្ឋបាល ដើម្បីកំណត់ទម្រង់នៃការរៀបចំពាក្យ និងអត្ថន័យនៃពាក្យសម្រាប់ប្រើប្រាស់ នៅក្នុងការងាររដ្ឋបាល និងស្តង់ដារទិន្នន័យ(ទម្រង់និងអត្ថន័យទិន្នន័យ) សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធព័ត៌មាន។
- ជំរុញក្របខណ្ឌអភិវឌ្ឍនិងរចនាប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ក្នុងគោលដៅធានាបាននូវប្រសិទ្ធភាព គុណភាព និងចីរភាពនៃការអភិវឌ្ឍនិងការប្រើប្រាស់សេវារដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។
- រៀបចំស្តង់ដារគ្រប់គ្រងសេវាឌីជីថល ដើម្បីកំណត់តម្រូវការ គំរូ យន្តការ និងនីតិវិធី សម្រាប់ដឹកនាំនិងគ្រប់គ្រង សេវាឌីជីថល ដើម្បីធានាគុណភាព សុវត្ថិភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃការផ្តល់សេវាឌីជីថល។
- រៀបចំស្តង់ដារវិស្វកម្មសុសវ័រនិងប្រព័ន្ធព័ត៌មាន ដើម្បីកំណត់បច្ចេកសព្ទ វិធីសាស្ត្រ ឧបករណ៍ និងបច្ចេកទេស សម្រាប់ការរៀបចំផែនការ ការវិភាគ ការតាក់តែង ការអភិវឌ្ឍ ការធ្វើតេស្ត ការដាក់ឱ្យដំណើរការ និងការថែទាំ សុសវ័រនិងប្រព័ន្ធព័ត៌មាន ឱ្យមានគុណភាពនិងប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ក្នុងការរួមចំណែកជំរុញនិងលើកកម្ពស់ ឧស្សាហកម្មសុសវ័រក្នុងស្រុក។
- រៀបចំស្តង់ដារសន្តិសុខឌីជីថលសម្រាប់រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដើម្បីកំណត់បច្ចេកសព្ទ យន្តការក្របខណ្ឌ បច្ចេកទេស ប្រតិបត្តិការ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសន្តិសុខឌីជីថល និងក្រមអនុវត្តសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យសន្តិសុខ ឌីជីថល ក្នុងគោលដៅធានាសន្តិសុខនិងសុវត្ថិភាពនៃប្រព័ន្ធព័ត៌មាន។

- រៀបចំស្តង់ដារបច្ចេកទេសទីក្រុងឆ្លាត ដើម្បីកំណត់គោលការណ៍ បច្ចេកសព្ទ ក្របខណ្ឌបច្ចេកទេស និងយន្តការអភិវឌ្ឍ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ ថ្នាលបច្ចេកវិទ្យា សន្តិសុខ និងសេវាឌីជីថលសម្រាប់ទីក្រុងឆ្លាតដូចជាសេវាអភិបាលកិច្ចឆ្លាត សេដ្ឋកិច្ចឆ្លាត ចល័តភាពឆ្លាត បរិស្ថានឆ្លាត ប្រជាជនឆ្លាត និងការរស់នៅឆ្លាត។
- រៀបចំស្តង់ដារមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ ដើម្បីកំណត់ក្របខណ្ឌបច្ចេកទេស និងយន្តការរៀបចំនិងស្ថាបនាមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យប្រកបដោយគុណភាព សុវត្ថិភាព និងនិរន្តរភាព។ ក្របខណ្ឌនិងយន្តការទាំងនេះផ្ដោតលើការរៀបចំទីតាំង អគារ បន្ទប់ ប្រព័ន្ធអគ្គិសនី ប្រព័ន្ធយ៉ាស៊ីនត្រជាក់ ប្រព័ន្ធសន្តិសុខ និងសម្ភារបរិក្ខារបច្ចេកទេស សម្រាប់មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យរដ្ឋាភិបាលនិងឯកជន។
- រៀបចំស្តង់ដារបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលឈានមុខចុងក្រោយ ដើម្បីកំណត់គោលការណ៍ សេចក្តីណែនាំ បទដ្ឋានបច្ចេកទេស និងយន្តការ ក្នុងគោលដៅគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ជាពិសេស បច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗជាអាទិ៍ បច្ចេកវិទ្យាក្លោង បញ្ញាសិប្បនិម្មិត ទិន្នន័យធំ អ៊ីនធឺណិតនៃវត្ថុ ប្រព័ន្ធស្របតាមឧត្តមានុវត្តន៍ជាតិ និងអន្តរជាតិ។
- រៀបចំនិម្មាបនកម្មរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល រួមមានគោលការណ៍និងនិម្មាបនកម្មធុរកិច្ច ទិន្នន័យ សុសវ័រ និងបច្ចេកវិទ្យា ដែលជាឯកសារបង្ហាញផ្លូវសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង ការអភិវឌ្ឍ និងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងប្រសិទ្ធផលខ្ពស់។

យុទ្ធសាស្ត្រទី៦៖ ការធ្វើបរិវត្តកម្មរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនិងសេវាសាធារណៈ

ការធ្វើបរិវត្តកម្មរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនិងសេវាសាធារណៈ ចាប់ផ្តើមពីការរៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរសេវាពីរដ្ឋាភិបាលទៅរដ្ឋាភិបាល(G2G) ឱ្យមានភាពសាមញ្ញ ងាយស្រួល និងបង្កើនប្រសិទ្ធភាពការងាររដ្ឋបាលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលតាមរយៈការលើកកម្ពស់ទំនាក់ទំនងនិងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួលរបបការងារលើឯកសារក្រដាសទៅជាការងារលើឯកសារអេឡិចត្រូនិក និងការធ្វើឱ្យប្រសើរបរិយាកាសការងាររបស់ក្រសួងស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដោយប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល។ បន្ថែមលើនេះ ការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល គឺត្រូវរៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរសេវាសាធារណៈពីរដ្ឋាភិបាលដើម្បីប្រជាពលរដ្ឋ(G4C) ដែលតភ្ជាប់ប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្នុងគោលដៅលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាព សមភាព គុណភាព និងតម្លាភាពនៃការបម្រើសេវាសាធារណៈជូនប្រជាពលរដ្ឋ និងកាត់បន្ថយការចំណាយថវិកានិងពេលវេលា។ ចុងក្រោយ ការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលត្រូវរៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរសេវាសាធារណៈពីរដ្ឋាភិបាលទៅធុរកិច្ច(G2B) សំដៅកាត់បន្ថយការចំណាយ ជំរុញការចូលរួម លើកកម្ពស់តម្លាភាព ផ្តល់ភាពងាយស្រួល និងបង្កើនប្រសិទ្ធភាពសេវាសាធារណៈជូនវិស័យឯកជន។ សកម្មភាពអាទិភាពនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះមានដូចខាងក្រោម៖

- រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរថ្នាលសហការកិច្ចការរដ្ឋបាល(Collaboration Platform) ដើម្បីសម្រួលដល់ទំនាក់ទំនងនិងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការការងារ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគមនាគមន៍ប្រមូលផ្តុំ(អ៊ីមែល ឈាត វីដេអូ សន្ទសីទ) ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងក្រុមការងារ គម្រោង និងរំហូរការងារ ព្រមទាំងប្រព័ន្ធចែករំលែកឯកសារ ព័ត៌មាននិងចំណេះដឹង។
- រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលរួមរបស់រដ្ឋាភិបាល ដូចជា ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានមន្ត្រីរាជការ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានហិរញ្ញវត្ថុ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងឯកសារនិងផ្តល់ការអនុម័តអេឡិចត្រូនិក ជាដើម សំដៅបង្កើនប្រសិទ្ធភាព និងតម្លាភាពការងាររដ្ឋបាលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល កាត់បន្ថយការចំណាយ និងលុបបំបាត់ការបង្កើតប្រព័ន្ធព័ត៌មានដដែលៗច្រើនដងដែលមានមុខងារជាន់គ្នា។

- រៀបចំនិងបំពាក់ម៉ាស៊ីនកុំព្យូទ័រ ឧបករណ៍ឌីជីថល សុសវរ និងប្រព័ន្ធព័ត៌មានចាំបាច់ តាមរយៈយន្តការលទ្ធកម្មរួម ដើម្បីកាត់បន្ថយការចំណាយ ជួយសម្រួល និងលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពការងាររបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។
- រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រជាតិ (National Geographic Information System) ដើម្បីពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រមូល ការរក្សាទុក ការប្រើប្រាស់ ការចែករំលែក និងការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យភូមិសាស្ត្រ សម្រាប់សម្រួលដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមនៅកម្ពុជា។
- រៀបចំប្រព័ន្ធមូលទិន្នន័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធថ្នាក់ជាតិ(National Infrastructure Database System) ដើម្បីគ្រប់គ្រង តាមដាន និងវាយតម្លៃលើប្រសិទ្ធភាព និងតម្រូវការនៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជាតិ ជាអាទិ៍ បណ្តាញផ្លូវថ្នល់ ផ្លូវទឹក អគ្គិសនី ទឹកស្អាត ទូរគមនាគមន៍ ធារាសាស្ត្រ ធនធានទឹក ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដនបទ បណ្តាញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជាតិនានា។
- រៀបចំប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងចំណេះដឹង(Knowledge Management System) ដើម្បីបង្កើត រក្សាទុក ផ្ទេរប្រចែក រំលែកចំណេះដឹងដល់ក្រសួងស្ថាប័ន គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ វិស័យឯកជន និងប្រជាពលរដ្ឋ។
- រៀបចំថ្នាលសេវាច្រកចេញចូលតែមួយ ដើម្បីបម្រើសេវាសាធារណៈនៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ព្រមទាំងប្រមូលមតិយោបល់ និងទំនាក់ទំនងជាមួយប្រជាពលរដ្ឋតាមប្រព័ន្ធឌីជីថល។
- រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានអត្រានុកូលដ្ឋាន ដើម្បីពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើសមកាលកម្ម សម្រាប់ការចុះបញ្ជីសំបុត្រកំណើត សំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងសំបុត្រមរណភាព។
- រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានអត្តសញ្ញាណកម្ម ដើម្បីពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ញាតិខ្មែរ លិខិតឆ្លងដែន និងប័ណ្ណព្រំដែន។
- រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានជនអន្តោប្រវេសន៍និងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានទិដ្ឋាការ ដើម្បីពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃរបៀបចេញចូលជនអន្តោប្រវេសន៍និងគ្រប់គ្រងការងារផ្តល់ទិដ្ឋាការជូនជនបរទេស។
- រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានស្នាក់នៅនិងគ្រួសារ ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាពដល់ការងារចុះបញ្ជីការរក្សាទុក ការស្វែងរកទិន្នន័យ និងការផ្តល់សៀវភៅស្នាក់នៅនិងគ្រួសារជូនប្រជាពលរដ្ឋ។
- រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានអចលនវត្ថុ ដើម្បីគ្រប់គ្រងនិងធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មព័ត៌មាននិងកំណត់ទិសដៅកែលម្អសេវាគ្រប់គ្រងកម្មសិទ្ធិដីធ្លីនិងអចលនវត្ថុជូនប្រជាពលរដ្ឋ។
- ធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានយានយន្ត ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាពនៃការចុះបញ្ជីយានយន្ត ការរក្សាទុកនិងការស្វែងរកទិន្នន័យ និងការផ្តល់ប័ណ្ណសម្គាល់យានយន្ត។
- រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធទូរសព្ទសេវាបន្ទាន់ជូនប្រជាពលរដ្ឋ ដូចជា សន្តិសុខ ចរាចរណ៍ អគ្គិភ័យ និងសង្គ្រោះបន្ទាន់ជាដើម។
- រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានអប់រំ ដើម្បីគ្រប់គ្រង ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព និងផ្តល់ព័ត៌មានស្តីពីការអប់រំជូនប្រជាពលរដ្ឋ និងកំណត់ទិសដៅសម្រាប់កែលម្អគុណភាពសេវាអប់រំ។
- ធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធព័ត៌មានទីផ្សារការងារនិងសេវាស្វែងរកការងារ ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានទីផ្សារការងារ ដល់អ្នកស្វែងរកការងារធ្វើ និយោជក គ្រឹះស្ថានអប់រំបណ្តុះបណ្តាល និងអ្នករៀបចំគោលនយោបាយនិងផែនការ។
- រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មាននិងសេវាសុខាភិបាលរួម តាមរយៈការបង្កើតថ្នាលឌីជីថលនិងរៀបចំអត្តសញ្ញាណនិងកំណត់ត្រាឌីជីថលសម្រាប់អ្នកជំងឺ សម្រាប់គាំទ្រដល់ការផ្តល់សេវា ការសម្រេចចិត្តការគ្រប់គ្រងអ្នកជំងឺនិងបរិក្ខារ និងការស្រាវជ្រាវនិងការរៀបចំផែនការ ក្នុងវិស័យសុខាភិបាល។

- រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានទេសចរណ៍រួម ដើម្បីប្រមូល រក្សាទុក គ្រប់គ្រង និងផ្តល់ព័ត៌មាន ពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យទេសចរណ៍។
- រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានកសិកម្ម ដើម្បីជំរុញការបង្កើនទិន្នផលកសិកម្ម សម្រួលដល់ការ វិនិយោគ ស្វែងរកទីផ្សារ និងនាំចេញផលិតផលកសិកម្ម។
- រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានគ្រោះមហន្តរាយនិងប្រព័ន្ធផ្តល់ព័ត៌មានជាមុន ដើម្បីបង្កើន ប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រងនិងការឆ្លើយតបនឹងគ្រោះមហន្តរាយ។
- ជំរុញនិងរៀបចំប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីប្រៃសណីយ៍ឌីជីថល តាមរយៈការបង្កើតនិងការប្រើប្រាស់ថ្នាលប្រៃសណីយ៍ ឌីជីថលនិងថ្នាលច្រកទ្វារប្រៃសណីយ៍ជាតិរួម ដើម្បីគាំទ្រដល់ការផ្តល់សេវាប្រៃសណីយ៍ ព្រមទាំងការគ្រប់គ្រង ការប្រើប្រាស់ ការចែករំលែក និងការតាមដានទិន្នន័យវិស័យប្រៃសណីយ៍។
- ធ្វើទំនើបកម្មការគ្រប់គ្រងសេវាប្រៃសណីយ៍ ដោយរួមបញ្ចូលនូវការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធអាសយដ្ឋានប្រៃសណីយ៍ជាតិ (National Postal Addressing System) បន្តរៀបចំលេខកូដប្រៃសណីយ៍ជាតិសម្រាប់តំបន់ចែកចាយ (National Postal Code) និងកំណត់លេខកូដផែនទីឌីជីថលជាតិ (National Digital Map Code) ។
- ធ្វើឱ្យប្រសើរថ្នាលចុះបញ្ជីអាជីវកម្មរួម ដើម្បីផ្តល់សេវាច្រកចេញចូលតែមួយដល់ធុរកិច្ចលើការងារចុះបញ្ជី ពាណិជ្ជកម្ម ចុះបញ្ជីគម្រោងវិនិយោគនិងទិន្នន័យសម្រាប់អ្នកវិនិយោគ ចុះបញ្ជីពន្ធដារ ចុះបញ្ជីកាកម្មការ និយោជិត ស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណ វិញ្ញាបនបត្រ និងលិខិតអនុញ្ញាតពាក់ព័ន្ធ សំដៅសម្រួលដល់ការបង្កើតនិងការ ធ្វើធុរកិច្ច។
- រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងលទ្ធកម្មឌីជីថល ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាព តម្លាភាព ភាពជឿជាក់ និង ការប្រកួតប្រជែង ដោយកាត់បន្ថយដំណើរការនិងពេលវេលានៃកិច្ចលទ្ធកម្ម បង្កើតយន្តការនៃការត្រួតពិនិត្យ សវនកម្ម និងការប្តឹងតវ៉ា សំដៅជំរុញនិងផ្តល់ឱកាសសម្រាប់ធុរកិច្ចចូលរួមក្នុងគម្រោងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។
- ធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធសេវាពន្ធដារតាមអនឡាញ ដើម្បីផ្តល់ភាពងាយស្រួលដល់ការប្រកាសពន្ធ ទូទាត់ បង្វិលសង ទទួលដោះស្រាយបណ្តឹងតវ៉ា និងកាត់បន្ថយបន្ទុកចំណាយរបស់ធុរកិច្ចក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចពន្ធដារ។ ប្រព័ន្ធ តាមអនឡាញនេះក៏បង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការប្រមូល និងការបង់ពន្ធរបស់ក្រុមហ៊ុននៅបរទេសដែលរក ចំណូលបានពីការផ្តល់សេវាអនឡាញដល់អ្នកប្រើប្រាស់នៅកម្ពុជា។
- ធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធបញ្ជាតែមួយជាតិ (National Single Window) ដើម្បីសម្រួលរំហូរពាណិជ្ជកម្មឆ្លងដែននិង ជំរុញសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាទៅក្នុងតំបន់និងពិភពលោក។

៧.៣- គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រទី៣៖ ការកសាងសមត្ថភាពនិងនវានុវត្តន៍ឌីជីថល

យុទ្ធសាស្ត្រទី៧៖ ការកសាងមូលធនមនុស្សឌីជីថល

ការកសាងមូលធនមនុស្សឌីជីថល ចាប់ផ្តើមពីការកសាងសមត្ថភាពដល់ថ្នាក់ដឹកនាំនិងមន្ត្រីរាជការគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ក្នុងការចាប់យកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលសម្រាប់បម្រើឱ្យការប្រើប្រាស់ ការគ្រប់គ្រង និងការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាល ឌីជីថល ឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។ បន្ថែមលើនេះ ធនធានមនុស្សជំនាញបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលត្រូវទទួល បានការបណ្តុះបណ្តាល ដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព គុណភាព និងបរិយាបន្ន។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ការលើកកម្ពស់អក្ខរកម្មឌីជីថលដល់សិស្ស និស្សិត និងប្រជាពលរដ្ឋ ជាអាទិភាពភាពចាំបាច់សំដៅជំរុញការ ទទួលយកនិងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ការកាត់បន្ថយគម្លាតឌីជីថល ការបង្កើនភាពប្រកួតប្រជែង និងការ ប្រើប្រាស់សេវារដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ សកម្មភាពអាទិភាពនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះមានដូចខាងក្រោម៖

- រៀបចំក្របខណ្ឌវាស់វែងកម្រិតសមត្ថភាពនិងទទួលស្គាល់ជំនាញបច្ចេកទេស និងគោលនយោបាយគ្រប់គ្រង កៀរគរ និងលើកទឹកចិត្តមូលធនមនុស្សជំនាញឌីជីថលក្នុងវិស័យសាធារណៈ ដើម្បីគាំទ្របរិវត្តកម្មឌីជីថល និងអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។
- ជំរុញការបណ្តុះបណ្តាលភាពជាអ្នកដឹកនាំឌីជីថល ជាពិសេសដល់ស្ត្រីនៅតាមក្រសួងស្ថាប័ន ដើម្បីលើក កម្ពស់សមត្ថភាពអភិបាលកិច្ចឌីជីថល។
- ជំរុញការបណ្តុះបណ្តាលអក្ខរកម្មឌីជីថលនិងជំនាញឌីជីថលចាំបាច់នានាដល់ថ្នាក់ដឹកនាំ មន្ត្រីរាជការ និង បុគ្គលិកក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ជាពិសេស មន្ត្រីបង្គោលបច្ចេកវិទ្យា សម្រាប់បម្រើដល់ការ អភិវឌ្ឍ ការគ្រប់គ្រង ការប្រើប្រាស់ និងការបម្រើសេវាសាធារណៈ។
- ជំរុញការរៀបចំនិងកែលម្អកម្មវិធីសិក្សា ដើម្បីលើកកម្ពស់អក្ខរកម្មឌីជីថលសម្រាប់សិស្ស និស្សិត ចាប់ពីកម្រិត ចំណេះដឹងទូទៅរហូតដល់ឧត្តមសិក្សា និងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈទូទៅ។
- លើកកម្ពស់អក្ខរកម្មនិងវិធីសាស្ត្របង្រៀនឌីជីថលសម្រាប់គ្រូបង្រៀនគ្រប់កម្រិតសិក្សានិងបណ្តុះបណ្តាល។
- ជំរុញការធ្វើទំនើបកម្មហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងប្រព័ន្ធឌីជីថលសម្រាប់អប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាល ដូចជា ការតភ្ជាប់ អ៊ីនធឺណិត បន្ទប់ដែលបំពាក់សម្ភារបរិក្ខារឌីជីថល ថ្នាលអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាល ការអភិវឌ្ឍមាតិកាអប់រំ ឌីជីថល ជាដើម ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអប់រំនិងការបណ្តុះបណ្តាលអក្ខរកម្មឌីជីថលដល់គ្រឹះស្ថានអប់រំគ្រប់កម្រិត និងបណ្តុះបណ្តាល។
- រៀបចំកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល កម្មវិធីបញ្ញាបការយល់ដឹង និងការអប់រំ អំពីចំណេះដឹងមូលដ្ឋានបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល និងការប្រើប្រាស់សេវាសាធារណៈឌីជីថល ដើម្បីលើកកម្ពស់អក្ខរកម្មឌីជីថលក្នុងចំណោមប្រជាពលរដ្ឋ ដោយ សហការជាមួយគូអង្គពាក់ព័ន្ធ ពិសេស ស្ថាប័នផ្សព្វផ្សាយនិងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន។
- ជំរុញរៀបចំថ្នាលអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលជាតិ ដើម្បីផ្តល់មាតិកាអប់រំសម្រាប់កាត់បន្ថយគម្លាតឌីជីថលក្នុង ចំណោមប្រជាពលរដ្ឋ ជាពិសេស តាមតំបន់ជនបទដាច់ស្រយាល តាមរយៈប្រព័ន្ធអនឡាញ និងជំរុញការ សិក្សាពេញមួយជីវិត។
- រៀបចំក្របខណ្ឌសមត្ថភាពឌីជីថលជាតិ ដែលកំណត់ស្តង់ដារគុណវុឌ្ឍិ សមត្ថភាពនិងជំនាញបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល សំខាន់ៗ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល សេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថល និងឧស្សាហកម្ម ជំនាន់ទី៤។
- ពង្រឹងនិងពង្រីកគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលជំនាញបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល តាមរយៈការរៀបចំកម្មវិធីសិក្សា ការរៀបចំ មន្ទីរពិសោធន៍ និងការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល ដែលរួមមាន ការពង្រឹងសមត្ថភាពជំនាញនិងវិធីសាស្ត្រ បង្រៀនបែបឌីជីថល ដើម្បីគាំទ្រដល់ការកសាងធនធានជំនាញឌីជីថលដែលមានសមត្ថភាព និងមានភាព ប្រកួតប្រជែងខ្ពស់។
- រៀបចំកម្មវិធីតម្រង់ទិស ផ្សព្វផ្សាយ ជំរុញ និងលើកទឹកចិត្ត ដល់យុវជន ជាពិសេសយុវនារី ឱ្យចាប់យកនិង ជ្រើសរើសការសិក្សាជំនាញបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលកាន់តែច្រើន ដើម្បីបង្កើនអ្នកជំនាញឌីជីថលក្នុងទីផ្សារការងារ ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់និងកាត់បន្ថយគម្លាតយេនឌ័រជំនាញឌីជីថល។
- ជំរុញការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញឌីជីថលសំខាន់ៗ ជាអាទិ៍ ការអភិវឌ្ឍសុសវារៈ ទូរគមនាគមន៍និងបណ្តាញ បញ្ញាសិប្បនិម្មិត វិទ្យាសាស្ត្រទិន្នន័យ និម្មាបនកម្មប្រព័ន្ធព័ត៌មាន និងសន្តិសុខឌីជីថល តាមរយៈដូចជា កម្មវិធី អាហារូបករណ៍ កម្មវិធីលើកទឹកចិត្តគ្រឹះស្ថានអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាល ជាដើម ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការ ជំនាញនៃការអភិវឌ្ឍឧស្សាហកម្មជំនាន់ទី៤។

យុទ្ធសាស្ត្រទី៨៖ ការលើកកម្ពស់ការស្រាវជ្រាវនិងនវានុវត្តន៍ឌីជីថល

ការស្រាវជ្រាវនិងនវានុវត្តន៍ឌីជីថលជាយុទ្ធសាស្ត្រដ៏សំខាន់ ដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាព ប្រសិទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធផលនៃបរិក្ខេបកម្មឌីជីថល និងធានាការប្រកួតប្រជែងឌីជីថលក្នុងតំបន់។ សកម្មភាពអាទិភាពនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះមានដូចខាងក្រោម៖

- ជំរុញការកសាងប្រព័ន្ធធាតុស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល តាមរយៈការរៀបចំផែនការមេ យន្តការនៃការលើកទឹកចិត្ត និងការជំរុញភាពជាដៃគូរវាងគ្រឹះស្ថានស្រាវជ្រាវ សាកលវិទ្យាល័យ និងក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ដើម្បីលើកកម្ពស់សកម្មភាពស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល។
- ជំរុញការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលដែលជាលទ្ធផលពីការស្រាវជ្រាវដល់វិស័យសាធារណៈនិងឯកជន តាមរយៈការរៀបចំកិច្ចសហការ ការវិនិយោគ និងការអនុវត្តគម្រោងរួមគ្នារវាងគ្រឹះស្ថានស្រាវជ្រាវនិងអប់រំជាមួយវិស័យឯកជន ដើម្បីផ្តល់ដំណោះស្រាយបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលឱ្យបានទូលំទូលាយនិងសម្បូរបែប។
- ជំរុញសហគ្រិនភាពនៃនវានុវត្តន៍ឌីជីថល តាមរយៈ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយស្ថាប័នជាតិនិងអន្តរជាតិ និងវិស័យឯកជន ការរៀបចំយន្តការទទួលស្គាល់នវានុវត្តន៍ថ្មីៗ កម្មវិធីប្រកួតប្រជែង ការការពារកម្មសិទ្ធិបញ្ញា ជាដើម ដើម្បីយកលទ្ធផលចេញពីនវានុវត្តន៍ទៅប្រើប្រាស់ក្នុងវិស័យសាធារណៈនិងឯកជន និងធានាឧត្តមភាពប្រកួតប្រជែងឌីជីថល។

៧.៤- គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រទី៤៖ ការលើកកម្ពស់កិច្ចសហការនិងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន

យុទ្ធសាស្ត្រទី៩៖ ការរៀបចំកិច្ចសហការជាមួយក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល

ការរៀបចំកិច្ចសហការជាមួយក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល គឺដើម្បីជំរុញការរៀបចំយន្តការសហការនិងសម្របសម្រួលរវាងរដ្ឋាភិបាល និងក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល សំដៅលើកកម្ពស់ការចូលរួមពីវិស័យឯកជនលើការកសាងនិងអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ប្រសិទ្ធផល និងភាពជឿទុកចិត្ត។ សកម្មភាពអាទិភាពនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះមានដូចខាងក្រោម៖

- រៀបចំវេទិការវាងគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនិងក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល សំដៅជំរុញភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជនលើការងារវិនិយោគ ការផ្តល់សេវា និងដំណោះស្រាយបច្ចេកទេសសម្រាប់រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។
- ជំរុញការផ្សព្វផ្សាយ សម្របសម្រួល និងលើកទឹកចិត្តក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល តាមរយៈការចូលរួមអភិវឌ្ឍនិងផ្គត់ផ្គង់ការរៀបចំប្រព័ន្ធនិងសេវាបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ដើម្បីរៀបចំគម្រោងធានាមនុស្សជំនាញ ហិរញ្ញវត្ថុ និងបច្ចេកវិទ្យា ក្នុងការអភិវឌ្ឍ ប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំ ប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។
- ជំរុញកិច្ចសហការជាមួយប្រតិបត្តិករក្នុងវិស័យប្រៃសណីយ៍និងវិស័យផ្សេងទៀត តាមរយៈការចូលរួមផ្តល់សេវារដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដូចជា ការផ្តល់ជំនួយលើការបំពេញពាក្យស្នើសុំសេវា ការបង់ថ្លៃសេវា ការបង់ពន្ធ ការចែកបញ្ជី ការផ្តល់សេវាគាំពារសង្គម ការសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងស្ថាប័នជំនាញពាក់ព័ន្ធ ជាដើម ដើម្បីបម្រើសេវាសាធារណៈឱ្យបានកាន់តែប្រសើរ។

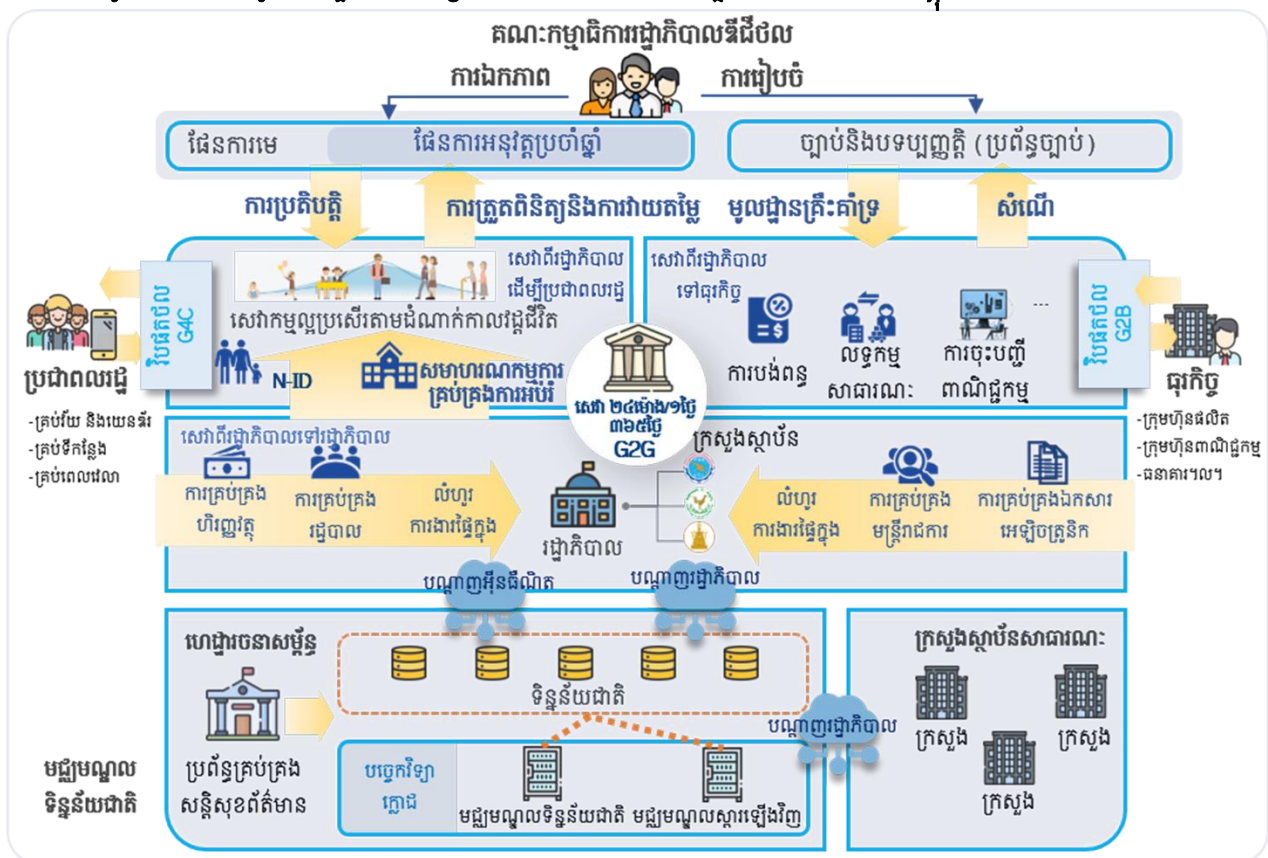
យុទ្ធសាស្ត្រទី១០៖ ការលើកកម្ពស់ធុរកិច្ចឌីជីថល

ការលើកកម្ពស់ធុរកិច្ចឌីជីថល គឺការរៀបចំនិងពង្រឹងការអនុវត្តយន្តការលើកទឹកចិត្ត និងពង្រីកឱកាសទីផ្សារសម្រាប់ធុរកិច្ចឌីជីថលដែលជាកិច្ចការចាំបាច់ សំដៅចូលរួមបង្កើតប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសហគ្រិនភាពបច្ចេកវិទ្យា នវានុវត្តន៍

និងធុរកិច្ចថ្មីៗដែល ប្រកបដោយសក្តានុពលនិងអំណោយផលដល់ការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលថ្មីៗ។ សកម្មភាពអាទិភាពនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះមានដូចខាងក្រោម៖

- បង្កើតនិងពង្រឹងសេវាគាំទ្រនិងលើកទឹកចិត្តការបង្កើតធុរកិច្ចថ្មីៗ ទាំងផ្នែកបច្ចេកទេស និងទាំងផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ តាមរយៈការពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការគ្រប់គ្នាអង្គពាក់ព័ន្ធ ការបណ្តុះបណ្តាល ការការពារកម្មសិទ្ធិបញ្ញា ការបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយបណ្តាញអ្នកវិនិយោគ ជាដើម ដើម្បីបង្កើនចំនួននិងភាពជោគជ័យនៃធុរកិច្ចថ្មីៗ។
- ពង្រីកឱកាសទីផ្សារសម្រាប់ធុរកិច្ចថ្មីៗ តាមរយៈការជំរុញភាពជាដៃគូរវាងធុរកិច្ចថ្មីៗនិងសហគ្រាសគ្រប់ទំហំនិងគ្រប់វិស័យ ដើម្បីសហការអភិវឌ្ឍផលិតផលឬសេវាថ្មីៗប្រកបដោយនវានុវត្តន៍ខ្ពស់ ដែលធ្វើឱ្យប្រសើរដំណើរការអាជីវកម្មនិងផលិតកម្ម។

រូបភាពទី៥ : រូបភាពរួមនៃការរៀបចំគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលថ្មីៗកម្ពុជា ២០២២-២០៣៥

៨- យន្តការដឹកនាំ សម្របសម្រួល អនុវត្ត តាមដាននិងវាយតម្លៃ

៨.១- យន្តការដឹកនាំ សម្របសម្រួល និងអនុវត្ត

គោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលជាឧបករណ៍សម្រាប់ជំរុញបរិវត្តកម្មរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ ការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះឱ្យបានជោគជ័យស្របតាមចក្ខុវិស័យ គោលបំណង និងគោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ ទាមទារឱ្យមានការតាំងចិត្តខ្ពស់និងមានការចូលរួមពីសំណាក់ក្រសួងស្ថាប័ន អង្គភាពគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានពិនិត្យឃើញនូវភាពចាំបាច់នៃការរៀបចំស្ថាប័នដឹកនាំ សម្របសម្រួល និងអនុវត្តគោលនយោបាយ ដែលរួមមាន ១- បង្កើតគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលសម្រាប់ដឹកនាំ សម្របសម្រួល អនុវត្ត តាមដាន និងវាយតម្លៃក្នុងគោលនយោបាយនេះ ២- កំណត់តួនាទីច្បាស់លាស់របស់ក្រសួងជំនាញ ដើម្បីទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលរួម ដែលអាចបម្រើសេវានិងទ្រទ្រង់ដល់ការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធឌីជីថលនៅតាមក្រសួងស្ថាប័នដទៃទៀតក្នុងរដ្ឋាភិបាលទាំងមូល និង ៣- បង្កើតអង្គភាពទទួលបន្ទុកបរិវត្តកម្មឌីជីថលក្រោមក្រសួងស្ថាប័ននៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិសម្រាប់ជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថលរបស់ខ្លួន។ តួអង្គទាំងបីនេះបំពេញកិច្ចការប្រទាក់ក្រឡាគ្នានិងមានអន្តរទំនាក់ទំនងក្នុងការជំរុញការអនុវត្តគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងប្រសិទ្ធផល។

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ជាសេនាធិការនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថល ទទួលបន្ទុកការងារជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលលើទិដ្ឋភាពបច្ចេកទេសនិងគោលនយោបាយ។ គណៈកម្មាធិការនេះដឹកនាំដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ និងមានសមាសភាពចូលរួមជាតំណាងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។ គណៈកម្មាធិការនេះមានតួនាទីដឹកនាំ សម្របសម្រួល ជំរុញ តាមដាន និងវាយតម្លៃការអនុវត្តគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រ វិធានការ ស្តង់ដារបច្ចេកទេស និងផែនការសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ ក្រៅពីនេះ គណៈកម្មាធិការនេះក៏មានតួនាទីចម្បងក្នុងការសម្របសម្រួល ធានាការតភ្ជាប់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងប្រព័ន្ធឌីជីថល និងជំរុញការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។ គណៈកម្មាធិការមានភារកិច្ចជំរុញការរៀបចំផែនការបរិវត្តកម្មឌីជីថលតាមក្រសួងស្ថាប័ននីមួយៗ ហើយជារៀងរាល់ឆ្នាំ គណៈកម្មាធិការទទួលគម្រោងដែលស្នើដោយក្រសួងស្ថាប័ន ដើម្បីត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃលើលក្ខណៈបច្ចេកទេសនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងស្នើសុំការឯកភាពពីក្រុមប្រឹក្សាជាតិសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថល។

ដើម្បីធានាបាននូវការអនុវត្តគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលឱ្យបានជោគជ័យ គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល គណៈកម្មាធិការសេដ្ឋកិច្ចនិងធុរកិច្ចឌីជីថល និងគណៈកម្មាធិការសន្តិសុខឌីជីថល ត្រូវមានអន្តរទំនាក់ទំនងសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធ និងបំពេញគ្នាទៅវិញទៅមកលើគ្រប់វិស័យ។

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវអនុវត្តយន្តការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយតួអង្គពាក់ព័ន្ធ លើផែនការនិងគម្រោងពាក់ព័ន្ធនឹងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងវិភាជន៍កញ្ចប់ថវិកាជាតិ និងកៀរគរថវិកាពីប្រភពផ្សេងទៀតសម្រាប់អនុវត្តគម្រោងអាទិភាព ដែលគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលបានសិក្សានិងវាយតម្លៃលក្ខណៈបច្ចេកទេសនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងទទួលការឯកភាពគម្រោងពីក្រុមប្រឹក្សាជាតិសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលរួចរាល់។

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសអន្តរក្រសួងត្រូវដឹកនាំដោយតំណាងក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ជាប្រធាន និងតំណាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុជាអនុប្រធាន ព្រមទាំងមានសមាសភាពចូលរួមដោយមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ និងមន្ត្រីបច្ចេកទេសនៃអង្គភាពទទួលបន្ទុកបរិវត្តកម្មឌីជីថលតាមក្រសួងស្ថាប័ន ដោយគិតគូរអំពីសមាសភាពចូលរួមរបស់ស្ត្រីផងដែរ។ ក្រុមការងារបច្ចេកទេសអន្តរក្រសួង មានតួនាទីសម្របសម្រួលការងារបច្ចេកទេសនិងហិរញ្ញវត្ថុ ការអនុវត្តនិង

វាយតម្លៃគម្រោង និងការងារសន្តិសុខដីជីវិតនៅក្នុងក្រសួងស្ថាប័ន។ ក្នុងករណីចាំបាច់ គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាល ឌីជីថលអាចបង្កើតក្រុមការងារបច្ចេកទេសផ្សេងៗ និងមានសិទ្ធិជ្រើសរើសនិងតែងតាំងទីប្រឹក្សាសម្រាប់ផ្តល់ប្រឹក្សានិងជួយ ការងារបច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធនឹងគម្រោងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល មានអត្ថលេខាធិការដ្ឋានមួយជាជំនួយការលើការងាររដ្ឋបាល នីតិកម្ម ផែនការ ការបណ្តុះបណ្តាល កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ការតាមដាននិងវាយតម្លៃ ការពិនិត្យលើលក្ខណៈបច្ចេកទេស និង ការសម្របសម្រួលជួយក្រុមការងារបច្ចេកទេសអន្តរក្រសួង ដែលអនុវត្តគម្រោងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលដោយក្រសួងស្ថាប័ន និងការងារពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ដោយយកចិត្តទុកដាក់ផងដែរលើយន្តការនិងរចនាសម្ព័ន្ធដែលមានស្រាប់តាមក្រសួង ស្ថាប័នទាំងនៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនឹងរៀបចំសេចក្តីណែនាំស្តីពីការបង្កើតអង្គភាពទទួលបន្ទុកបរិវត្តកម្មឌីជីថល នៅតាមក្រសួងស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល និងគណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅ ថ្នាក់ក្រោមជាតិ (គ.ជ.អ.ប) សហការធ្វើសុខដុមនីយកម្មបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដើម្បីពង្រីក និងពង្រឹងការបម្រើសេវាសាធារណៈឌីជីថល ឱ្យមានភាពប្រទាក់ក្រឡា ដំណើរការល្អ និងប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

តួនាទីក្រសួងជំនាញ

ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ជាក្រសួងជំនាញ ទទួលបន្ទុកអភិវឌ្ឍនិងគ្រប់គ្រងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ទូរគមនាគមន៍និងបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍និងព័ត៌មាន សម្រាប់គាំទ្រជារួមដល់ដំណើរការបរិវត្តកម្មឌីជីថលនិងរដ្ឋាភិបាល ឌីជីថលរួមមាន ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទូរសព្ទចល័តនិងអចល័ត ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបណ្តាញ រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ការរៀបចំមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យនិងប្រព័ន្ធគ្លោងដែលមានលក្ខណៈសមាហរណកម្មស្របតាមអភិក្រម ក្នុងទម្រង់ពាក់កណ្តាលវិមជ្ឈការ ការកំណត់និយាម ពិធីសារ ស្តង់ដារ និងការគ្រប់គ្រងកិច្ចប្រតិបត្តិការហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ អត្តសញ្ញាណឌីជីថល និងមជ្ឈមណ្ឌលប្រតិបត្តិការសន្តិសុខរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ ជាមួយគ្នានេះ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ត្រូវរៀបចំនិងផ្តល់សេវាប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលរួមទៅកាន់ក្រសួងស្ថាប័ននានា មានជាអាទិ៍ ប្រព័ន្ធ អ៊ីមែលរួម វិបធីតថលជាតិ ប្រព័ន្ធសហការរួម ប្រព័ន្ធផ្ញើសារ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងឯកសារនិងផ្តល់ការអនុម័តអេឡិចត្រូនិក។ ក្រៅពីហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងសេវាខាងលើ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ មានតួនាទីក្នុងការរៀបចំស្តង់ដារ ការធានា និរន្តរភាព ការផ្តល់ការប្រឹក្សាយោបល់និងគាំទ្រដល់ក្រសួងស្ថាប័ន និងការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញឌីជីថលសម្រាប់មន្ត្រី រាជការ ជាពិសេស មន្ត្រីជាន់ខ្ពស់និងមន្ត្រីបង្គោលបច្ចេកទេសក្រសួងស្ថាប័ន ក្នុងគោលដៅជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថល។

អង្គភាពទទួលបន្ទុកបរិវត្តកម្មឌីជីថល

ក្រសួងស្ថាប័ននីមួយៗ ត្រូវបង្កើតអង្គភាពទទួលបន្ទុកបរិវត្តកម្មឌីជីថល ដែលមានតួនាទីនិងរចនាសម្ព័ន្ធ ច្បាស់លាស់ក្នុងការជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅតាមក្រសួងស្ថាប័នរបស់ខ្លួនដើម្បីរួមចំណែកដល់ការអនុវត្តគោលនយោបាយ រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវមានអង្គភាពទទួលបន្ទុកបរិវត្តកម្មឌីជីថលរាជធានីខេត្ត ដែលមានមន្ទីរ ប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍រាជធានីខេត្ត ជាសេនាធិការបច្ចេកទេសឱ្យគណៈអភិបាលរាជធានីខេត្ត ក្នុងការ សម្របសម្រួលការអនុវត្តគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

អភិក្រម

ការអនុវត្តគម្រោងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលអាចមានលក្ខណៈបែបវិមជ្ឈការ ប៉ុន្តែត្រូវគោរពតាមគោលការណ៍ ពិធីសារ ស្តង់ដារ និងលក្ខណៈបច្ចេកទេស ដែលកំណត់ដោយគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដើម្បីឱ្យការអនុវត្តគម្រោង

ទាំងអស់ឆ្លើយតបទៅនឹងគោលដៅរួមរបស់រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ក្នុងន័យនេះ តួអង្គនៃរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនីមួយៗអាចចូលរួមរៀបចំ បង្កើត គ្រប់គ្រង និងអនុវត្តគម្រោងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលដំណាលគ្នា និងដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ស្របតាមផែនការនិងទិសដៅនៃរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ ម្យ៉ាងទៀត រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវគិតគូរពីការកសាងមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ ដែលប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាក្លោងក្នុងក្របខណ្ឌរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ក្នុងទម្រង់ពាក់កណ្តាលវិមជ្ឈការ(Hybrid) ដែលការកសាងនេះត្រូវគិតគូរលើប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រង ការប្រើប្រាស់ធនធាន ការវិនិយោគសន្តិសុខឌីជីថល និងធនធានមនុស្សសម្រាប់គ្រប់គ្រង ព្រមទាំងអនុលោមភាពនៃច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។ ក្រសួងស្ថាប័នដែលមានមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ ដោយខ្លួនឯងរួចស្រេចនឹងបន្តប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទាំងនោះ ហើយធ្វើការតភ្ជាប់មកមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យជាតិសម្រាប់រក្សាទិន្នន័យបម្រុងទុករបស់ខ្លួន។ ដោយឡែកក្រសួងស្ថាប័នដែលមិនទាន់មានមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ ត្រូវប្រើប្រាស់មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យជាតិ ដែលបានកសាងក្នុងក្របខណ្ឌរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ ការរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោងបែបពាក់កណ្តាលវិមជ្ឈការនេះ នឹងធានាបាននូវប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ថវិកា និងធ្វើឱ្យការចែករំលែកធនធានគណនាលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរួមមានល្អប្រសើរ ព្រមទាំងកាត់បន្ថយហានិភ័យនៃដំណើរការមិនប្រក្រតីនូវសេវារដ្ឋាភិបាលឌីជីថលទាំងមូល ដែលអាចកើតពីបញ្ហាបច្ចេកទេសនិងការវាយប្រហារតាមអ៊ីនធឺណិត។

ដំណាក់កាល

ដើម្បីសម្រេចបាននូវការអនុវត្តគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ២០២២-២០៣៥ រាជរដ្ឋាភិបាលកំណត់ក្របខណ្ឌពេលវេលាជាដំណាក់កាល ដែលរួមមាន ការកសាងមូលដ្ឋានគ្រឹះរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ការចាប់យកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល និងការធ្វើបរិវត្តកម្មរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ តាមរយៈក្របខណ្ឌពេលវេលាដែលបានកំណត់១៤ឆ្នាំបណ្តាសកម្មភាពនឹងត្រូវបែងចែកនិងអនុវត្តទៅតាមដំណាក់កាល និងលំដាប់លំដោយទៅតាមអាទិភាពនិងកាលានុវត្តភាពជាក់ស្តែង ដែលមានភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នានិងឆ្លើយតបគ្នាទៅវិញទៅមក។ ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលចែកចេញជា៥កម្រិតដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបានត្រឹមឆ្នាំ២០៣៥។ បច្ចុប្បន្ននេះ ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្រិតទី១បានចាប់ផ្តើមរួចហើយ។ ជាទិដ្ឋភាពបច្ចេកទេស ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្រិតទី២និងកម្រិតទី៣អាចចាប់ផ្តើមធ្វើបាននៅពេលដំណាលគ្នានឹងកម្រិតទី១ ហើយកម្រិតទាំង៣នេះគ្រោងនឹងបញ្ចប់នៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការកសាងមូលដ្ឋានគ្រឹះរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ២០២២-២០២៥។ បន្ទាប់ពីនេះ ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្រិតទី៤នឹងចាប់ផ្តើម ហើយគ្រោងនឹងសម្រេចឱ្យបាននៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការចាប់យកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ២០២៦-២០៣០។ ចុងក្រោយ ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្រិតទី៥នឹងត្រូវអនុវត្តបន្តពីកម្រិតទី៤ ដែលគ្រោងនឹងបញ្ចប់នៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការធ្វើបរិវត្តកម្មរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ២០៣១-២០៣៥។ ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលទាំង៥កម្រិតអាស្រ័យលើសកម្មភាពអាទិភាពដែលមានដំណាក់កាលនិងពេលវេលាលម្អិតដូចបានកំណត់នៅក្នុងបរិសិដ្ឋទ១។

១- ការកសាងមូលដ្ឋានគ្រឹះរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ២០២២-២០២៥ សំដៅរៀបចំស្ថាប័នសម្របសម្រួល អង្គភាពទទួលបន្ទុកបរិវត្តកម្មឌីជីថល គោលនយោបាយនិងក្របខណ្ឌគតិយុត្តរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលចាំបាច់នានា ច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងស្តង់ដារ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលក៏ត្រូវកែលម្អនិងអភិវឌ្ឍ ដូចជា ការតភ្ជាប់បណ្តាញរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យជាតិ បច្ចេកវិទ្យាក្លោង និងប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់ឌីជីថលសម្រាប់សេវាសាធារណៈនិងការដឹកជញ្ជូនចុងក្រោយ ដើម្បីពង្រឹងសេវាឌីជីថល ជាពិសេស សេវាពីរដ្ឋាភិបាលទៅរដ្ឋាភិបាល(G2G) ពីរដ្ឋាភិបាលដើម្បីប្រជាពលរដ្ឋ(G4C) និងពីរដ្ឋាភិបាលទៅធុរកិច្ច(G2B) ក៏ដូចជា ការពង្រឹងសមត្ថភាពអភិវឌ្ឍ គ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ ទិន្នន័យបើកចំហរបស់រដ្ឋាភិបាលត្រូវបានចែករំលែកដល់សាធារណជន ដើម្បីធានាតម្លាភាពនិងគណនេយ្យភាព។

២- ការចាប់យកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ២០២៦-២០៣០ សំដៅកសាងនិងពង្រឹងសមត្ថភាពរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ឱ្យមានលក្ខណៈនានុវត្តន៍ ដើម្បីធ្វើឱ្យសេវាពីរដ្ឋាភិបាលទៅរដ្ឋាភិបាល(G2G) ពីរដ្ឋាភិបាលដើម្បីប្រជាពលរដ្ឋ(G4C) និងពីរដ្ឋាភិបាលទៅធុរកិច្ច(G2B) កាន់តែប្រសើរថែមទៀត ដោយផ្ដោតលើអភិបាលកិច្ចទិន្នន័យ ទិន្នន័យបើកចំហ ការផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យ ការការពារទិន្នន័យ និងការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល។ នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធ ឌីជីថលកាន់តែទូលំទូលាយនិងសម្បូរបែបក្នុងចំណោមវិស័យសាធារណៈ វិស័យឯកជន និងប្រជាពលរដ្ឋ។

៣- ការធ្វើបរិវត្តកម្មរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ២០៣១-២០៣៥ សំដៅអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឆ្លាត ដោយឈរលើការ កសាងមូលដ្ឋានគ្រឹះរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ការចាប់យកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល និងការធ្វើបរិវត្តកម្មរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ ក្នុង ដំណាក់កាលនេះ ដំណើរការនៃការប្រមូលនិងវិភាគទិន្នន័យត្រូវបានធ្វើដោយស្វ័យប្រវត្តិ ហើយនានុវត្តន៍ដោយប្រើប្រាស់ បច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗ ជាអាទិ៍ បញ្ញាសិប្បនិម្មិត ទិន្នន័យធំ អ៊ីនធឺណិតនៃវត្ថុ ត្រូវបានបង្កើតឡើងជាអតិបរមា សម្រាប់ជំនួយ ដល់ការសម្រេចចិត្តនិងការឆ្លើយតបចំពោះបញ្ហា។

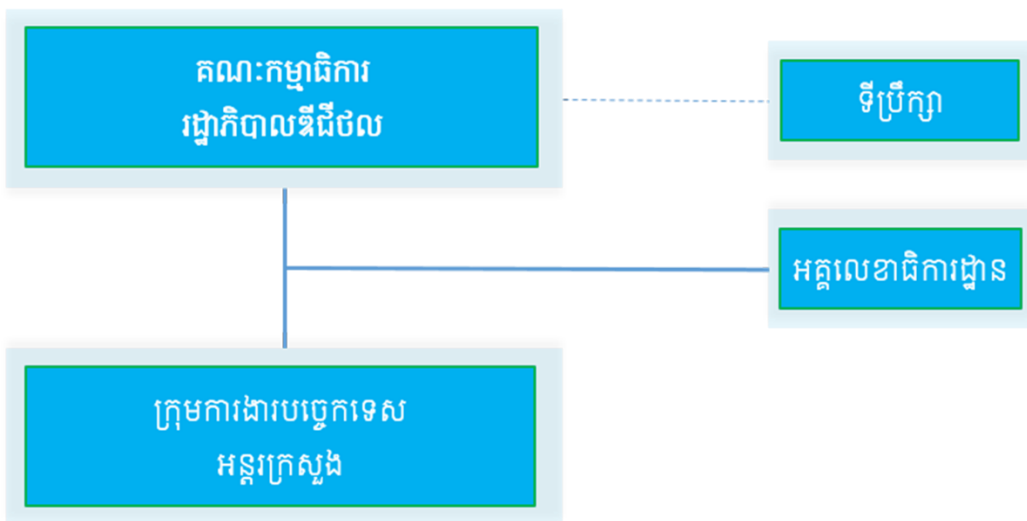
មូលធនមនុស្សនិងធនធានហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់អភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

ដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលឱ្យបានជោគជ័យ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាកំណត់អាទិភាពចម្បង លើការកែទម្រង់ធនធានមនុស្សក្នុងក្របខណ្ឌមន្ត្រីរាជការ ដោយបណ្តុះបណ្តាលជំនាញបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលដល់មន្ត្រីដែល មានស្រាប់និងការជ្រើសរើសមន្ត្រីជំនាញបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលបន្ថែម ក្នុងបរិមាណសមរម្យសម្រាប់បំពេញការងារ។

រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងរៀបចំកញ្ចប់ថវិកាអាទិភាព ដែលមានប្រភពពីថវិកាជាតិ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ វិស័យឯកជន និង ប្រភពស្របច្បាប់ដទៃទៀត សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍនិងបន្តនិរន្តរភាពនៃប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

គម្រោងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ត្រូវពិនិត្យនិងផ្តល់យោបល់ដោយគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដែលមាន ក្រុមការងារបច្ចេកទេសអន្តរក្រសួងជាសេនាធិការក្នុងកម្រិតបច្ចេកទេស មុននឹងអនុវត្តនីតិវិធីផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់ ការអនុវត្តគម្រោងស្របទៅតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិនានាជាធរមាន។

រូបភាពទី៦ : គំនូសបំព្រួញនៃយន្តការដឹកនាំ សម្របសម្រួល និងអនុវត្ត

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិដើរតួសំខាន់ ក្នុងការពង្រឹងនិងពង្រីកទំនាក់ទំនងទ្វេភាគីនិងពហុភាគីផ្សព្វផ្សាយ ពីគោលនយោបាយ ការកៀរគរធនធានហិរញ្ញវត្ថុនិងបច្ចេកទេសពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បន្ថែមលើធនធានរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងការផ្តល់ការសម្របសម្រួល ការពិគ្រោះយោបល់ និងការគាំទ្រដល់ការអនុវត្តគម្រោងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលប្រកបដោយ

ប្រសិទ្ធភាព ប្រសិទ្ធផល និងនិរន្តរភាព សំដៅធានាបានផលប្រយោជន៍ទៅវិញទៅមក ជំរុញការតភ្ជាប់ និងសុខដុមនីយកម្ម ក្នុងការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលនិងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល តាមរយៈការចែករំលែកបទពិសោធន៍និងចំណេះដឹងរវាងគ្នា ការវិនិយោគដែលមានលក្ខណៈសមាហរណកម្ម និងការសម្របសម្រួលយុទ្ធសាស្ត្រឌីជីថលដែលធានាអន្តរប្រតិបត្តិការ រវាងគ្នា។ ការផ្សព្វផ្សាយបញ្ជ្រាបគោលនយោបាយនិងផែនការមេរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលទៅកាន់ប្រទេសជាដៃគូនិងអង្គការ ក្នុងតំបន់និងអន្តរជាតិត្រូវធ្វើឱ្យបានទូលំទូលាយ ដើម្បីរួមចំណែកដល់ការអភិវឌ្ឍគម្រោងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

៨.២- យន្តការតាមដាននិងវាយតម្លៃ

ដើម្បីធានាបានវឌ្ឍនភាព ប្រសិទ្ធភាព សង្គតិភាព និងដំណោះស្រាយលើបញ្ហាប្រឈមបានទាន់ពេលវេលាក្នុង ការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលទទួលបន្ទុករៀបចំយន្តការតាមដាននិងវាយតម្លៃ តាមយន្តការរួមដែលកំណត់ដោយក្រុមប្រឹក្សាជាតិសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថល ដែលមានអគ្គលេខាធិការដ្ឋានជាអ្នក សម្របសម្រួលនិងផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេស។ ការតាមដាននិងវាយតម្លៃត្រូវអនុវត្តតាមដំណាក់កាលនីមួយៗ ដូច មានក្នុងរូបភាពខាងក្រោម៖

រូបភាពទី៧៖ ដំណាក់កាលនៃការតាមដាន និងការវាយតម្លៃ

ការតាមដាននិងត្រួតពិនិត្យ

ដំណាក់កាលនេះតម្រូវឱ្យមានការរៀបចំផែនការសកម្មភាពអាទិភាព ដោយមានសូចនាករច្បាស់លាស់ ដើម្បីជាមូលដ្ឋាននៃការតាមដាននិងការត្រួតពិនិត្យទៅតាមការិយបរិច្ឆេទជាត្រីមាស ឆមាស និងប្រចាំឆ្នាំ ដោយយោង តាមតារាងសកម្មភាពអាទិភាពដែលទទួលបន្ទុកដោយគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដូចមានក្នុងបរិសិទ្ធិ១។ គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលដាក់ចេញផែនការសកម្មភាពអាទិភាពជូនក្រុមប្រឹក្សាជាតិសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថល ដើម្បីពិនិត្យនិងអនុម័ត។

បន្ទាប់ពីផែនការតាមដាននិងត្រួតពិនិត្យត្រូវបានអនុម័ត គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរៀបចំកិច្ចប្រជុំ តាមដានផ្ទៃក្នុងរៀងរាល់ត្រីមាស និងកិច្ចប្រជុំវិសាមញ្ញដទៃទៀតតាមតម្រូវការចាំបាច់ ដើម្បីតាមដានវឌ្ឍនភាពនិងរៀបចំ យន្តការសម្របសម្រួល ក្នុងករណីវឌ្ឍនភាពមិនអាចសម្រេចបានតាមផែនការគ្រោងទុក ឬមានភាពលម្អៀងខ្លាំងធៀប នឹងសូចនាករលទ្ធផល។

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនឹងរៀបចំកិច្ចប្រជុំពិនិត្យសកម្មភាពអាទិភាពទាំងអស់ឡើងវិញ ក្នុងរយៈពេល ៣ឆ្នាំម្តង ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះឱ្យសម្រេចបានតាមផែនការ និងដើម្បីឆ្លើយតប នឹង ភាពជឿនលឿននៃបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលនិងការវិវឌ្ឍជាក់ស្តែងនៃដំណើរការបរិវត្តកម្មឌីជីថល។ នៅក្នុងការអនុវត្ត គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនឹងត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍២ប្រភេទដូចខាងក្រោម៖

- របាយការណ៍វឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តការងារ បញ្ហាប្រឈម ឬសំណើដោះស្រាយ ជូនក្រុមប្រឹក្សាជាតិសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមឌីជីថល ដើម្បីពិនិត្យនិងផ្តល់យោបល់ ជារៀងរាល់ត្រីមាស ។

- របាយការណ៍សមិទ្ធកម្ម ដែលបរិយាយអំពីវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តតាមសូចនាករនីមួយៗ ដោយផ្អែកលើតារាងសកម្មភាពអាទិភាពនៅក្នុងបរិសិទ្ធិ១ ជូនក្រុមប្រឹក្សាជាតិសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថល ដើម្បីពិនិត្យផ្តល់យោបល់ និងដាក់ចេញទិសដៅបន្ត ជារៀងរាល់២ឆ្នាំម្តង។

ការវាយតម្លៃ

ការវាយតម្លៃគឺជាយន្តការពិនិត្យអំពីលទ្ធផលចុងក្រោយដែលទទួលបានពីការអនុវត្តគោលនយោបាយ នៅក្នុងការិយបរិច្ឆេទណាមួយដែលបានគ្រោងទុកឬអាចធ្វើឡើងជារៀងរាល់៣ឬ៥ឆ្នាំ ដើម្បីជាមូលដ្ឋានកែតម្រូវនិងតម្រង់ទិសគោលនយោបាយតាមការចាំបាច់។

ការវាយតម្លៃអាចធ្វើឡើង ដោយក្រុមការងារចម្រុះពីក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិង/ឬដោយមានការចូលរួមពីវិស័យឯកជននិងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ពាក់ព័ន្ធ តាមការចាំបាច់ផ្អែកលើកម្មវត្ថុនៃការវាយតម្លៃ។

ដើម្បីធ្វើឱ្យការវាយតម្លៃមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់និងអាចអនុវត្តបានដោយរលូន គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរៀបចំវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ ផែនការ និងធនធាន សម្រាប់ដំណើរការការងារនេះ។

ការរៀបចំផែនការវាយតម្លៃត្រូវមានការសិក្សាបឋមលើការអនុវត្តគោលនយោបាយនិងផែនការសកម្មភាពអាទិភាពនិងការរៀបចំបញ្ជីគម្រោងឬកម្មវត្ថុវាយតម្លៃ យោងតាមតារាងសកម្មភាពអាទិភាពនៅក្នុងបរិសិទ្ធិ១។ បញ្ជីអាទិភាពនៃការវាយតម្លៃត្រូវបញ្ជាក់៖ ១- ឈ្មោះគម្រោងឬគោលនយោបាយ ២- ការកំណត់អាទិភាពនៃការវាយតម្លៃ ៣- គោលបំណងនិងភាពចាំបាច់នៃការវាយតម្លៃ និង ៤- លទ្ធផលរំពឹងទុក។

អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលដើរតួនាទីសំខាន់ ក្នុងការសម្របសម្រួលនិងការបូកសរុបផែនការវាយតម្លៃលើការអនុវត្តគោលនយោបាយ ដើម្បីដាក់ជូនកិច្ចប្រជុំប្រចាំឆ្នាំរបស់គណៈកម្មាធិការ ដើម្បីពិនិត្យនិងសម្រេច។

៩- ការបញ្ចៀស ការកាត់បន្ថយ និងដោះស្រាយផលប៉ះពាល់ និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ

៩.១- ការបញ្ចៀស ការកាត់បន្ថយ និងដោះស្រាយផលប៉ះពាល់ពាក់ព័ន្ធនឹងទិដ្ឋភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម

តាមការចង្អុលបង្ហាញក្នុងក្របខណ្ឌគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថលកម្ពុជា ២០២១-២០៣៥ ដើម្បីចូលរួមបញ្ចៀស កាត់បន្ថយ និងដោះស្រាយផលប៉ះពាល់ពាក់ព័ន្ធនឹងទិដ្ឋភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម ដូចជា វប្បធម៌ និងប្រពៃណី ដែលអាចកើតមានពីការធ្វើបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរៀបចំនិងធ្វើវិសោធនកម្មច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីគ្រប់គ្រងនិងត្រួតពិនិត្យលើការបង្កោះនិងការបង្កើតមាតិកាផ្សេងៗ ក្នុងការការពារវប្បធម៌និងប្រពៃណី ព្រមទាំងលើកទឹកចិត្តដល់ការច្នៃប្រតិទិននិងនវានុវត្តន៍។ ទន្ទឹមនឹងនេះ គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលអនុវត្តគម្រោងនិង/ឬកម្មវិធីជំរុញការយល់ដឹងអំពីវប្បធម៌ សិល្បៈ និងអរិយធម៌ តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក រៀបចំការផ្សព្វផ្សាយសម្រាប់តម្រង់ឥរិយាបថនិងផ្នត់គំនិតវិជ្ជមាន និងពន្យល់អំពីការសម្រេចចិត្ត ព្រមទាំងបញ្ជ្រាបទិសដៅអភិវឌ្ឍន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលក្នុងវិស័យសាធារណៈ ក៏ដូចជា ក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ។ បន្ថែមលើនេះ ការរៀបចំនិងអនុវត្តក្របខណ្ឌកម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយថ្នាក់ជាតិនិងជំរុញការអភិវឌ្ឍចំណេះដឹងនិងជំនាញឌីជីថល និងការផ្តល់ប្រឹក្សាស្តីពីការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ដែលមានសុវត្ថិភាពនិងការធានាដល់កុមារ យុវជន លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ និងអាណាព្យាបាល។

៩.២- ហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹងការសម្របសម្រួលស្ថាប័ន

ដើម្បីបញ្ចៀសហានិភ័យក្នុងពេលអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ១- ត្រូវចូលរួមអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ ២- ត្រូវចាត់តាំងមន្ត្រីដែលមានសមត្ថភាពដឹកនាំ គ្រប់គ្រងអនុវត្តការងារ និងមានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការរៀបចំនិងបែងចែកធនធាននិងកំណត់អាទិភាពរបស់ក្រសួងស្ថាប័ន ៣- ត្រូវបង្កឱ្យមានការសហការជិតស្និទ្ធផ្ទៃក្នុងក្រសួងស្ថាប័ននីមួយៗ អន្តរស្ថាប័ន និងតួអង្គពាក់ព័ន្ធ សំដៅចែករំលែកព័ត៌មាននិងបទពិសោធន៍ និងពង្រឹងតម្លាភាពនិងសុចរិតភាពក្នុងការងារ ដើម្បីធានាបាននូវភាពជឿទុកចិត្តនិងការងាររួមគ្នាបានដោយរលូននិងប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

៩.៣- ហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្លាស់ប្តូររបៀបរបបការងារ

ការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនឹងជំរុញឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូររបៀបរបប និងឥរិយាបថការងារនៅក្នុងក្រសួងស្ថាប័ន ជាអាទិ៍ ការងារធ្វើដោយដៃ ការប្រើប្រាស់ក្រដាស និងការចែករំលែកព័ត៌មានមិនបានទូលំទូលាយ មកជាការធ្វើការងារតាមប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលដោយស្វ័យប្រវត្តិនិងតម្លាភាព។ ការផ្លាស់ប្តូរនេះអាចប្រឈមនឹងហានិភ័យដែលបណ្តាលមកពី ១- មន្ត្រី ធុរជន និយោជក និងប្រជាពលរដ្ឋមួយចំនួន អាចមិនចូលរួមឬរារាំងដំណើរការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ដោយគិតថាអាចនឹងប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ២- មន្ត្រី ធុរជន និយោជក និងប្រជាពលរដ្ឋមួយចំនួន មិនទាន់ទុកចិត្តឬត្រៀមខ្លួនចាប់យកការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗ ៣- គម្លាតឌីជីថលក្នុងចំណោមប្រជាពលរដ្ឋ ៤- ប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលដែលត្រូវបានដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ជាសាធារណៈមានភាពស្មុគស្មាញឬមិនមានការបណ្តុះបណ្តាល តាមរយៈការផ្សព្វផ្សាយជាទម្រង់ផ្សេងៗឱ្យបានទូលំទូលាយ ៥- កង្វះខាតនៃច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងរបៀបរបបការងារតាមបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ដែលធ្វើឱ្យរាំងស្ទះដល់ការអភិវឌ្ឍទាំងវិស័យសាធារណៈនិងឯកជន និង ៦- បញ្ហាផ្សេងៗដែលជាឧបសគ្គដល់ការអភិវឌ្ឍនិងប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថល។ ដើម្បីទប់ស្កាត់និងបញ្ចៀសហានិភ័យខាងលើនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវបញ្ជ្រាបការយល់ដឹងឱ្យបានទូលំទូលាយដល់

ថ្នាក់ដឹកនាំ មន្ត្រី ធុរជន និងយោជក ប្រជាពលរដ្ឋ និងតួអង្គពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ អំពីរបៀបប្រើប្រាស់និងសារប្រយោជន៍នៃ បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ដោយរៀបចំយន្តការសម្របសម្រួល សេចក្តីណែនាំ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តតាមចាំបាច់ សម្រាប់ការ យល់ដឹងជាសាធារណៈ។

៩.៤- ហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹងមូលធនមនុស្សនិងហិរញ្ញវត្ថុ

មូលធនមនុស្សនិងហិរញ្ញវត្ថុ គឺជាធនធានដ៏ចាំបាច់បំផុតសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ការអនុវត្ត គោលនយោបាយ ដំណើរការស្ថាប័ន និងការអភិវឌ្ឍវិស័យផ្សេងៗទៀត។ ហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹងមូលធនមនុស្ស មាន ដូចជា កង្វះធនធានមនុស្សជំនាញ កង្វះធនៈនិងសុចរិតភាពក្នុងការអនុវត្តការងារ និងអត្រានៃការចាកចេញឬការ ផ្លាស់ប្តូរពីការងារមានកម្រិតខ្ពស់ ដោយសារតម្លាតចំណូលរវាងវិស័យសាធារណៈនិងឯកជន និងរវាងការងារក្នុង ប្រទេសនិងក្រៅប្រទេស។ ចំណែកហានិភ័យពាក់ព័ន្ធផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុវិញមានចំណុចធំៗពីរ គឺកង្វះខាតធនធានហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់ការវិនិយោគនិងអនុវត្តការងារ និងការប្រើប្រាស់ធនធានហិរញ្ញវត្ថុមិនមានប្រសិទ្ធភាពនិងប្រសិទ្ធផល។ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការគ្រប់គ្រងធនធានទាំងពីរនេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនិងប្រសិទ្ធផល ហើយ ត្រូវកាត់បន្ថយឱ្យបានជាអតិបរមានូវហានិភ័យនានាដែលអាចកើតឡើងដោយថាហេតុ។ អភិបាលកិច្ច ការបើកចំហ ការគោរពច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនានា និងការលើកទឹកចិត្ត គឺជាកត្តាគន្លឹះសំខាន់បំផុតដែលនាំមកនូវ ភាពជោគជ័យ។

៩.៥- ហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគរាបរហ័សនៃបច្ចេកវិទ្យា

បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលមានការវិវឌ្ឍយ៉ាងឆាប់រហ័ស ទាមទារឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលមានផែនការច្បាស់លាស់ក្នុងការ ចាប់យកនិងប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាទាំងនោះ ដើម្បីបញ្ចៀសការខាតបង់ពេលវេលានិងការវិនិយោគបន្ថែមច្រើនលើការ ផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធសុខាភិបាល និងសម្ភារបរិក្ខារឌីជីថលថ្មី សំដៅបន្តអនុលោមភាពសន្តិសុខបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន បង្កើនប្រសិទ្ធភាព ប្រតិបត្តិការ និងឆ្លើយតបនឹងកំណើននៃសេចក្តីត្រូវការរបស់អ្នកប្រើប្រាស់។ ក្នុងន័យនេះ គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាល ឌីជីថលនិងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវចូលរួមរៀបចំផែនការចាប់យកនិងប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ដោយបន្ស៊ីគ្នា ជាមួយផែនការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ព្រមទាំងជំរុញការពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័នអប់រំនិងស្រាវជ្រាវ ដើម្បីធានា ប្រសិទ្ធភាព សន្តិសុខ និរន្តរភាព និងភាពជាម្ចាស់ លើទិន្នន័យនិងបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលស្នូលដែលយកមកប្រើប្រាស់ក្នុង ប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

៩.៦- ហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹងសន្តិសុខឌីជីថលនិងការគ្រប់គ្រងក្នុងពេលប្រធានសក្តិ

ដោយសាររដ្ឋាភិបាលឌីជីថលសម្រួលដល់ដំណើរការនៃការអនុវត្តការងាររបស់ប្រទេសទាំងមូល ការធានាឱ្យមាន សុវត្ថិភាពខ្ពស់និងនិរន្តរភាពនៃការប្រើប្រាស់សេវារដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនេះ គឺពិតជាមានសារៈសំខាន់បំផុត។ ហានិភ័យ ចម្បងៗមួយចំនួនរួមមាន ការវាយប្រហារតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត ការគំរាមកំហែងដល់សន្តិសុខជាតិ ការបាត់បង់និង លេចធ្លាយនៃព័ត៌មានសម្ងាត់ ករណីប្រធានសក្តិ។ ដូចនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវ ១- មានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលមាន សុវត្ថិភាពនិងភាពធន់ និងបំពេញឱ្យគ្នា ២- ចម្លងទិន្នន័យបម្រុងទុកសម្រាប់ដំណើរការសេវារដ្ឋាភិបាលឌីជីថល និង ៣- លើកកម្ពស់សមត្ថភាពសន្តិសុខឌីជីថលនៅតាមក្រសួងស្ថាប័ន។ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវវិនិយោគលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ដោយសហការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍និងវិស័យឯកជនពាក់ព័ន្ធ រៀបចំគោលនយោបាយ ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងនិងការថែរក្សាសន្តិសុខឌីជីថល ក៏ដូចជា ការរៀបចំយន្តការគ្រប់គ្រងក្នុងពេលប្រធានសក្តិ ដើម្បី ធានាសេវារដ្ឋាភិបាលឌីជីថលឱ្យមាននិរន្តរភាព។

១០- សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

“គោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ២០២២-២០៣៥” ត្រូវបានរៀបចំឡើង ដោយមានខ្លឹមសារលម្អិត គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ស្របតាមការចង្អុលបង្ហាញនិងមានសង្គតិភាពជាមួយ “ក្របខណ្ឌគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិង សង្គមឌីជីថលកម្ពុជា ២០២១-២០៣៥” ព្រមទាំងបានវិភាគជាក់លាក់លើស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន បញ្ហាប្រឈម កាលានុវត្តភាព នៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលតាមក្រសួងស្ថាប័ន ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីឌីជីថល និងឧត្តមានុវត្តន៍អន្តរជាតិ។ គោលនយោបាយនេះ បានដាក់ចេញចក្ខុវិស័យ គោលបំណង គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ យុទ្ធសាស្ត្រ និងសកម្មភាពអាទិភាពជាជំហានៗនិង មានលក្ខណៈប្រទាក់ក្រឡាគ្នា ដែលរួមមាន ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល ការពង្រឹងសន្តិសុខបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ការលើកកម្ពស់សេវាសាធារណៈឌីជីថល ការរៀបចំអភិបាលកិច្ច និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ការកសាងមូលធន មនុស្ស ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា ក៏ដូចជា កិច្ចសហការរវាងរដ្ឋនិងរដ្ឋក្នុងតំបន់និងពិភពលោក សំដៅលើកកម្ពស់ភាពជឿទុកចិត្តរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ធុរជន និងតួអង្គពាក់ព័ន្ធនានា ក្នុងការចូលរួមសម្រេចឱ្យបាន ចក្ខុវិស័យឆ្នាំ២០៣៥ ក្នុងការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល សេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថល។ ទន្ទឹមនឹងនេះ គណៈកម្មាធិការ រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលដែលមានរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ជាប្រធាន និងមានសមាសភាពចូលរួមពី តំណាងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ នឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីដឹកនាំនិងសម្របសម្រួលអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ និង សហការជាមួយគណៈកម្មាធិការសេដ្ឋកិច្ចនិងធុរកិច្ចឌីជីថល គណៈកម្មាធិការសន្តិសុខឌីជីថល និងតួអង្គពាក់ព័ន្ធ ក្រោមការដឹកនាំនិងសម្របសម្រួលរួមរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមឌីជីថល។ បន្ថែមលើនេះ មូលធនមនុស្ស ធនធានហិរញ្ញវត្ថុ និងយន្តការតាមដាននិងវាយតម្លៃ ក៏ត្រូវបានកំណត់ច្បាស់លាស់ស្របតាមតម្រូវការជាអាទិភាព ធានា ឱ្យបាននូវភាពជោគជ័យនិងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យក្នុងដំណើរការនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយ។

ជារួម ឯកសារគោលនយោបាយខាងលើឆ្លើយតបនឹងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន លក្ខណៈបច្ចេកទេស ការវិវឌ្ឍនៃ បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល និងឧត្តមានុវត្តន៍អន្តរជាតិ។ ឯកសារនេះមានយន្តការអនុវត្តច្បាស់លាស់ មានស្ថាប័នកំពូលសម្រាប់ ដឹកនាំនិងសម្របសម្រួល និងចង្អុលបង្ហាញពីកិច្ចសហការក្នុងចំណោមក្រសួងស្ថាប័ននិងតួអង្គពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីធានាបាន ភាពជោគជ័យនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ ការប្តេជ្ញាចិត្តចូលរួមគាំទ្រយ៉ាងពេញលេញពីក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្នុងស្មារតីបុរេសកម្មនិងអន្តរសកម្ម ជាកម្លាំងចលករជំរុញការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដើម្បីបម្រើសេវាសាធារណៈតាមតម្រូវការនិងទាន់ពេលវេលា សំដៅលើកកម្ពស់គុណភាពជីវិតប្រជាពលរដ្ឋឱ្យកាន់តែ ប្រសើរ។

បរិស័ទ្ធ១ តារាងសកម្មភាពអាទិភាពនៃក្របខណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រដែលទទួលបានបន្ទុកដោយគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

ល.រ	យុទ្ធសាស្ត្រ	សកម្មភាពអាទិភាព	ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុក	ដំណាក់កាល
១	យុទ្ធសាស្ត្រទី១៖ ការរៀបចំនិងការកែលម្អ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតភ្ជាប់ ឌីជីថល	ពង្រឹងនិងពង្រីកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទូរសព្ទចល័តនិងអ៊ីនធឺណិតលឿនលឿន តាមរយៈ ១- ការពង្រឹងគុណភាពនិងការពង្រីកវិសាលភាពគ្របដណ្តប់សេវាទូរសព្ទចល័តជំនាន់ទី៤(4G) ២- ការកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទូរគមនាគមន៍សម្រាប់ផ្តល់សេវាទូរសព្ទចល័តជំនាន់ទី៥(5G) និងបច្ចេកវិទ្យាទូរគមនាគមន៍ចល័តចុងក្រោយ ៣- ការកសាងបណ្តាញខ្សែកាបអុបទិកក្រោមបាតសមុទ្រ និងការកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតលឿនលឿន ៤- ការរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទូរគមនាគមន៍រួម។	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣៥
២		កសាងមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យជាតិ	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣៥
៣		រៀបចំឱ្យបានល្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបណ្តាញរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣០
៤		ជំរុញការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីផ្កាយណេប តាមរយៈ ១- រៀបចំមូលដ្ឋានគ្រឹះសំខាន់ៗ ២-រៀប	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ	២០២២ - ២០៣៥

		ចំងាយនៃការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យពីប្រព័ន្ធផ្កាយរណប និង ៣- បណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស	ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	
៥		ពង្រឹងនិងពង្រីកថ្នាលផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យ (CamDX)	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣០
៦		ជំរុញការគ្រប់គ្រងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិចាប់ពីកម្រិតរាជធានីខេត្ត ដល់ឃុំសង្កាត់	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ	២០២២ - ២០៣៥
៧	យុទ្ធសាស្ត្រទី២៖ ការរៀបចំនិងការកែលម្អ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធទូទាត់ សងប្រាក់ឌីជីថលសម្រាប់ សេវាសាធារណៈ	រៀបចំនិងពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធទូទាត់ សងប្រាក់ថ្នាក់ជាតិសម្រាប់សេវាសាធារណៈ	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា អាជ្ញាធរសេវាហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣០
៨	យុទ្ធសាស្ត្រទី៣៖ ការរៀបចំនិងការពង្រឹង ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសន្តិសុខ ឌីជីថល	ពង្រឹងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងនិងការពារសន្តិសុខឌីជីថល សម្រាប់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធព័ត៌មានជាតិ	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងការពារជាតិ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣៥
៩		រៀបចំនិងពង្រឹងសន្តិសុខប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតជាតិ	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២២ - ២០៣៥
១០		រៀបចំនិងពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអត្តសញ្ញាណ	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២២ - ២០៣០

		ឌីជីថល	ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	
១១	យុទ្ធសាស្ត្រទី៤៖ ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ សេវាប្រៃសណីយ៍	រៀបចំកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធព័ត៌មាន ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគាំទ្រប្រព័ន្ធបណ្តាញប្រៃសណីយ៍ និងថ្នាលឌីជីថលប្រៃសណីយ៍ជាតិ	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ	២០២២ - ២០៣០
១២	យុទ្ធសាស្ត្រទី៥៖ ការរៀបចំអភិបាលកិច្ច រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល	រៀបចំគោលនយោបាយអភិបាលកិច្ចទិន្នន័យ	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងផែនការ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០២៥
១៣		រៀបចំគោលនយោបាយទិន្នន័យបើកចំហ	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងផែនការ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០២៥
១៤		រៀបចំគោលនយោបាយជំរុញការអភិវឌ្ឍនិងការប្រើប្រាស់សុសវ័រ	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២៦ - ២០៣០
១៥		រៀបចំគោលនយោបាយឌីជីថលសម្រាប់ទីក្រុងឆ្លាត	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់	២០២៦ - ២០៣០

			ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	
១៦	រៀបចំគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍវិស័យប្រៃសណីយ៍		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០២៥
១៧	រៀបចំគោលនយោបាយជំរុញការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលសំខាន់ៗ		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២៦ - ២០៣០
១៨	កសាងច្បាប់ស្តីពីរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០២៥
១៩	កសាងច្បាប់ស្តីពីបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍និងព័ត៌មាន		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០២៥
២០	កសាងច្បាប់ស្តីពីការការពារទិន្នន័យបុគ្គល		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា	២០២២ - ២០២៥

			ក្រសួងយុត្តិធម៌ ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ		២០២២ - ២០២៥
២១	រៀបចំនិងធ្វើវិសោធនកម្មច្បាប់ស្តីពី ទូរគមនាគមន៍និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ		២០២២ - ២០២៥
២២	រៀបចំបទដ្ឋាននិងសេចក្តីណែនាំស្តីពីហត្ថលេខា ឌីជីថល		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ		២០២២ - ២០២៥
២៣	កសាងច្បាប់ស្តីពីសេវាប្រៃសណីយ៍		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ		២០២២ - ២០២៥
២៤	កសាងច្បាប់ស្តីពីសិទ្ធិទទួលព័ត៌មាន		ក្រសួងព័ត៌មាន ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ		២០២២ - ២០២៥
២៥	ធ្វើវិសោធនកម្មច្បាប់និងកសាងលិខិតបទដ្ឋាន គតិយុត្តពាក់ព័ន្ធលើការបង្ហោះនិងការបង្កើត មាតិកា		ក្រសួងព័ត៌មាន ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ		២០២២ - ២០២៥
២៦	រៀបចំស្តង់ដារការងាររដ្ឋបាល		ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ		២០២២ - ២០២៥
២៧	រៀបចំបច្ចេកសព្ទឌីជីថលរដ្ឋបាល		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍		២០២២ - ២០២៥

			ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិភាសាខ្មែរ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	
២៨	ជំរុញក្របខណ្ឌអភិវឌ្ឍន៍និងរចនាប្រព័ន្ធ រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០២៥
២៩	រៀបចំស្តង់ដារគ្រប់គ្រងសេវាឌីជីថល		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០២៥
៣០	រៀបចំស្តង់ដារវិស្វកម្មសុវត្ថិភាពនិងប្រព័ន្ធព័ត៌មាន		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣០
៣១	រៀបចំស្តង់ដារសន្តិសុខឌីជីថលសម្រាប់ រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០២៥
៣២	រៀបចំស្តង់ដារបច្ចេកទេសទីក្រុងឆ្លាត		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣០
៣៣	រៀបចំស្តង់ដារមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២២ - ២០២៥

			ក្រសួងឧស្សាហកម្មវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ		
៣៤			ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងឧស្សាហកម្មវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២៦ - ២០៣០	
៣៥			ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០២៥	
៣៦	យុទ្ធសាស្ត្រទី៦៖ ការធ្វើបរិវត្តកម្មរដ្ឋាភិបាល ឌីជីថលនិងសេវា សាធារណៈ		ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣០	
៣៧			ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣០	
៣៨			ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣០	
៣៩			ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣០	
៤០			ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២២ - ២០៣០	

	សុសវ័រ និងប្រព័ន្ធព័ត៌មានចាំបាច់	ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	
៤១	រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រជាតិ	ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣០
៤២	រៀបចំប្រព័ន្ធមូលទិន្នន័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទ្វាក់ជាតិ (National Infrastructure Database System)	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣០
៤៣	រៀបចំប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងចំណេះដឹង (Knowledge Management System)	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២៦ - ២០៣០
៤៤	រៀបចំថ្នាលសេវាប្រកបចេញចូលតែមួយ	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣០
៤៥	រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានអត្រានុកូលដ្ឋាន	ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២២ - ២០៣០
៤៦	រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន	ក្រសួងមហាផ្ទៃ	២០២២ - ២០៣០

	អត្ថសញ្ញាណកម្ម	ក្រសួងការបេទេសនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ	
៤៧	រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានជនអន្តោប្រវេសន៍ និងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានទិដ្ឋាការ	ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងការបេទេសនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២២ - ២០៣០
៤៨	រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានស្នាក់នៅនិងគ្រួសារ	ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២២ - ២០៣០
៤៩	រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានអចលនវត្ថុ	ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២២ - ២០៣០
៥០	ធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានយានយន្ត	ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២២ - ២០២៥
៥១	រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធទូរសព្ទសេវាបន្ទាន់ជូនប្រជាពលរដ្ឋ	ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០២៥
៥២	រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានអប់រំ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២៦ - ២០៣០

៥៣	ធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធព័ត៌មានទីផ្សារការងារ និងសេវាស្វែងរកការងារ	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២២ - ២០២៥
៥៤	រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន និងសេវាសុខាភិបាលរួម	ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣០
៥៥	រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន ទេសចរណ៍រួម	ក្រសួងទេសចរណ៍ ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០២៥
៥៦	រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន កសិកម្ម	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២៦ - ២០៣០
៥៧	រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន គ្រោះមហន្តរាយ និងប្រព័ន្ធផ្តល់ព័ត៌មានជាមុន	គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២៦ - ២០៣០
៥៨	ជំរុញនិងរៀបចំប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីប្រៃសណីយ៍ ឌីជីថល	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២២ - ២០៣០
៥៩	ធ្វើទំនើបកម្មការគ្រប់គ្រងសេវាប្រៃសណីយ៍	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២២ - ២០៣០
៦០	ធ្វើឱ្យប្រសើរថ្នាលចុះបញ្ជីអាជីវកម្មរួម	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	២០២២ - ២០៣០

			ក្រសួងឧស្សាហកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	
៦១		រៀបចំនិងធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងលទ្ធកម្មឌីជីថល	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២២ - ២០៣០
៦២		ធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធសេវាពន្ធដារតាមអនឡាញ	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២២ - ២០៣០
៦៣		ធ្វើឱ្យប្រសើរប្រព័ន្ធបញ្ជាតែមួយជាតិ	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣០
៦៤	យុទ្ធសាស្ត្រទី៧៖ ការកសាងមូលធនមនុស្សឌីជីថល	រៀបចំក្របខណ្ឌវាស់វែងកម្រិតសមត្ថភាពនិងទទួលស្គាល់ជំនាញបច្ចេកទេស និងគោលនយោបាយគ្រប់គ្រង កៀរគរ និងលើកទឹកចិត្ត មូលធនមនុស្សជំនាញឌីជីថល	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០២៥
៦៥		ជំរុញការបណ្តុះបណ្តាលភាពជាអ្នកដឹកនាំឌីជីថល	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣៥
៦៦		ជំរុញការបណ្តុះបណ្តាលអក្ខរកម្មឌីជីថល និង	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	២០២២ - ២០៣៥

		ជំនាញឌីជីថលចាំបាច់នានាដល់ថ្នាក់ដឹកនាំ មន្ត្រីរាជការ និងបុគ្គលិក ក្រសួងស្ថាប័ននិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ	ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	
៦៧		ជំរុញការរៀបចំនិងកែលម្អកម្មវិធីសិក្សា ដើម្បីលើកកម្ពស់អក្ខរកម្មឌីជីថលសម្រាប់សិស្សនិស្សិត ចាប់ពីកម្រិតចំណេះដឹងទូទៅរហូតដល់ឧត្តមសិក្សានិងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈទូទៅ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០២៥
៦៨		លើកកម្ពស់អក្ខរកម្ម និងវិធីសាស្ត្របង្រៀនឌីជីថលសម្រាប់គ្រូបង្រៀនគ្រប់កម្រិតសិក្សានិងបណ្តុះបណ្តាល	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣០
៦៩		ជំរុញការធ្វើទំនើបកម្មហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងប្រព័ន្ធឌីជីថលសម្រាប់អប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាល	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣៥
៧០		រៀបចំកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល កម្មវិធីបញ្ញាបការយល់ដឹង និងការអប់រំ អំពីចំណេះដឹងមូលដ្ឋានបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល និងការប្រើប្រាស់សេវាសាធារណៈឌីជីថល	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ ក្រសួងព័ត៌មាន ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣៥

៧១		ជំរុញការរៀបចំថ្នាលអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលជាតិ	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០២៥
៧២		រៀបចំក្របខណ្ឌសមត្ថភាពឌីជីថលជាតិ	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ	២០២២ - ២០២៥
៧៣		ពង្រឹងនិងពង្រីកគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលជំនាញបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ	២០២២ - ២០៣៥
៧៤		រៀបចំកម្មវិធីតម្រង់ទិស ផ្សព្វផ្សាយ ជំរុញ និងលើកទឹកចិត្ត ដល់យុវជន ជាពិសេសយុវនារី ឱ្យចាប់យកនិងជ្រើសរើសការសិក្សាជំនាញបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលកាន់តែច្រើន	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ	២០២២ - ២០៣៥
៧៥		ជំរុញការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកជំនាញឌីជីថលសំខាន់ៗ	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ	២០២២ - ២០៣៥
៧៦	យុទ្ធសាស្ត្រទី៨៖ ការលើកកម្ពស់ការស្រាវជ្រាវ និងនវានុវត្តន៍ឌីជីថល	ជំរុញការកសាងប្រព័ន្ធជាតិស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យានិង នវានុវត្តន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣៥

៧៧		ជំរុញការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ដែលជាលទ្ធផលពីការស្រាវជ្រាវដែលវិស័យសាធារណៈនិងឯកជន	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣៥
៧៨		ជំរុញសហគ្រិនភាពនៃនវានុវត្តន៍ឌីជីថល	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣៥
៧៩		រៀបចំវេទិកាវាងគណៈកម្មការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល និងក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣៥
៨០	យុទ្ធសាស្ត្រទី៩៖ ការរៀបចំកិច្ចសហការ ជាមួយក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យា ឌីជីថល	ជំរុញការផ្សព្វផ្សាយ សម្របសម្រួល និងលើកទឹកចិត្តក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣៥
៨១		ជំរុញកិច្ចសហការជាមួយប្រតិបត្តិករ ក្នុងវិស័យប្រៃសណីយ៍និងវិស័យផ្សេងទៀត តាមរយៈការចូលរួមផ្តល់សេវារដ្ឋាភិបាលឌីជីថល	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣៥
៨២	យុទ្ធសាស្ត្រទី១០៖ ការលើកកម្ពស់ធុរកិច្ចថ្មី ឌីជីថល	បង្កើតនិងពង្រឹងសេវាគាំទ្រនិងលើកទឹកចិត្តការបង្កើតធុរកិច្ចថ្មីឌីជីថល	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣៥
៨៣		ពង្រីកឱកាសទីផ្សារសម្រាប់ធុរកិច្ចថ្មីឌីជីថល	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	២០២២ - ២០៣៥

ឧបសម្ព័ន្ធ១

ក្រសួងព្រៃសរីរៈនិងទូរគមនាគមន៍

**របាយការណ៍សិក្សាអំពី
ស្ថានភាពរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា**

**លេខាធិការដ្ឋាននៃក្រុមការងារគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល
ខែតុលា ឆ្នាំ២០២០**

I) សេចក្តីផ្តើម

ការសិក្សាពីស្ថានភាពរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលក្នុងឆ្នាំ២០២០ ត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីស្វែងយល់ពីបច្ចុប្បន្នភាពនៃរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនៅកម្ពុជា បញ្ហាប្រឈម និងគម្លាតដែលកើតមានឡើង សម្រាប់ផ្តល់អនុសាសន៍មួយចំនួនដែលអាចធ្វើទៅបានសម្រាប់ដាក់ចេញនូវវិធានការគោលនយោបាយចាំបាច់និងមានប្រសិទ្ធភាព ក្នុងគោលបំណងអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលប្រកបដោយលទ្ធផលខ្ពស់ មានសង្គតិភាព និងនិរន្តរភាពតាមទិសដៅកំណែទម្រង់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល។ ការអង្កេតនេះធ្វើឡើងក្នុងដែនកំណត់មួយដោយមានការចូលរួមពីអ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងក្រសួងស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលចំនួន២៨តែប៉ុណ្ណោះ ដោយមិនបានពង្រីកការឈ្វេងយល់បន្ថែមលើអ្នកប្រើប្រាស់ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ព្រោះតែពេលវេលា និងធនធានមានកម្រិត។ ក្រុមការងារបានប្រើប្រាស់វិធីសិក្សាស្រាវជ្រាវទាំងបែបគុណភាព ទាំងបរិមាណ។ ក្រៅពីនេះ យើងបានប្រើប្រាស់មូលដ្ឋានក្របខណ្ឌកម្រិតរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលរបស់ Gartner ដោយបែងចែករដ្ឋាភិបាលឌីជីថលជា៥កម្រិត ដើម្បីយកមកវាស់ស្ទង់ពីការវិវត្តនៃស្ថានភាពរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនៅកម្ពុជា។ ក្នុងគោលបំណងឈ្វេងយល់បានកាន់តែស៊ីជម្រៅពីប្រសិទ្ធភាពនៃបញ្ហានិងគម្លាតក្នុងការផ្លាស់ប្តូរឌីជីថលបានច្បាស់លាស់និងជាក់លាក់ ក្រុមការងារបច្ចេកទេសបានសិក្សាបន្ថែមលើស្ថានភាពប្រព័ន្ធកម្មវិធីនិងប្រព័ន្ធទិន្នន័យដែលកំពុងប្រើប្រាស់ បញ្ហាសន្តិសុខឌីជីថល ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ អភិបាលកិច្ចបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍និងព័ត៌មាន និងការផ្តល់សេវាសាធារណៈ នៅតាមក្រសួងស្ថាប័នក្នុងរូបភាពរួមនិងកាន់តែស៊ីជម្រៅបន្ថែមទៀត។ ទិន្នន័យដែលទទួលបានពីការសិក្សាស្ថានភាពលើធាតុសំខាន់ៗទាំងនេះ នឹងឆ្លុះបញ្ចាំងពីកម្រិតនិងស្ថានភាពនៃរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនៅកម្ពុជាបានកាន់តែច្បាស់។

ជាការពិតជាក់ស្តែង ការវិវត្តរបស់បច្ចេកវិទ្យាបានធ្វើឱ្យបរិបទនៃការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាសម្រាប់បង្កើនប្រសិទ្ធភាពការងារ និងការផ្តល់សេវាសាធារណៈរបស់រដ្ឋាភិបាលមានការផ្លាស់ប្តូរដែរ។ កាលពីមុន ក្នុងន័យទទួលបានប្រសិទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធផលសម្រាប់ការងាររដ្ឋាភិបាល បច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍និងព័ត៌មាន ជាពិសេសអ៊ីនធឺណិតត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់អភិបាលកិច្ច ប៉ុន្តែជាទូទៅការផ្លាស់ប្តូរជំនួសដោយការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាសម្រាប់បំពេញការងារ និងការផ្តល់សេវា មិនបានធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរទម្រង់បែបបទ និងរចនាសម្ព័ន្ធការងារនោះទេ។ រដ្ឋាភិបាលអេឡិចត្រូនិកបែបនេះបានជួយសម្រួលដល់ការបំពេញការងារ និងការផ្តល់សេវាសាធារណៈមួយកម្រិត និងប្រសិទ្ធភាពច្រើនជាងមុន តែមិនទាន់បានបង្កើតតម្លៃបន្ថែមចេញពីសមាហរណកម្មនៃប្រព័ន្ធទាំងឡាយ និងទិន្នន័យប្រមូលផ្តុំដែលកើតចេញពីការតភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាទាំងអស់ពីគ្រប់អង្គភាព និងក្រសួងស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាលនោះដែរ។ សក្តានុពលកើតចេញពីការវិវត្តជាបន្តបន្ទាប់បែបនេះ បានប្រែក្លាយគោលគំនិតនៃការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល មិនមែនត្រឹមតែជាការផ្លាស់ប្តូរមកការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលសម្រាប់បង្កើនប្រសិទ្ធភាពការងារនិងការផ្តល់សេវាសាធារណៈនោះទេ គឺជាការរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រយូរអង្វែងក្នុងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗ ផ្សារភ្ជាប់ជាមួយទិន្នន័យដែលកើតចេញពីប្រព័ន្ធប្រមូលផ្តុំសម្រាប់ជំនួយដល់ការសម្រេចចិត្ត ការផ្លាស់ប្តូរទម្រង់បែបបទការងារ គាំទ្រដល់ទិសដៅអភិវឌ្ឍន៍ និងកំណែទម្រង់ផ្សេងៗទៀត¹។

តាមការវិវត្តនាពេលកន្លងមក Gartner ដែលជាក្រុមហ៊ុនប្រឹក្សាយោបល់ដ៏ធំមួយបង្កើតក្របខណ្ឌរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល និងបានបែងចែកការវិវត្តរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលជា៥កម្រិត² ។ កម្រិតនីមួយៗមានលក្ខណៈផ្សេងៗគ្នា និងសណ្ឋានដូចខាងក្រោម៖

1 Broadband Policies for Latin America and the Caribbean: A Digital Economy Toolkit © OECD, IDB 2016, p.361
2 <https://www.gartner.com/smarterwithgartner/5-levels-of-digital-government-maturity/>

- កម្រិតទី១: រដ្ឋាភិបាលអេឡិចត្រូនិក(e-Government) ជាដំណាក់កាលដំបូងនៃរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។ ក្នុងដំណាក់កាលនេះ ការអភិវឌ្ឍន៍និងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធឌីជីថល ផ្ដោតលើការផ្លាស់ប្តូរការផ្តល់សេវាទៅតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ ក្នុងន័យផ្តល់ភាពងាយស្រួលដល់ការប្រើប្រាស់និងសន្សំសំចៃថវិកា។ ប្រព័ន្ធឌីជីថល និងការផ្ទុកទិន្នន័យនៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូងមានសភាពដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

- កម្រិតទី២: រដ្ឋាភិបាលចំហ(Open Government) ដំណាក់កាលបើកចំហ ជាដំណាក់កាលដែលប្រព័ន្ធកម្មវិធីត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីទទួលមតិយោបល់ និងមានអន្តរអំពើជាមួយអ្នកទទួលសេវា។ នៅក្នុងកម្រិតទី២ ព័ត៌មានរបស់រដ្ឋាភិបាលត្រូវបានបើកចំហដល់សាធារណជន ដើម្បីធានាភាពត្រូវការនិងការទទួលខុសត្រូវ។

- កម្រិតទី៣: រដ្ឋាភិបាលផ្ដោតលើទិន្នន័យ(Data-centric) ការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្រិតនេះ ផ្ដោតសំខាន់លើទិន្នន័យជាទ្រព្យសំខាន់និងចាំបាច់។ ការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីលែងជាចំណុចអាទិភាព ផ្ទុយទៅវិញការប្រមូលការប្រើប្រាស់ និងការវិភាគទិន្នន័យ គឺជាយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់របស់រដ្ឋាភិបាល។ ប្រព័ន្ធដំណើរការរបស់អង្គភាពក្រោមចំណុះរដ្ឋាភិបាលត្រូវបានភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងគ្នាជាបណ្តើរៗ ហើយការអនុវត្តការងារ នឹងដំណើរការលើថ្នលឌីជីថល (Government as A Platform) ។

- កម្រិតទី៤: រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលពេញលេញ(Fully Digital) ជាដំណាក់កាលដែលអង្គភាព ក្រសួងស្ថាប័នក្នុងរដ្ឋាភិបាលទាំងអស់ផ្ដោតសារៈសំខាន់លើទិន្នន័យ ដើម្បីអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធឌីជីថលនានាសម្រាប់ការងារការគ្រប់គ្រង និងការផ្តល់សេវានានាបានប្រសើរជាងមុន ដោយទាញយកនិងផ្អែកលើទិន្នន័យប្រមូលផ្តុំ។

- កម្រិតទី៥: រដ្ឋាភិបាលឆ្លាត(Smart Government) ជាដំណាក់កាលដែលដំណើរការប្រមូលនិងវិភាគទិន្នន័យកើតឡើងដោយស្វ័យប្រវត្តិសម្រាប់ជំនួយដល់ការសម្រេចចិត្ត និងការឆ្លើយតបចំពោះបញ្ហា។ នានុវត្តន៍នៃសេវាកម្មជាមួយបច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗ ដូចជា បញ្ញាសិប្បនិម្មិត និងអ៊ីនធឺណិតនៃវត្ថុអាចប្រតិបត្តិការបានពេញលេញនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ។

តាមការប្រៀបធៀបជាមួយការបែងចែកទាំង៥កម្រិតនេះ រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនៅកម្ពុជា ស្ថិតនៅក្នុងកម្រិតទី១នៅឡើយ ដោយមូលហេតុថា ឌីជីថលនីយកម្មតាមក្រសួងស្ថាប័ននាពេលបច្ចុប្បន្ន ផ្ដោតជាសំខាន់ក្នុងការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសម្រាប់សម្រួលដល់ការងារ ដោយគ្មានយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរឌីជីថលរយៈពេលវែង និងការគិតគូរជាសំខាន់ដល់តម្លៃបន្ថែមដែលអាចកើតចេញពីទិន្នន័យប្រមូលផ្តុំបាន។ ការអភិវឌ្ឍទៀតសោត នៅមានបញ្ហាប្រឈមនិងគម្លាតច្រើនដែលត្រូវដោះស្រាយសម្រាប់ត្រៀមខ្លួនក្នុងការចូលរួមការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលបានពេញលេញទាំងនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធកម្មវិធី ប្រព័ន្ធទិន្នន័យ សន្តិសុខឌីជីថល ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ អង្គភាពទទួលបន្ទុកបច្ចេកវិទ្យាតាមក្រសួងស្ថាប័ន បញ្ហាមូលធនធានមនុស្សជំនាញ និងការកំណត់អាទិភាពសេវាសាធារណៈសម្រាប់ឌីជីថលនីយកម្ម។

II) ស្ថានភាពប្រព័ន្ធកម្មវិធីនិងប្រព័ន្ធទិន្នន័យ

ក្នុងចំណោមក្រសួងស្ថាប័នទាំង២៨ មានប្រព័ន្ធកម្មវិធីប្រមាណ១៨២ ត្រូវបាន និងកំពុងបង្កើតឡើងសម្រាប់បម្រើការងារក្នុងក្រសួងស្ថាប័នទាំងនោះ។ ក្នុងចំណោមកម្មវិធីទាំងនេះមាន ប្រព័ន្ធកម្មវិធីចំនួនប្រមាណ ១៦៧ កំពុងត្រូវបានប្រើប្រាស់និងមានដំណើរការ ប្រព័ន្ធកម្មវិធីចំនួន៦ បានអភិវឌ្ឍន៍និងកំពុងប្រើសាកល្បង កម្មវិធីចំនួន៧ កំពុងអភិវឌ្ឍ និងកម្មវិធីចំនួន២ទៀតលែងដំណើរការ(កម្មវិធីលែងដំណើរការនេះជាកម្មវិធីផ្តល់ដល់ក្រសួងក្នុងក្របខណ្ឌជំនួយក្នុងគម្រោងផ្សេងៗ ដែលមិនអាចកែប្រែកូដឡើងវិញបាន និងកង្វះខាតថវិកាសម្រាប់ថែទាំ)។

តារាង១. ស្ថានភាពប្រព័ន្ធកម្មវិធីនៅតាមក្រសួងស្ថាប័ន

ស្ថានភាព	ចំនួនប្រព័ន្ធ	ភាគរយ
កំពុងប្រើប្រាស់	១៦៧	៩១,៧៥%
ឈប់ប្រើប្រាស់	២	១,០៩%
កំពុងអភិវឌ្ឍ	៧	៣,៨៤%
កំពុងប្រើប្រាស់សាកល្បង	៦	៣,២៩%
សរុប	១៨២	១០០%

និន្នាការនិងតម្រូវការនៃការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាកើនឡើងខ្ពស់បង្ហាញអំពីការយល់ដឹងនិងការទទួលស្គាល់ពីសារប្រយោជន៍នៃប្រព័ន្ធកម្មវិធីសម្រាប់ជំនួយដល់ការងារអង្គភាព និងរដ្ឋាភិបាល។ ជាគោលបំណងនៃការបង្កើតប្រព័ន្ធកម្មវិធីទាំងនេះ ធ្វើឡើងឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការនៃកំណែទម្រង់ការងារគ្រប់គ្រងផ្ទៃក្នុង និងការគ្រប់គ្រងវិស័យដែលជាការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួងស្ថាប័ន។ ប៉ុន្តែនិន្នាការនៃការប្រើប្រាស់ និងតម្រូវការទាំងនេះ មិនបានគិតគូរក្នុងបរិបទជាយុទ្ធសាស្ត្រផ្លាស់ប្តូរឌីជីថលរយៈពេលវែង និងការគិតគូរសារៈសំខាន់នៃទិន្នន័យការបង្កើតតម្លៃបន្ថែមពីការប្រមូលផ្តុំទិន្នន័យឡើយ។ ជាទូទៅ ការអនុវត្តនិងប្រើប្រាស់កម្មវិធីមានសណ្ឋាន និងបញ្ហាដូចខាងក្រោម៖

- **ប្រព័ន្ធកម្មវិធីមានលក្ខណៈដាច់ដោយឡែករៀងខ្លួន និងច្រើនដង (Silo and Redundancy) :** ប្រព័ន្ធកម្មវិធីស្ទើរតែទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតសម្រាប់បម្រើការងាររៀងៗខ្លួន មិនបានពិចារណាក្នុងការតភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងរវាងកម្មវិធីនីមួយៗនោះជាមួយគ្នា ទោះជាក្នុងក្របខណ្ឌអង្គភាពក្រោមចំណុះក្រសួងតែមួយ ឬអន្តរក្រសួង។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ក្រៅពីប្រព័ន្ធសម្រាប់គ្រប់គ្រងវិស័យ ប្រព័ន្ធកម្មវិធីដែលមានមុខងារទ្រទ្រង់ការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល ជាពិសេស ការគ្រប់គ្រងបុគ្គលិកត្រូវបានបង្កើតឡើងជាន់គ្នាសម្រាប់ក្រសួងជាច្រើន និងសូម្បីតែក្នុងអង្គភាពដែលស្ថិតក្នុងក្រសួងតែមួយ។ កត្តាទាំងនេះកើតឡើងដោយសារគ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នទាំងអស់មិនមានផែនការរួមសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរឌីជីថល បង្ហាញជាទិសដៅនិងយុទ្ធសាស្ត្រជាក់លាក់ សម្រាប់អង្គភាពក្រោមបង្គាប់អនុវត្តក្នុងការរៀបចំផែនការនិងបង្កើតប្រព័ន្ធកម្មវិធីរបស់ខ្លួននោះទេ។

- **បញ្ហាភាពជាម្ចាស់លើប្រព័ន្ធកម្មវិធីដែលបានកំពុងប្រើប្រាស់ :** ក្នុងចំណោមប្រព័ន្ធកម្មវិធីដែលបានអភិវឌ្ឍរួច មានកម្មវិធីប្រមាណ២៤% ដែលក្រសួងស្ថាប័នសាមី មិនអាចមានលទ្ធភាពកែសម្រួលកូដដោយខ្លួនឯងក្នុងភាពជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិពេញលេញ។ កម្មវិធីទាំងនោះភាគច្រើនជាកម្មវិធីដែលបានជាពីក្រុមហ៊ុនផ្តល់សេវាកម្មខាងក្រៅ ឬជាជំនួយផ្តល់ដោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ផ្តល់លទ្ធភាពតិចតួចក្នុងការទទួលបានសិទ្ធិសម្រាប់កែលម្អកូដនៅពេលដែលគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ត្រូវបានបញ្ចប់។ កង្វះភាពជាម្ចាស់លើប្រព័ន្ធកូដនេះ បានបង្កជាផលលំបាកក្នុងការថែទាំ កែសម្រួលមុខងារប្រព័ន្ធកម្មវិធី ឬភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងនៃប្រព័ន្ធកម្មវិធីទាំងនោះទៅកាន់ប្រព័ន្ធកម្មវិធីដទៃទៀតក្នុងគោលបំណងណាមួយ។ នេះជាចំណុចដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ក្នុងការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

- **បញ្ហាភាពជាម្ចាស់លើប្រព័ន្ធទិន្នន័យ និងការគិតគូរពីទិន្នន័យដែលខ្លួនមាន :** មានប្រព័ន្ធកម្មវិធីប្រមាណជាង៣០% ដែលម្ចាស់កម្មវិធីគ្មានសិទ្ធិពេញលេញក្នុងការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធទិន្នន័យ។ ប្រព័ន្ធទិន្នន័យត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយវិស័យឯកជនឬដៃគូអភិវឌ្ឍន៍។ កម្មវិធីប្រមាណជាង១៨% បានផ្ទុកទិន្នន័យលើប្រព័ន្ធក្លោង

នៅក្រៅប្រទេស ដែលប្រឈមខ្ពស់ក្នុងការលេចធ្លាយព័ត៌មាន និងទិន្នន័យរបស់ខ្លួន។ សំខាន់ជាងនេះ គ្មានក្រសួងស្ថាប័នណាមួយមានបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ការចែករំលែកទិន្នន័យឬការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យបានច្បាស់លាស់ឡើយ។

- **ភាពងាយរងគ្រោះក្នុងការបាត់បង់ទិន្នន័យ** : ហានិភ័យក្នុងការបាត់បង់ទិន្នន័យមានកម្រិតខ្ពស់ដោយសារការគិតគូរពីសន្តិសុខប្រព័ន្ធកម្មវិធីតាមក្រសួងស្ថាប័ននៅមានកម្រិតទាប។ ថ្វីត្បិតមានការគិតគូរពីសំណាក់អ្នកបច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធរបស់ក្រសួងស្ថាប័នភាគច្រើន ក្នុងការដាក់លេខសម្ងាត់ និងការប្រើប្រាស់Firewall (Network, Web Application) សម្រាប់ការការពារប្រព័ន្ធ និងការថតចម្លងទុកទិន្នន័យរបស់ខ្លួនក៏ដោយ ប៉ុន្តែនៅមានក្រសួងស្ថាប័នប្រមាណជាង៥៦% មិនដែលបានត្រួតពិនិត្យសុវត្ថិភាពលើប្រព័ន្ធវិបសាយនិងកម្មវិធី៧៧% មិនដែលបានត្រួតពិនិត្យពីការវាយប្រហារលើប្រព័ន្ធរបស់ខ្លួននោះដែរ និង៨៥%មិនបានអនុវត្តតាមការកំណត់ស្តង់ដានិយាមបឋមស្តីពីសន្តិសុខឌីជីថលឡើយ។ ទាំងអស់នេះជាសញ្ញាណបង្ហាញពីភាពងាយរងគ្រោះនៃប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ការបាត់បង់ទិន្នន័យអាចកើតមានឡើង ប្រសិនបើមានការលួចចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធទាំងនោះ។

- **កង្វះអត្តសញ្ញាណកម្មឌីជីថលរបស់មន្ត្រីរាជការ** : អត្តសញ្ញាណកម្មឌីជីថលរបស់មន្ត្រីរាជការមានសារៈសំខាន់នៅពេលដែលរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលវិវត្តនៅកាន់កម្រិតខ្ពស់ ព្រោះអាចបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណមន្ត្រីចូលប្រើប្រាស់ឬធ្វើការលើប្រព័ន្ធឌីជីថលរួម។ នៅក្នុងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធកម្មវិធីប្រើប្រាស់នាពេលកន្លងមក មិនបានគិតគូរដល់ការកំណត់អត្តសញ្ញាណឌីជីថលមន្ត្រីដែលបម្រើការងារតាមប្រព័ន្ធកម្មវិធីសព្វថ្ងៃ និងទៅពេលអនាគតនោះទេ។

III) ស្ថានភាពសន្តិសុខឌីជីថលទូទៅ

ក្រៅពីបញ្ហាសន្តិសុខក្នុងប្រព័ន្ធកម្មវិធីទាំងនោះ ស្ថានភាពអេកូស៊ីស្ទនៃសន្តិសុខឌីជីថល ជាទូទៅនៅតាមក្រសួងស្ថាប័ននានាក៏នៅមានកម្រិតទាបនៅឡើយ ជាពិសេស នៅលើកម្រិតអ្នកប្រើប្រាស់។

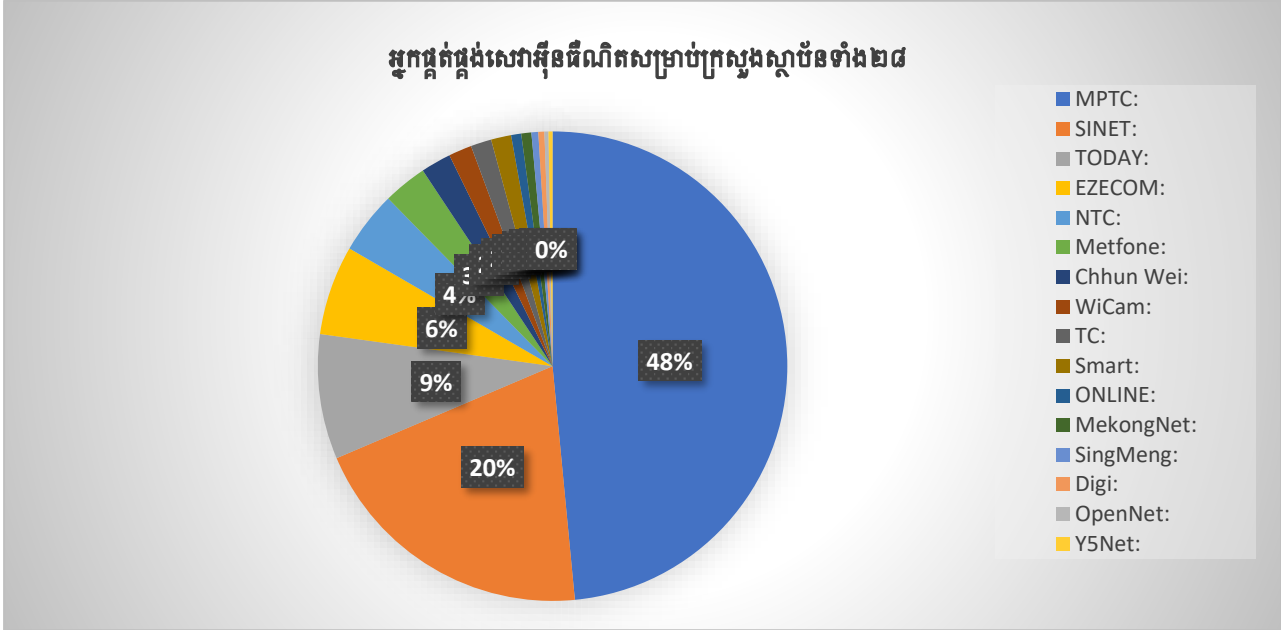
- **ការប្រើប្រាស់សុសវ័រគ្មានអាជ្ញាបណ្ណមានចំនួនច្រើនលើសលប់** : ក្រសួងស្ថាប័នប្រមាណ៦៣% ប្រើប្រាស់សុសវ័រគ្មានអាជ្ញាបណ្ណ រីឯ៣៧%ទៀតមានលទ្ធភាពជាអាជ្ញាបណ្ណសុសវ័រសម្រាប់តែប្រព័ន្ធទិន្នន័យ និងប្រព័ន្ធដំណើរការសំខាន់ៗប៉ុណ្ណោះ។ ក្រៅពីនេះ សុសវ័រសម្រាប់ប្រើប្រាស់ទូទៅស្ទើរតែ១០០% មិនមានអាជ្ញាបណ្ណត្រឹមត្រូវនោះទេ។

- **ភាពងាយរងគ្រោះដោយសារមេរោគពីសំណាក់អ្នកប្រើប្រាស់** : អ្នកប្រើប្រាស់សម្ភារបរិក្ខារបច្ចេកវិទ្យានៅតាមក្រសួងស្ថាប័នប្រមាណជាង៧០% មិនបានប្រើប្រាស់កម្មវិធីកម្ចាត់មេរោគ មិនបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព និងស្តែនជាទៀងទាត់។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ក្រសួងប្រមាណជាង៥៦% មិនដែលបានបណ្តុះបណ្តាលនិងណែនាំពីវិធានសន្តិសុខដល់អ្នកប្រើប្រាស់នោះទេ។ ស្ថានភាពបែបនេះបើកចំហឱកាសសម្រាប់ការជ្រៀតចូលនិងគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធទិន្នន័យនិងកម្មវិធីនានាតាមរយៈឧបករណ៍បរិក្ខារបច្ចេកវិទ្យារបស់អ្នកប្រើប្រាស់។

- **កង្វះមន្ត្រីទទួលបន្ទុកផ្នែកសន្តិសុខឌីជីថល** : ថ្វីបើបញ្ហាសន្តិសុខឌីជីថលជាបញ្ហាសំខាន់ ជាគ្រឹះសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរឌីជីថលប្រកបដោយជោគជ័យ និងមានទំនុកចិត្តខ្ពស់ មានក្រសួងស្ថាប័នប្រមាណតែ ២២%ប៉ុណ្ណោះ ដែលមានមន្ត្រីទទួលបន្ទុកខាងផ្នែកសន្តិសុខឌីជីថល។ កង្វះមន្ត្រីទទួលបន្ទុកផ្នែកសន្តិសុខឌីជីថល កម្រិតហានិភ័យនៃការរងគ្រោះស្ថិតក្នុងលំដាប់ខ្ពស់ និងមិនអាចឆ្លើយតបបានទាន់ពេលវេលានៅពេលដែលមានឧបត្ថម្ភហេតុណាមួយកើតឡើងលើប្រព័ន្ធទិន្នន័យនិងប្រព័ន្ធកម្មវិធីទាំងអស់នោះ។

IV) ស្ថានភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតភ្ជាប់និងសម្ភារបរិក្ខារបច្ចេកទេស

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតភ្ជាប់ និងសេវាអ៊ីនធឺណិត គឺជាធាតុសំខាន់មិនអាចខ្វះបានទ្រទ្រង់ដល់ការផ្លាស់ប្តូរឌីជីថល។ នាពេលបច្ចុប្បន្ន គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នទាំងអស់សុទ្ធតែមានសេវាអ៊ីនធឺណិតសម្រាប់ប្រើប្រាស់និងបម្រើការងាររបស់ខ្លួន តាមរយៈការតភ្ជាប់បណ្តាញផ្តល់អ៊ីនធឺណិតផ្តល់ដោយក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ និងការជាប់បន្ថែមពីក្រុមហ៊ុនផ្គត់ផ្គង់សេវាអ៊ីនធឺណិតឯកជនចំនួន១៦ក្រុមហ៊ុនបន្ថែមទៀត។ អ៊ីនធឺណិតដែលបានប្រើប្រាស់ដោយក្រសួងស្ថាប័នទាំងអស់មានទំហំ Bandwidth សរុបប្រមាណ៧២១១ Mbps ក្នុងនោះអ៊ីនធឺណិតដែលផ្តល់ដោយក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍មានទំហំ៣៤៩៦ Mbps។ ថ្វីបើការតភ្ជាប់បានធ្វើឡើងគ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែមានផលលំបាកមួយចំនួនកើតមានឡើង ដែលធ្វើឱ្យការបែងចែកការប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណិតតាមក្រសួងស្ថាប័ននីមួយៗ មិនបានដល់គ្រប់អង្គភាពក្រោមចំណុះ។

- **កង្វះបណ្តាញផ្ទៃក្នុង:** ក្រសួងស្ថាប័នប្រមាណ៤៦% ដែលមិនមានបណ្តាញផ្ទៃក្នុងសម្រាប់រៀបចំនិងបែងចែកការផ្តល់សេវាអ៊ីនធឺណិតបន្ត ជាហេតុធ្វើឱ្យការប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណិតដែលបានផ្តល់មិនអស់លទ្ធភាព និងការចំណាយលើការប្រើប្រាស់ពីក្រៅមានការកើនឡើង។ អង្គភាពចំណុះក្រសួងខ្លះបានសម្រេចជាសេវាអ៊ីនធឺណិតពីក្រុមហ៊ុនខាងក្រៅដោយខ្លួនឯង។ កង្វះបណ្តាញផ្ទៃក្នុង និងការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតច្បាស់លាស់ក៏ជាហានិភ័យលើបញ្ហាសន្តិសុខនៃការប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតនេះដែរ។ កង្វះខាតក្នុងការរៀបចំបណ្តាញផ្ទៃក្នុងនេះកើតឡើងដោយសារកង្វះថវិកា ឧបករណ៍សម្ភារ និងមិនមានអង្គភាពបង្គោលសម្រាប់រៀបចំនិងគ្រប់គ្រងបណ្តាញ។

- **កង្វះម៉ាស៊ីនមេសម្រាប់ផ្ទុកទិន្នន័យ និងមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យរួម:** គឺជាបញ្ហាចោទចម្បងមួយសម្រាប់ក្រសួងស្ថាប័នទាំងអស់ក្នុងការដាក់ដំណើរការប្រព័ន្ធកម្មវិធីនិងរក្សាទុកទិន្នន័យ។ ក្នុងចំណោមក្រសួងស្ថាប័នទាំងអស់មានក្រសួងស្ថាប័នប្រមាណ៣០% ដែលមានមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យខ្លួនឯង ប៉ុន្តែនិន្នាការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យដោយឡែកសម្រាប់បម្រើការងាររបស់ក្រសួងស្ថាប័នរៀងខ្លួននេះកំពុងតែកើតមានឡើង ដែលនឹងបង្កការ

ចំណាយខ្ពស់ទាំងការវិនិយោគ ទាំងការថែទាំដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។ ការវិនិយោគលើមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យរួមសម្រាប់ រដ្ឋាភិបាល នឹងជួយកាត់បន្ថយបន្ទុកដ៏ធំរបស់ក្រសួងស្ថាប័នទាំងអស់ សម្រាប់ដំណើរការផ្លាស់ប្តូរឌីជីថលនេះ។

V) អន្តរាគមន៍បច្ចេកវិទ្យា និងធនធានមនុស្ស

គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នទាំងអស់មានការរៀបចំ និងចាត់តាំងអង្គភាពទទួលបន្ទុកបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍ និង ព័ត៌មាន និងមានមន្ត្រីសម្រាប់បម្រើការងារលើមុខសញ្ញានេះ។ ប៉ុន្តែមានក្រសួងស្ថាប័នចំនួន១០ ស្មើនឹង៤០% បានរៀបចំចរនាសម្ព័ន្ធ តួនាទី ភារកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវទទួលបន្ទុកការងារបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានបានច្បាស់លាស់។ ក្រសួងស្ថាប័នក្រៅពីនេះ(៦០%ទៀត) បានចាត់ចែងអង្គភាពទទួលបន្ទុកបច្ចេកវិទ្យានេះដោយ មិនបានចែងពីការ ទទួលខុសត្រូវច្បាស់លាស់ និងលាយឡំជាមួយតួនាទីភារកិច្ចដទៃទៀត។

ភាពមិនច្បាស់លាស់ពីតួនាទីភារកិច្ចរបស់អង្គភាពបច្ចេកវិទ្យា នឹងបង្កផលលំបាកដល់ដំណើរការវិវត្ត របស់រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ជាពិសេស នៅពេលដែលការវិវត្តផ្ដោតលើការធ្វើសមាហរណកម្មប្រព័ន្ធកម្មវិធីក្នុងចំណុះ ក្រសួងតែមួយ ការសម្របសម្រួលតភ្ជាប់ប្រព័ន្ធជាបណ្តោះអាសន្នក្រសួង ការផ្ដោតលើការប្រមូលផ្តុំទិន្នន័យ និង ការធានាបាននូវសន្តិសុខឌីជីថលដើម្បីឈានដល់កម្រិតចុងក្រោយនៃរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

ក្រៅពីបញ្ហាតួនាទីភារកិច្ចនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់អង្គភាពបច្ចេកវិទ្យា ចំនួនធនធានមនុស្សក្នុងវិស័យនេះ សម្រាប់ទ្រទ្រង់ដំណើរការផ្លាស់ប្តូរឌីជីថលក្នុងក្រសួងស្ថាប័នមានចំនួនតិច។ ជាក់ស្តែង ក្រសួងស្ថាប័ន១០០% បាន លើកឡើងពីកង្វះខាតធនធានមនុស្សខាងផ្នែកបច្ចេកវិទ្យាសម្រាប់បម្រើការងារ ទាំងបរិមាណ ទាំងគុណភាព។ លើស ពីនេះ មន្ត្រីទទួលបន្ទុកបច្ចេកទេសមិនដែលទទួលបានការអភិវឌ្ឍជំនាញបច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗដែលគាំទ្រពីក្រសួង ស្ថាប័នរបស់ខ្លួននោះដែរ។ ភាគច្រើនការចំណាយលើការអភិវឌ្ឍជំនាញបច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗ ឬការធ្វើតេស្តសមត្ថភាព ដើម្បីទទួលបានវិញ្ញាបនបត្រជំនាញគឺជាបន្ទុករបស់មន្ត្រីខ្លួនឯង។ កង្វះការលើកទឹកចិត្តនិងផែនការអភិវឌ្ឍធនធាន មនុស្ស នឹងធ្វើឱ្យដំណើរការផ្លាស់ប្តូរឌីជីថលជួបប្រទះផលលំបាកច្រើន។

ធនធានមនុស្សខាងផ្នែកបច្ចេកវិទ្យានៅតែមានតម្រូវការខ្ពស់នាថ្ងៃអនាគត។ តាមការឆ្លើយតបរបស់អង្គភាព ជំនាញ ដើម្បីអាចទ្រទ្រង់ដំណើរការអភិវឌ្ឍ ថែទាំ និងគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធទាំងឡាយក្នុងអំឡុងពេល៣ឆ្នាំនេះ ត្រូវការមន្ត្រី ជំនាញខ្ពស់ដែលអាចបំពេញការងារបានប្រមាណ៧៨៤នាក់បន្ថែមទៀត។ ជំនាញ ប.គ.ព. ដែលត្រូវការបំផុត នាពេលបច្ចុប្បន្នសម្រាប់បំពេញការងារមាន ផ្នែកបណ្តាញ ផ្នែកអភិវឌ្ឍកម្មវិធី ផ្នែកសន្តិសុខ ផ្នែកវិភាគនិង គ្រប់គ្រងទិន្នន័យ ដោយមិនទាន់មានតម្រូវការលើបច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗនៅឡើយទេ។

VI) ស្ថានភាពនៃការផ្តល់សេវាសាធារណៈ

នៅក្នុងចំណោមក្រសួងស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលទាំងអស់ មានក្រសួងស្ថាប័នប្រមាណ១៨ប៉ុណ្ណោះ ដែលមានសេវាសាធារណៈច្រើនលើសពី២០។ ក្រសួងស្ថាប័នខ្លះមិនមានសេវាសាធារណៈ ហើយក្រសួងខ្លះទៀត មានសេវាប្រមាណ១ឬ២ប៉ុណ្ណោះ។ សេវាសាធារណៈសរុបមានចំនួន៣១៩៦សេវា។

ដោយហេតុថាគោលបំណងមួយនៃឌីជីថលនីយកម្មក្រសួងស្ថាប័ននានា គឺដើម្បីផ្តល់សេវាសាធារណៈបាន កាន់តែរហ័សមានប្រសិទ្ធភាពការសិក្សាពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃការផ្តល់សេវាគឺជារឿងចាំបាច់។ កន្លងមកក្នុងគោលបំណង ដូចគ្នានេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានធ្វើកំណែទម្រង់លើការផ្តល់សេវាតាមការបង្កើតកម្មវិធីជាច្រើន មានដូចជា កម្មវិធី

កំណែទម្រង់រដ្ឋបាល៥ឆ្នាំ(២០០៤-២០០៨) កម្មវិធីជាតិកំណែទម្រង់សេវាសាធារណៈ(២០១៥-២០១៨) និងបង្កើតយន្តការអនុវត្តជាច្រើនដូចជា៖

- យន្តការច្រកចេញចូលតែមួយ នៅរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិផ្តល់សេវារដ្ឋបាល និងការងារនីត្យានុកូលកម្ម។
- ការិយាល័យច្រកចេញចូលតែមួយ(OWSO) ១)កន្លែងផ្តល់សេវាកម្មរដ្ឋបាលនៅតាមក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ២)កន្លែងប្រមូលផ្តុំសេវាកម្មរដ្ឋបាល(ពាណិជ្ជកម្ម វប្បធម៌ ទេសចរណ៍ រៀបចំដែនដី ឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពលសាធារណការ អប់រំ និងសុខាភិបាល) និងនីតិកម្មរដ្ឋបាល ៣)កន្លែងដែលអតិថិជនមកទទួលទម្រង់បែបបទព័ត៌មានផ្សេងៗ និងបង់កម្រៃសេវា និង៤) កន្លែងដែលអតិថិជនទទួលទទួលផលសម្រេចនៃសេវា។

ថ្វីបើមានការកែទម្រង់ក្នុងគោលបំណងពន្លឿនការផ្តល់សេវាសាធារណៈ យន្តការដែលដាក់ចេញអាចជួយសម្រួល និងកាត់បន្ថយភាពស្មុគស្មាញច្រើនសម្រាប់អ្នកស្នើសុំសេវាក៏ដោយ ការស្នើសុំនិងទទួលសេវានេះនៅធ្វើឡើងដោយជួបមុខផ្ទាល់ និងពឹងផ្អែកលើក្រដាសស្នាម។ ដំណើរការនៃប្រតិបត្តិកសាស្ត្រសម្រាប់អ្នកស្នើសុំនៅអនុវត្តតាមលំនាំដើមដែល។

ក្នុងគោលបំណងបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តមួយកម្រិតទៀត ក្រសួងស្ថាប័នមួយចំនួនបានផ្លាស់ប្តូរបៀបរបបនៃការផ្តល់សេវារបស់ខ្លួនតាមប្រព័ន្ធអនឡាញដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ក្នុងនោះមានដូចជា ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ (អគ្គនាយកដ្ឋានពន្ធដារ) ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា។ល។ ភាពដាច់ដោយឡែកពីគ្នានៃប្រព័ន្ធផ្តល់សេវាអនឡាញនៅជាបញ្ហាស្មុគស្មាញដល់អ្នកស្នើសុំសេវាដែលត្រូវចូលទៅក្នុងគេហទំព័រផ្សេងៗគ្នា និងផ្តល់ព័ត៌មានច្រើនដែលក្នុងការបំពេញបែបបទស្នើសុំ។ នេះជាមូលហេតុចម្បងមួយសម្រាប់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ផ្តួចផ្តើមប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីអាជីវកម្មតាមថ្នាលបច្ចេកវិទ្យា(CamDX) សម្រាប់ភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងប្រព័ន្ធផ្តល់សេវាអនឡាញ(ផ្តោតលើការចុះបញ្ជីអាជីវកម្ម) និងផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យរវាងប្រព័ន្ធដាច់ដោយឡែកពីគ្នានេះ។ តាមរយៈប្រព័ន្ធនេះ ធុរជនអាចចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ចុះបញ្ជីពន្ធដារនៅអគ្គនាយកដ្ឋានពន្ធដារ និងធ្វើសេចក្តីប្រកាសផ្តល់ដំណឹងបើកសហគ្រាសជូនទៅក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្នុងពេលតែមួយ ត្រូវការពេលវេលាយ៉ាងយូរត្រឹម៨ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការតែប៉ុណ្ណោះ ជាមួយនឹងចំណាយតិចជាងមុនជាងពាក់កណ្តាល។ យន្តការ CamDX កំពុងពង្រីកដំណើរការរបស់ខ្លួនគ្របដណ្តប់លើសេវាចុះបញ្ជីអាជីវកម្មរបស់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។ នេះមានន័យថា សេវាសាធារណៈ(លើការចុះបញ្ជីអាជីវកម្ម) តំណាងឱ្យ៥២%នៃសេវាសាធារណៈទាំងអស់នឹងអាចដាក់ឱ្យដំណើរការក្នុងទម្រង់ជាឌីជីថល។

ថ្វីបើភាពជោគជ័យរបស់ CamDX ជាការបង្ហាញពីការវិវត្តគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៃការផ្លាស់ប្តូរឌីជីថលក្នុងជួររាជរដ្ឋាភិបាល និងបង្កភាពងាយស្រួលកម្រិតខ្ពស់ដល់ធុរជន សេវាសាធារណៈសំខាន់ៗដទៃទៀតគួរត្រូវបានកំណត់អាទិភាពក្នុងការធ្វើឌីជីថលនីយកម្ម ជាពិសេសនោះ គឺសេវាសាធារណៈដែលមានតម្រូវការខ្ពស់ មានភាពស្មុគស្មាញ និងមានទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយប្រជាពលរដ្ឋម្នាក់ដូចបានកំណត់រួចជាស្រេចក្នុងកម្មវិធីជាតិកំណែទម្រង់សេវាសាធារណៈ មានដូចជា សុខាភិបាល អប់រំ ពាណិជ្ជកម្ម សាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ការចុះបញ្ជីដីធ្លី និងសំណង់អត្រានុកូលដ្ឋាន លិខិតឆ្លងដែន និងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ។ ឌីជីថលនីយកម្មសេវាទាំងអស់នេះមិនត្រឹមតែផ្តល់ទំនុកចិត្ត ភាពងាយស្រួលដល់ប្រជាពលរដ្ឋនោះទេ ទិន្នន័យប្រមូលផ្តុំពីប្រព័ន្ធឌីជីថលលើសេវាទាំងនេះ គឺជាទិន្នន័យមូលដ្ឋាន(ជាទិន្នន័យគោលពាក់ព័ន្ធជាមួយប្រជាពលរដ្ឋ) មានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការវិភាគពីបញ្ហាផ្សេងៗ

រួមទាំងសង្គម សេដ្ឋកិច្ច ដែលអាចជំនួយដល់ការសម្រេចចិត្ត ការដាក់ចេញគោលនយោបាយ និងការរៀបចំផែនការនិងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ទិសដៅ។

VII) ទិសដៅ និងអនុសាសន៍គោលនយោបាយ

- តាមរយៈការសិក្សានេះ ស្ថានភាពរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជាស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាលទី១ ដោយរាល់គោលបំណងនៃការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា គឺធ្វើឡើងដើម្បីសម្រួលដល់ការងារ និងការផ្តល់សេវាសាធារណៈ និងមានគោលដៅជាសំខាន់លើការអភិវឌ្ឍកម្មវិធី។ នៅក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ ដើម្បីជំរុញការផ្លាស់ប្តូរឌីជីថលនៅកម្រិតខ្ពស់បន្ថែមទៀត តម្រូវឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរផ្នែកគំនិត ជាពិសេស ថ្នាក់ដឹកនាំរាជរដ្ឋាភិបាល និងថ្នាក់ដឹកនាំបច្ចេកទេស ពីការគិតផ្ដោតលើការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធកម្មវិធី បែកគិតលើសារៈសំខាន់នៃទិន្នន័យ ការប្រមូល និងការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យក្នុងជួររាជរដ្ឋាភិបាលសម្រាប់បង្កើតតម្លៃបន្ថែម និងជំរុញនវានុវត្តន៍លើទិន្នន័យប្រមូលផ្តុំទាំងនោះ ដែលការផ្លាស់ប្តូរបែបនេះនឹងជំរុញឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធនិងរចនាសម្ព័ន្ធការងារនាពេលក្រោយទៀត។ ការផ្លាស់ប្តូរផ្នែកគំនិតនេះអាចធ្វើឡើងបាន តាមរយៈការបង្ហាញឱ្យឃើញជាក់ស្តែង នូវកម្មវិធីនវានុវត្តន៍ដែលបង្កើតឡើងឈរលើមូលដ្ឋានទិន្នន័យ ពីសារៈសំខាន់នៃការតភ្ជាប់ប្រព័ន្ធ និងការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យប្រមូលផ្តុំក្នុងគ្រប់កម្រិតនិងគ្រប់វិស័យផ្សេងៗ។

- ដើម្បីអាចបង្កើតតម្លៃបន្ថែមដែលជំរុញឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ និងប្រមូលផ្តុំទិន្នន័យប្រកបដោយទំនុកចិត្ត បទដ្ឋានគតិយុត្តចម្បងដែលត្រូវបង្កើតឡើងជាបន្ទាន់មាន ច្បាប់ការពារទិន្នន័យឯកជនភាព យន្តការចែករំលែកទិន្នន័យក្នុងជួររាជរដ្ឋាភិបាល។ កង្វះខាតច្បាប់ទាំងនេះ នឹងបង្កភាពមិនច្បាស់លាស់លើអភិបាលកិច្ចទិន្នន័យ និងភាពមិនទុកចិត្តគ្នាដែលរាំងស្ទះដល់ដំណើរការចែករំលែកទិន្នន័យតាមក្រសួងស្ថាប័ន។ និយាមមូលដ្ឋានសន្តិសុខឌីជីថលគួរត្រូវបានបង្កើតឡើង និងលើកទឹកចិត្តឱ្យអនុវត្តនៅតាមក្រសួងស្ថាប័ន ចូលរួមលើកកម្ពស់សុវត្ថិភាពបច្ចេកវិទ្យា។

- ការផ្លាស់ប្តូរឌីជីថលទាមទារមានការរៀបចំច្បាស់លាស់ និងចូលរួមគ្រប់លំដាប់ជាន់ថ្នាក់នៃអង្គភាពក្រោមចំណុះក្រសួងស្ថាប័ន និងរវាងអន្តរក្រសួង។ ក្រៅពីការរៀបចំគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលរួម ដើម្បីជំរុញការផ្លាស់ប្តូរឌីជីថលគ្រប់ក្រសួងស្ថាប័ន គួរតម្រូវឱ្យក្រសួងស្ថាប័ននីមួយៗ រៀបចំផែនការផ្លាស់ប្តូរឌីជីថលផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួនដោយមានសង្គតិភាពជាមួយផែនការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលទាំងមូល។

- ការផ្លាស់ប្តូរឌីជីថលមិនអាចធ្វើបាន ប្រសិនបើអង្គភាពទទួលបន្ទុកបច្ចេកវិទ្យាមានគុណវិធីនិងការទទួលខុសត្រូវមិនច្បាស់លាស់។ អាស្រ័យហេតុនេះ អន្តរាគមន៍គោលនយោបាយមួយចាំបាច់ គឺលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការបង្កើតអង្គភាពច្បាស់លាស់ មានរួមបញ្ចូលការទទួលខុសត្រូវទាំងការរៀបចំផែនការ ការគ្រប់គ្រងបណ្តាញ ការអភិវឌ្ឍកម្មវិធី និងការទទួលខុសត្រូវលើផ្នែកសន្តិសុខឌីជីថល។

- បង្កើតយន្តការបណ្តុះបណ្តាល និងអភិវឌ្ឍជំនាញមន្ត្រីទទួលបន្ទុកជាប្រចាំលើជំនាញចាំបាច់និងថ្មីៗទៅតាមការវិវត្តរបស់បច្ចេកវិទ្យា និងលើកទឹកចិត្តលើការធ្វើតេស្តសមត្ថភាពទទួលបានការបញ្ជាក់ជំនាញឯកទេសដែលមានការទទួលស្គាល់ជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ។ ក្រៅពីជំនាញឯកទេសលើផ្នែកគ្រប់គ្រងបណ្តាញ អភិវឌ្ឍកម្មវិធីសន្តិសុខឌីជីថល ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ មានជំនាញសំខាន់ៗជាច្រើនដែលគួរគិតគូរពិចារណាក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីបច្ចេកទេសទាំងសំដៅធានាប្រសិទ្ធភាពការងារ និងជំរុញការច្នៃប្រឌិត។ ជំនាញទាំងនោះមានដូចជា ការគ្រប់គ្រងគម្រោង Behavioral Science and Design Thinking និងការវិភាគទិន្នន័យ (Data Analytics & Data Science) ។ល។

- ការវិនិយោគហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគាំទ្រ បណ្តាញ និងមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ គួរជាការវិនិយោគរួមរបស់រដ្ឋាភិបាល សម្រាប់បម្រើដល់ការផ្លាស់ប្តូរទាំងមូលរបស់ក្រសួងស្ថាប័នដទៃទៀត។ ការមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរួម ចូលរួមកាត់បន្ថយ បន្ទុកភាពស្មុគស្មាញក្នុងការគ្រប់គ្រង និងអាចធានាបាននូវសុវត្ថិភាពខ្ពស់។ មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យគួរត្រូវបានប្រើប្រាស់ សម្រាប់ផ្ទុកទិន្នន័យរដ្ឋាភិបាល និងសេវា Hosting ចាំបាច់ផ្សេងៗដូចជាសេវាសារអេឡិចត្រូនិកជាដើម។

- ពន្លឿនការធ្វើឌីជីថលនីយកម្មសេវាសាធារណៈអាទិភាព ជាពិសេស លើវិស័យសុខាភិបាល អប់រំ ការចុះបញ្ជី ដីធ្លី និងសំណង់ អត្រានុកូលដ្ឋាន លិខិតឆ្លងដែន និងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ដើម្បីការគ្រប់គ្រង និងប្រមូលផ្តុំទិន្នន័យ មូលដ្ឋានពាក់ព័ន្ធអត្តសញ្ញាណសំខាន់ៗរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងជាសេវាដែលមានតម្រូវការខ្ពស់បានកាន់តែច្រើន។

- ផ្តល់អាទិភាពលើការបង្កើតប្រព័ន្ធកម្មវិធីដែលអាចប្រើប្រាស់ជាមួយបាននៅគ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល ទាំងអស់ដូចជា ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងមន្ត្រី ប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងឯកសារ ប្រព័ន្ធស្នើសុំការអនុម័ត (Electronic Approval System) ជាដើម។ ប្រព័ន្ធអាចត្រូវបានអភិវឌ្ឍតែម្តង និងចែករំលែកសម្រាប់ការ ប្រើប្រាស់ក្នុងក្រសួងស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាលទាំងមូល។

- គួរផ្តួចផ្តើមឱ្យមានការបង្កើតថ្នាលឌីជីថលតែមួយសម្រាប់ផ្តល់សេវាសាធារណៈ (បន្ថែមលើការចុះបញ្ជី អាជីវកម្ម) ដែលប្រជាពលរដ្ឋមានភាពងាយស្រួលក្នុងការស្វែងរកនិងស្នើសុំសេវា ហើយដែលសេវាសាធារណៈថ្មីៗ អាចត្រូវបានបន្ថែម កែប្រែ និងធ្វើទំនើបកម្មងាយស្រួល។

- ពិនិត្យលើលទ្ធភាពក្នុងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធអ៊ីមែលផ្លូវការរបស់ក្រសួងស្ថាប័ន ជាអត្តសញ្ញាណឌីជីថល សម្រាប់មន្ត្រីរាជការក្នុងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

- គួរផ្តួចផ្តើមឱ្យមានកម្មវិធី “GovTech Startup” ដែលបើកចំហឱ្យមានការបង្កើតនូវដំណោះស្រាយឌីជីថល មានលក្ខណៈនាំនូវគ្លីនិកសម្រាប់រាជរដ្ឋាភិបាល ហើយអាចពង្រីកការប្រើប្រាស់បាននៅតាមក្រសួងស្ថាប័នផ្សេងៗ ក្នុងគោលបំណងសន្សំសំចៃថវិកា និងធានាប្រសិទ្ធភាពនៃដំណោះស្រាយឌីជីថលទាំងនោះ។

- កំណត់ចក្ខុវិស័យតាមដំណាក់កាលដែលអាចធ្វើទៅបាន និងមានលក្ខណៈជាក់លាក់។ រដ្ឋាភិបាលឆ្លាត (Smart Government) អាចកើតមានឡើងបាន លុះត្រាតែក្រសួងស្ថាប័ន និងអង្គភាពចំណុះទាំងអស់បាន បញ្ចប់ឌីជីថលនីយកម្មពេញលេញ។ ប៉ុន្តែតាមការអង្កេតពីស្ថានភាពជាក់ស្តែងនាពេលបច្ចុប្បន្ន កម្ពុជានៅមាន បញ្ហាប្រឈមច្រើន ដែលត្រូវដោះស្រាយដើម្បីគាំទ្រដល់ការធ្វើឌីជីថលនីយកម្មពេញលេញនៅតាមក្រសួងស្ថាប័ន ទាំងអស់។ ក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំខាងមុខ ជាមួយនឹងការខិតខំប្រឹងប្រែងដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមជាច្រើនរាជរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនៅកម្ពុជា អាចឈានឡើងត្រឹមកម្រិតទី៣ប៉ុណ្ណោះ។

ប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលក្រសួងស្ថាប័ន

លេខ រៀង	ក្រសួងស្ថាប័ន	បរិមាណ	ប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថល	មុខងារសំខាន់ៗ
១	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ (MAFF)	៣	ប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រង ធនធានមនុស្ស (Human Resource Management Information System – HRMIS)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន មន្ត្រីរាជការ
			កម្មវិធីទូរសព្ទដែលសម្រាប់ ទីផ្សារកសិកម្មកម្ពុជា (Cambodia Agriculture Market Application)	ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មផលិតផល កសិកម្ម
			ប្រព័ន្ធគ្រួតពិនិត្យនិង រក្សាទុកទិន្នន័យកសិកម្ម (Agricultural Data Monitoring and Retention System - AgriSys)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានផលិតផល កសិកម្ម និងការសម្របសម្រួល តម្លៃ
២	ក្រសួងមុខងារ សាធារណៈ (MCS)	១០	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យមន្ត្រីរាជការ (Civil Servant Data Management System)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានមន្ត្រី រាជការ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានសម្រាប់មន្ត្រី រាជការស៊ីវិលនៅក្នុងបណ្ណសារ (Information Management System for Civil Servants in the Archives)	ការគ្រប់គ្រងកំណត់ត្រា មន្ត្រីរាជការ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការចូលនិវត្តន៍ (Retirement Management System)	ការគ្រប់គ្រងការចូលនិវត្តន៍
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងបន្ទប់និងកិច្ចប្រជុំ (Room and Meeting Management System)	ការគ្រប់គ្រងបន្ទប់និងការប្រជុំ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងរំហូរឯកសារ (File Flow Management System)	ប្រព័ន្ធតាមដានរំហូរឯកសារ (ទិន្នន័យ របាយការណ៍ និងស្ថិតិ)

			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកិច្ចសន្យាសម្រាប់ មន្ត្រីកិច្ចសន្យានិងគ្រូ (Contract Management System for Contract Officers and Teachers)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន កិច្ចសន្យា
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងឯកសារ ព័ត៌មានមន្ត្រីរាជការ (Civil Servant Information Sheet Management System)	ការគ្រប់គ្រងឯកសារព័ត៌មាន មន្ត្រីរាជការ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការថែមម៉ោងធ្វើការ (Overtime Management System)	ការគ្រប់គ្រងការថែមម៉ោង ធ្វើការ
			ប្រព័ន្ធព័ត៌មានមន្ត្រីរាជការ (Civil Servant Information System)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន មន្ត្រីរាជការ
			ប្រព័ន្ធទូទាត់ប្រាក់ខែ (Salary Payment System)	ការគ្រប់គ្រងការទូទាត់ប្រាក់ខែ
៣	ក្រសួង ពាណិជ្ជកម្ម (MOC)	៧	ប្រព័ន្ធម៉ូសក្លោដ (MoC Cloud)	ការគ្រប់គ្រងដោយប្រើប្រាស់ បច្ចេកវិទ្យាក្លោដ
			ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម (Business Registration System)	ការចុះឈ្មោះធុរកិច្ច
			ប្រព័ន្ធព័ត៌មានម៉ូស (MoC News)	ព័ត៌មាននៃក្រសួង
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងច្រកចេញចូលតែមួយ (National Single Window - ATIGA)	ការគ្រប់គ្រងច្រកចេញចូលតែ មួយចម្រុះ
			ប្រព័ន្ធឯកសារអេឡិចត្រូនិក (e-Filing)	ការគ្រប់គ្រងឯកសារ អេឡិចត្រូនិក
			ប្រព័ន្ធស្វែងរកម៉ាកពាណិជ្ជកម្ម (Trade Mark Search)	ការត្រួតពិនិត្យពាណិជ្ជនាម
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានមន្ត្រីរាជការ (Civil Servant Information Management System)	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន មន្ត្រីរាជការ

៤	ក្រសួងធម្មការ និងសាសនា (MOCAR)	០	អត់មាន	-
៥	ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ (MCFA)	១	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស (HR Management System)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន មន្ត្រីរាជការ
៦	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ (MEF)	១៣	ប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ (Financial Management Information System)	ការគ្រប់គ្រងថវិកាជាតិ
			ថ្នាក់ផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យកម្ពុជា (Cambodia Data eXchange Platform - CamDX)	ការផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យរវាងក្រសួង
			ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម (Business Registration System)	ការចុះឈ្មោះធុរកិច្ច
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងឯកសារ (Document Management System)	ការគ្រប់គ្រងឯកសារ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងវត្តមាន ការិយាល័យរបស់ក្រសួង (Ministry Office Presence Management System)	ការគ្រប់គ្រងវត្តមាន
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ សម្រាប់កិច្ចការផ្ទៃក្នុង និងក្រសួងដទៃទៀត (Management System for State Property for Internal Affairs and Other Ministries)	ការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល (ក្រសួងផ្សេងៗ)
			ប្រព័ន្ធសំណួរ & ឆ្លើយតប (Q&A System)	សំណួរនិងចម្លើយនានា
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានមន្ត្រីរាជការ (Personnel Management System Ministry Office)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន មន្ត្រីរាជការ
			ប្រព័ន្ធស្វ័យប្រវត្តិកម្មទិន្នន័យគយ (Customs Data Automation System - ASYCUDA)	ការទូទាត់គយ តាមអេឡិចត្រូនិក

			ប្រព័ន្ធគយអេឡិចត្រូនិក (Electronic Customs System)	គយអេឡិចត្រូនិក
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងបុគ្គលិក (Personnel Management System)	ការគ្រប់គ្រងមន្ត្រីរាជការ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងវត្តមានបុគ្គលិក (Attendance Management System)	ការគ្រប់គ្រងវត្តមានបុគ្គលិក
			ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីពន្ធ (Tax Registration System)	ការចុះឈ្មោះពន្ធដារ
៧	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា (MOEYS)	៧	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានអប់រំ (Educational Information Management System - EMIS)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានអប់រំ
			កម្មវិធីគ្រប់គ្រងបុគ្គលិក (Personnel Management Software)	ការគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស
			ប្រព័ន្ធចែកចាយសៀវភៅសិក្សា សាលារៀន (Textbook Distribution System)	ស្ថានភាពចែកចាយសៀវភៅ តាមសាលានីមួយៗ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងអាហារូបករណ៍ (Scholarship Management System)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន អាហារូបករណ៍ (ទិន្នន័យ របាយការណ៍ ការ គ្រប់គ្រងស្ថិតិ)
			ប្រព័ន្ធតាមដានព័ត៌មាននិស្សិត - ប្រព័ន្ធតាមដានសាលា (Student Information Tracking System)	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានសិស្ស (ទិន្នន័យ របាយការណ៍ ការគ្រប់គ្រងស្ថិតិ)
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសាលារៀន (School Management System)	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានសាលា (ទិន្នន័យ របាយការណ៍ ការគ្រប់គ្រងស្ថិតិ)
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងបណ្ណាល័យ (Library Management System - Koha)	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង បណ្ណាល័យ

៨	ក្រសួងបរិស្ថាន (MOE)	១	ប្រព័ន្ធស្នើសុំនាំចូលគ្រឿងបរិក្ខារ ទូទឹកកកនិងសារធាតុបំផ្លាញ (Application for Import of Refrigeration Equipment and Ozone Depleting Substances)	ការគ្រប់គ្រងលើការអនុញ្ញាតនាំ ចូលឧបករណ៍ត្រជាក់កក និង សារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន
៩	ក្រសួងកាបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការ អន្តរជាតិ (MFAIC)	៩	បណ្ណាល័យឌីជីថលប្រព័ន្ធដឯកសារ អេឡិចត្រូនិក (Digital Library or e-Document System)	បណ្ណាល័យឌីជីថល និង ឯកសារអេឡិចត្រូនិកនានា
			ប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងធនធាន មនុស្ស (Human Resources Management Information System)	ការបញ្ចូល និងការស្វែងរក ព័ត៌មានមន្ត្រីរាជការ
			ការគ្រប់គ្រងនៃពេលវេលាប្រជុំ (Meeting Utility - Sign Board)	ការបញ្ជាក់ព័ត៌មាននៃពេលវេលា ប្រជុំ និងបន្ទប់
			កម្មវិធីគ្រប់គ្រងសម្រាប់គ្រប់សម្ភារ ធនធានព័ត៌មាន (Management Software for IT Resources)	ការគ្រប់គ្រងធនធានឧបករណ៍
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងវត្តមានរបស់ និយោជិក (Employee Attendance Management System)	ការគ្រប់គ្រងម៉ោងចូលនិងចេញ ធ្វើការរបស់មន្ត្រីរាជការ
			កម្មវិធីពិនិត្យការចូលនិងចេញរបស់ បុគ្គលិកនៅអគារក្រសួង (Entry and Exit of Staff at the Ministry Building)	ការគ្រប់គ្រងកំណត់ត្រាចូលនៃ មន្ត្រីរាជការ
			កម្មវិធីត្រួតពិនិត្យការចូលនិងចេញ យានយន្តនិងម៉ូតូតូចនៅអគារ ក្រសួង (Entry and Exit of Vehicle and Small Motorcycles at the Ministry Building)	ការគ្រប់គ្រងកំណត់ត្រា នៃយានយន្ត

			ប្រព័ន្ធស្នើសុំទិដ្ឋាការសម្រាប់ជន បរទេសតាមរយៈការចុះឈ្មោះតាម អនឡាញ (Visa Application for Foreigners through Online Registration)	ការផ្តល់សេវាកម្ម e-Visa តាមអនឡាញដល់ជនបរទេស
			ប្រព័ន្ធស្នើសុំលិខិតឆ្លងដែនការទូត - ផ្លូវការតាមរយៈការចុះឈ្មោះតាម អនឡាញ (Diplomatic Passport Application Program – Official via Online Registration)	ការផ្តល់សេវា e-Passport តាមអនឡាញ
១០	ក្រសួង សុខាភិបាល (MOH)	១៣	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យព័ត៌មានជំងឺ គ្រុនចាញ់ (Malaria Information Management System)	ការគ្រប់គ្រងតំបន់ផ្ទះជំងឺ គ្រុនចាញ់ និងព័ត៌មានអ្នកជំងឺ (ទិន្នន័យ របាយការណ៍ ការគ្រប់គ្រងស្ថិតិ)
			ប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងធនធាន មនុស្សសុខាភិបាល (Management System of Human Resource for Health)	ការគ្រប់គ្រង ប្រវត្តិរូប ប្រវត្តិ ការងារ ការផ្លាស់ប្តូរកន្លែងធ្វើការ ការដំឡើងតួនាទី ការចូលនិវត្តន៍ វគ្គបណ្តុះបណ្តាលមូលដ្ឋាន និង បណ្តុះបណ្តាលបន្តដល់ មន្ត្រី រាជការ (ការគ្រប់គ្រងចំណេះដឹងរបស់ មន្ត្រីរាជការ)
			ប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិកកត់ត្រា និង គ្រប់គ្រងទិន្នន័យអ្នកជំងឺ (Patient Management and Registration System - PMRS)	ការកត់ត្រា និងគ្រប់គ្រងនូវ ទិន្នន័យអ្នកជំងឺ ករណីប្រើប្រាស់ សេវា តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ ផ្ទៀងផ្ទាត់ និងទូទាត់ការរាល់ ចំណាយសេវាមូលនិធិសមធម៌ សុខាភិបាល
			ប្រព័ន្ធចុះទិដ្ឋាការ-បញ្ជីកាឱសថ ឧបករណ៍បរិក្ខារពេទ្យ គ្រឹះស្ថាន ផលិតឱសថ និងចុះប្រវេណីគ្រឿង សំអាងតាមអនឡាញ	ការគ្រប់គ្រងការចុះទិដ្ឋាការ- បញ្ជីកាឱសថ ឧបករណ៍បរិក្ខារ ពេទ្យ គ្រឹះស្ថានផលិតឱសថ និងចុះប្រវេណីគ្រឿងសំអាង តាមអ៊ីនធឺណិត

			(Cambodia Pharmaceutical Online Registration System - CamPORS)	(ទិន្នន័យ របាយការណ៍ ការគ្រប់គ្រងស្ថិតិ)
			ប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងឱសថ បរិក្ខារពេទ្យ និងការដឹកជញ្ជូន (Logistic Management Information System – LMIS)	ការគ្រប់គ្រងស្តុកនិងផ្គត់ផ្គង់
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យព័ត៌មានវិទ្យាសុខាភិបាលតាមគេហទំព័រ (Health Management Information System - HMIS)	ការកត់ត្រានិងផ្តល់ព័ត៌មានស្តីពីសកម្មភាពសេវាសុខាភិបាលនិងបញ្ហាសុខភាពដែលឆ្លុះបញ្ចាំងនៅគ្រប់កម្រិតនៃមូលដ្ឋានសុខាភិបាលនៅក្នុងប្រព័ន្ធចំណុំសុខាភិបាលជាតិ
			ប្រព័ន្ធព័ត៌មានមន្ទីរពិសោធន៍កម្ពុជា (Cambodia Laboratory Information System - CamLIS)	ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធទិន្នន័យនៃលទ្ធផល និងស្តង់ដារលទ្ធផលក្នុងការធ្វើតេស្ត (តេស្តមន្ទីរពិសោធន៍ទូទៅ និង មីក្រូប៊ីយ៉ូឡូស៊ី) ក្នុងការវិភាគ និងបណ្តុះមេរោគ រួមទាំងការតាមដាន ការរាលដាល និងការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យដែលមានសារៈសំខាន់ចំពោះសុខភាពសាធារណៈ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យរបស់ម្ចាស់ជំនួយ (Donor Data Management System)	ការគ្រប់គ្រងទីតាំងម្ចាស់ជំនួយនិងឈ្មោះផ្សេងៗ (ទិន្នន័យរបាយការណ៍ ការគ្រប់គ្រងស្ថិតិ)
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យឧបករណ៍ពេទ្យវេជ្ជសាស្ត្រ (Medical Equipment Information Management System – Inventory)	ការគ្រប់គ្រងឧបករណ៍ពេទ្យ
			ប្រព័ន្ធ District Health Information Software - version 2 - DHIS2)	ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យកម្មវិធីបង្ការ ថែទាំ និង ព្យាបាលជំងឺអេដស៍

			ប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងជំងឺរបេង (TB Management Information System - TB MIS)	ការគ្រប់គ្រង និងផ្តល់ព័ត៌មានស្តីពី ករណីជំងឺរបេងដែលបានស្រាវជ្រាវ និងព្យាបាល នៅគ្រប់កម្រិត នៃមូលដ្ឋានសុខាភិបាល
			ប្រព័ន្ធព័ត៌មានយន្តការជាតិសម្រាប់តាមដានការបង្កើនគុណភាពសេវាសុខាភិបាល (Information Communication and Technology System for National Quality Enhancement and Monitoring Program - NQEMP ICT System)	ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធទិន្នន័យនៃលទ្ធផលលើការលើកកម្ពស់គុណភាពសេវាសុខាភិបាលនៅថ្នាក់មន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានី-ខេត្ត ការិយាល័យស្រុកប្រតិបត្តិមន្ទីរពេទ្យបង្អែក និងមណ្ឌលសុខភាព នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាមរយៈការវាយតម្លៃគុណភាពសេវាសុខាភិបាល
			ប្រព័ន្ធរាយការណ៍សូន្យ (Zero Reporting System)	ការរាយការណ៍ករណីជំងឺឆ្លងអាទិភាពចំនួន៧ រៀងរាល់សប្តាហ៍ ពីបណ្តាមណ្ឌលសុខភាព, មន្ទីរពេទ្យបង្អែក និងមន្ទីរពេទ្យខេត្តទូទាំងប្រទេស
១១	ក្រសួងឧស្សាហកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ (MISTI)	៥	ប្រព័ន្ធអនុម័តតាមអនឡាញផ្ទៃក្នុង (Internal Online Approval System)	ការគ្រប់គ្រងការទទួលនិងធ្វើឯកសារ និងការតាមដានហូរឯកសារ (ទិន្នន័យ របាយការណ៍ ការគ្រប់គ្រងស្ថិតិ)
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការចុះឈ្មោះសហគ្រាសខ្នាតតូចនិងមធ្យម (SME Registration Management System)	ការគ្រប់គ្រងការចុះបញ្ជីឈ្មោះតាមអ៊ីនធឺណិតនៃសហគ្រាសខ្នាតតូចនិងមធ្យម
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងអាជីវកម្ម (Business Management System)	ការគ្រប់គ្រងការស្នើសុំគណនេយ្យ ស្តុក ការទូទាត់ប្រាក់ខែ កម្លាំងពលកម្ម (ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ របាយការណ៍ស្ថិតិ)
			កម្មវិធីបោះពុម្ពវិក្កយបត្រទឹកចល័ត	ការបោះពុម្ពវិក្កយបត្រទឹកចល័ត

			(Mobile Water Billing Printing Program)	(ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ របាយការណ៍ស្ថិតិ)
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងពិនិត្យការផ្គត់ផ្គង់ទឹក (Water Supply Monitor System - WSMS)	ការកត់ត្រាព័ត៌មាននៃប្រព័ន្ធផ្គល់សេវាផ្គត់ផ្គង់ទឹក (ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ របាយការណ៍ស្ថិតិ)
១២	ក្រសួងព័ត៌មាន (MINFO)	១	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងអ្នកកាសែត (Journalist Management System)	ការគ្រប់គ្រងអ្នកយកព័ត៌មាន
១៣	ក្រសួងមហាផ្ទៃ (MOI)	២៨	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងឯកសាររដ្ឋបាល (Administrative Document Management System - DMS)	ការគ្រប់គ្រងឯកសារ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យមន្ត្រី ពន្ធនាគារ (Prison Officer Data Management System)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានរបស់ នគរបាលនៅពន្ធនាគារ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងនិងកំណត់ត្រាកិច្ចការ (Task record and Management System)	ការគ្រប់គ្រងកំណត់ត្រាកិច្ចការ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យសម្រាប់មន្ត្រី រាជការស៊ីវិល (Data Management System for Civil Servants)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន មន្ត្រីរាជការ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងផលិតកម្មនិង លិខិតឆ្លងដែន (Passport Production and Management System)	ការគ្រប់គ្រងលិខិតឆ្លងដែន
			ប្រព័ន្ធផលិតនិងគ្រប់គ្រង អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ (Khmer Nationality Identity Card Production and Management System)	ការបោះពុម្ពនិងគ្រប់គ្រង អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ
			ប្រព័ន្ធច្បាប់និងស្រាវជ្រាវច្បាប់ (Legal and Lagal Research System)	កម្រងច្បាប់និងការស្រាវជ្រាវ ច្បាប់
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងនិស្សិត	ការគ្រប់គ្រងសិស្ស

			(Student Management System)	
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានព្រហ្មទណ្ឌ (Criminal Information Management System)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានព្រហ្មទណ្ឌ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណអង្គរក្ស (Bodyguard Identity Management System)	ការគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណអង្គរក្ស
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងបណ្ណសារ (Archive Management System)	ការគ្រប់គ្រងបណ្ណសារ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យឧក្រិដ្ឋកម្ម គ្រឿងញៀន (Drug Crimes Data Management System)	ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យឧក្រិដ្ឋកម្ម គ្រឿងញៀន
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យចរាចរណ៍ យានយន្តល្មើស (Traffic Violation Vehicle Data Management System)	ការគ្រប់គ្រងយានយន្តបំពាន ចរាចរណ៍
			ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីនិងគ្រប់គ្រងអាវុធ (Weapons Registration and Management System)	ការចុះបញ្ជីនិងការគ្រប់គ្រង អាវុធ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងបណ្ណព្រំដែនកម្ពុជា (Cambodia Border Pass Management System)	ការគ្រប់គ្រងបណ្ណព្រំដែនកម្ពុជា
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការអនុវត្តគម្រោង រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ (Sub-National Administration Project Implementation Management System)	ការគ្រប់គ្រងការអនុវត្តគម្រោង នៅរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ
			កម្មវិធីព័ត៌មានវិទ្យាសម្រាប់គ្រប់គ្រង និងផ្តល់សេវានៅក្នុងការិយាល័យ ច្រកចេញចូលតែមួយក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ (One Window Service Office for Service Delivery Management	ការគ្រប់គ្រងនិងផ្តល់សេវានៅ ក្នុងការិយាល័យច្រកចេញចូល តែមួយក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ OWSOSDMIS

			Information System – Municipality, District, Khan)	
			កម្មវិធីព័ត៌មានវិទ្យាសម្រាប់គ្រប់គ្រង និងផ្តល់សេវានៅក្នុងអង្គភាពប្រកបេញចូលតែមួយរាជធានីខេត្ត (One Window Service Office for Service Delivery Management Information System – Capital and Pronice)	ការគ្រប់គ្រងនិងផ្តល់សេវានៅក្នុងអង្គភាពប្រកបេញចូលតែមួយរាជធានីខេត្ត OWSOSDMIS
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព្រំដែនកម្ពុជា (Cambodia Border Management System - CBMS)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានព្រំដែន
			ប្រព័ន្ធទិដ្ឋាការមកដល់ (Arrival Visa System)	ការផ្តល់ទិដ្ឋាការមកដល់
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងគោលដៅ (Target Management System)	ការគ្រប់គ្រងគោលដៅ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាពអ្នកដំណើរ (Passenger Safety System)	ការគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាពអ្នកដំណើរ
			ប្រព័ន្ធពន្យាទិដ្ឋាការ (Visa Extension System)	ការពន្យារសុពលភាពទិដ្ឋាការ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងវត្តមានជនបរទេស (Foreigner Presence Management System - FPCS)	ការគ្រប់គ្រងការស្នាក់នៅជនបរទេស
			ប្រព័ន្ធព័ត៌មានក្រសួងមហាផ្ទៃ (Ministry of Interior Information System – MOI Mobile App)	ការផ្តល់ព័ត៌មាន
			កម្មវិធីសេវាកម្មកំណត់អត្តសញ្ញាណ (Identification Services Program - e-Service App)	ព័ត៌មានណែនាំអំពីការបេញអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ
			ប្រព័ន្ធស្វែងរកព័ត៌មានអត្តសញ្ញាណ (Identity Information Search System)	ការស្វែងរកព័ត៌មានអត្តសញ្ញាណ
			ប្រព័ន្ធជាក់ពាក្យសុំទិដ្ឋាការតាមអនឡាញ	ការស្នើសុំទិដ្ឋាការអនឡាញ

			(Online Visa Application System)	
១៤	ក្រសួងយុត្តិធម៌ (MOJ)	៣	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងលិខិតវិនិច្ឆ័យ - របាយការណ៍គ្រប់គ្រងព្រហ្មទណ្ឌ (Judgement Letter Management System – Criminal Management Report)	ការគ្រប់គ្រងការស្នើសុំលិខិត ថ្កោលទោស
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងមន្ត្រីរាជការ (Civil Servant Management System)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានមន្ត្រីរាជការ នៃក្រសួងយុត្តិធម៌
			កម្មវិធីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល (Administrative Management Software)	ការគ្រប់គ្រងឯកសារ អេឡិចត្រូនិក (e-Document)
១៥	ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះ បណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ (MLVT)	១១	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកណ្តាលរបស់ពលករ បរទេស (Foreign Worker Centralized Management System - FWCMS)	ការគ្រប់គ្រងពលករបរទេស
			សេវាកម្មការងារសាធារណៈ នៅកម្ពុជា (Cambodia Public Employment Service - CPES)	ការស្វែងរកការងារនិងការផ្តល់ ព័ត៌មានជ្រើសរើសបុគ្គលិក
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងប្រាក់ខែ (Salary Management System)	ការគ្រប់គ្រងប្រាក់ខែ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងមន្ត្រីរាជការ (Civil Servants Management System)	ព័ត៌មានមន្ត្រីរាជការ និងការ គ្រប់គ្រងចូលនិវត្តន៍
			ប្រព័ន្ធរបបណ្តាញសុខសន្តិសុខសង្គម (National Social Security Fund System)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាននៃមូលនិធិ សន្តិសុខសង្គមជាតិ (ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ របាយការណ៍ ស្ថិតិ)
			ការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិកនិងក្រុម ប្រឹក្សាបញ្ជូនទៅក្រៅប្រទេស (Manpower Training and Overseas Sending Board - MTSOB)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានរបស់ កម្មករដែលគ្រោងនឹង ត្រឡប់មកពីប្រទេសកូរ៉េ

			ប្រព័ន្ធចេញកាតសម្រាប់កម្មករ - កាតពលករនៅក្រៅប្រទេសកម្ពុជា (Card Issuance System for Workers – Oversea Cambodia Worker Card)	ប្រព័ន្ធចេញកាតកម្មករ (ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យរបាយការណ៍ស្ថិតិ)
			ប្រព័ន្ធព្យួរកិច្ចសន្យា (Contract Suspension System)	ការបញ្ឈប់កិច្ចសន្យាការងារកម្មករ
			ប្រព័ន្ធរាយការណ៍ផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រសួង - ប្រព័ន្ធរាយការណ៍ឌីជីថល (Ministry Internal Reporting System – Digital Reporting System)	ការគ្រប់គ្រងការបញ្ចូលរបាយការណ៍ការងាររបស់អង្គភាពផ្សេងៗ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានវិទ្យាអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ (Technical Vocational Education and Training Management Information System – TVETMIS)	ការគ្រប់គ្រងស្ថិតិថ្នាក់ដឹកនាំបុគ្គលិកសិក្សា មន្ត្រីរាជការសាស្ត្រាចារ្យ គ្រូបច្ចេកទេស និងសិក្ខាកាម សិស្ស និស្សិត របស់គ្រឹះស្ថានអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ
			ប្រព័ន្ធជាតិអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ ពីចម្ងាយឬតាមអនឡាញ (បញ្ជាក់៖ ប្រព័ន្ធជាតិនេះបានអភិវឌ្ឍចាប់ផ្តើមខែតុលា ឆ្នាំ២០២០ និងកំពុងដាក់ប្រើប្រាស់សាកល្បង) (National Technical Vocational Education and Training E-Learning Platform – TVET E-Learning)	ការគាំទ្រដល់ការបង្រៀន និងរៀនពីចម្ងាយ ឬតាមអនឡាញរបស់សាស្ត្រាចារ្យ គ្រូបច្ចេកទេស និងសិក្ខាកាមសិស្ស និស្សិត នៅតាមគ្រឹះស្ថានអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ
១៦	ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ (MLMUPC)	៩	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងដីធ្លី (Land Management System)	ការគ្រប់គ្រងដីធ្លី
			ប្រព័ន្ធចេញកម្មសិទ្ធិអចលនវត្ថុ (Real Estate Ownership Printing System)	ការចេញប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុ

			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យមន្ត្រីរាជការ ២.០ (Civil Servant Data Management System 2.0)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានមន្ត្រីរាជការ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យឌីជីថលសំណង់ (Construction Digital Data Management System)	ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យសំណង់
			ប្រព័ន្ធតាមដានឯកសារសំណង់ (Construction Document Tracking System)	ការគ្រប់គ្រងតាមដានឯកសារសាងសង់
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការស្នើសុំសេវាកម្មសាធារណៈ (Public service request management system)	ការគ្រប់គ្រងស្នើសុំសេវាសាធារណៈ
			ប្រព័ន្ធសេវាព័ត៌មានសុរិយោដីតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក (e-Casastral Information Service Providing System)	ការផ្តល់ព័ត៌មានអចលនវត្ថុអេឡិចត្រូនិក
			កម្មវិធីព័ត៌មានសំណង់កម្ពុជា (Cambodia Construction Information Program - App Cambodia Construction)	ការផ្តល់ព័ត៌មានសាងសង់នៅកម្ពុជា
			ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីក្រុមហ៊ុនសាងសង់អេឡិចត្រូនិក (E-Construction Business Registration System)	ការចុះបញ្ជីក្រុមហ៊ុនសាងសង់អេឡិចត្រូនិក
១៧	ក្រសួងរ៉ែ និងថាមពល (MME)	៤	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងមន្ត្រីរាជការ (Civil Servants Management System)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានមន្ត្រីរាជការ
			ប្រព័ន្ធតាមដានឯកសារក្នុងនិងក្រៅ (Inbound and Outbound File Tracking System)	ការគ្រប់គ្រងការទទួលនិងការបញ្ជូនឯកសារអេឡិចត្រូនិក
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងគណនេយ្យ (Accounting Management System)	ការគ្រប់គ្រងគណនេយ្យ

			ប្រព័ន្ធរៀបចំការស្ទង់បរិយាកាស (Atmospheric Radiation Measurement System)	ការកត់ត្រាព័ត៌មានអំពី បរិស្ថាន(ការវាស់វែងសកម្ម បរិយាកាស) (ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ របាយការណ៍ ស្ថិតិ)
១៨	ក្រសួងទំនាក់ ទំនងជាមួយរដ្ឋ សភា -ព្រឹទ្ធសភា និងអធិការកិច្ច (MONASRI)	៤	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងមន្ត្រីរាជការ	ការគ្រប់គ្រងមន្ត្រីរាជការផ្ទៃក្នុង ក្រសួង
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ	ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ សាធារណៈ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងលិខិតបទដ្ឋានគតិ យុត្តតាមគេហទំព័រ (e-Library)	ការផ្សព្វផ្សាយលិខិតបទដ្ឋាន គតិយុត្ត
			ប្រព័ន្ធការទទួលពាក្យបណ្តឹង តាម អនឡាញ	ការទទួលពាក្យបណ្តឹងតាម អនឡាញ
១៩	ក្រសួងការពារ ជាតិ (MOD)	២	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងឯកសារ (File Management System)	ការគ្រប់គ្រងឯកសារ អេឡិចត្រូនិក
			ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យបុគ្គលិក (Personnel Database Management)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានបុគ្គលិក
២០	ក្រសួងផែនការ (MOP)	៤	ប្រព័ន្ធដំណើរការទិន្នន័យសម្រាប់ការ ស្ទង់មតិនិងជំរឿន (Data Processing System for Surveying and Census - CSPRO)	ការស្រាវជ្រាវ និងជំរឿនដើម្បី ប្រព័ន្ធរៀបចំទិន្នន័យ
			ការគ្រប់គ្រងឯកសារទិន្នន័យនិង ប្រព័ន្ធវិភាគស្ថិតិ (Data File Management and Statistical Analysis System - Stata & SPSS)	ការគ្រប់គ្រងឯកសារព័ត៌មាន និងវិភាគស្ថិតិ
			ប្រព័ន្ធប្រមូលទិន្នន័យ អេឡិចត្រូនិក (Electronic Data Collection System - Survey Solution)	ការប្រមូលទិន្នន័យ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យមេតា (Metadata Management System - NADA)	ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យមេតា (Metadata)

២១	ក្រសួង ប្រៃសណីយ៍និង ទូរគមនាគមន៍ (MPTC)	៤	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងអ៊ីមែល (Email Management System)	ការប្រើប្រាស់អ៊ីមែល
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសារពើភណ្ឌ (Inventory Management System)	ការគ្រប់គ្រងឧបករណ៍សម្ភារ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្សនិង ប្រព័ន្ធពើកប្រាក់ខែ (HR Management and Payroll System)	ការគ្រប់គ្រងបុគ្គលិក
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងមាតិកា សម្រាប់ស្ថាប័នសាធារណៈ (Content Management Platform for Public Institutions)	ការគ្រប់គ្រងមាតិកាសម្រាប់ ស្ថាប័នសាធារណៈ
២២	ក្រសួងសាធារណ ការនិងដឹកជញ្ជូន (MPWT)	២០	ប្រព័ន្ធនិងកម្មវិធីព័ត៌មាននិងដឹក ជញ្ជូនសាធារណៈ (Public Information and Transportation Information Systems and Programs)	កម្មវិធីព័ត៌មានសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
			ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីយានយន្តនិងប្រព័ន្ធ បណ្ណបើកបរ (Vehicle Registration and Driver's License System)	ការគ្រប់គ្រងការចុះបញ្ជី យានយន្ត និងផ្តល់បណ្ណបើកបរ យានយន្ត
			វិបសាយក្រសួង (Ministry Website)	គេហទំព័រក្រសួង
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងរំហូរ ឯកសាររដ្ឋបាល (Administrative File Flow Management System)	ការគ្រប់គ្រងការទទួលនិង បញ្ជូនឯកសាររដ្ឋបាល
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងវត្តមានរបស់មន្ត្រីរាជ ការស៊ីវិល (Civil Servant Attendance Management System)	ការគ្រប់គ្រងមន្ត្រីរាជការ ដោយ កំណត់លាភការដល់មន្ត្រីរាជការ ឬការគ្រប់គ្រងវត្តមាននិង អវត្តមានដោយប្រើការស្គាល់ ស្នាមម្រាមដៃ

			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងរបាយការណ៍រួម (Joint Report Management System)	ការគ្រប់គ្រងរបាយការណ៍ និង ការត្រួតពិនិត្យ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានផ្លូវ (Road Information Management System)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានផ្លូវ
			ប្រព័ន្ធបំពេញបន្ថែមសម្រាប់ការផ្តល់ សេវាដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវ (Complementary System for Providing Road Transport Services)	ការផ្តល់សេវាដឹកជញ្ជូនផ្លូវគោក
			ប្រព័ន្ធផ្តល់សិទ្ធិដល់កប៉ាល់នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា (Ship Authorization System of the Kingdom of Cambodia)	ការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យនាវា ចូល (អន្តោប្រវេសន៍)
			ប្រព័ន្ធអនុម័តច្រកផែចេញចូលរបស់ កប៉ាល់ (អន្តោប្រវេសន៍)	ការគ្រប់គ្រងការចូលរបស់នាវា នៅតាមកំពង់ផែនៅកម្ពុជាដើម្បី រក្សាសន្តិសុខ និងរួមចំណែក ការពារបរិស្ថាន
			ប្រព័ន្ធតេស្តបើកបរទ្រឹស្តី (Theoretical Driving Test System)	ការប្រឡងទ្រឹស្តីនៃការបើកបរ យានយន្ត
			ប្រព័ន្ធទូទាត់ (Payment System)	ការទូទាត់តាមរយៈធនាគារ ដែលមានសម្ព័ន្ធភាព
			ប្រព័ន្ធពាក្យសុំចុះបញ្ជីយានយន្ត (Vehicle Registration Application System)	ការដាក់ពាក្យស្នើសុំ និងលក់ ដេញថ្លៃលេខចុះបញ្ជីយានយន្ត
			កម្មវិធីយល់ដឹងអំពីការបើកបរ (Driving Theory Awareness Program)	ការយល់ដឹងអំពីទ្រឹស្តីនៃការ បើកបរលើទូរសព្ទដៃ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានយានយន្ត (Vehicle Information Checker)	ការត្រួតពិនិត្យព័ត៌មានអំពី យានយន្ត
			ប្រព័ន្ធចែករំលែកទិន្នន័យដឹកជញ្ជូន តាមផ្លូវគោក (Road Transport Data Sharing System)	ការចែករំលែកព័ត៌មានជាមួយ ស្ថាប័នខាងក្រៅ

			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកាលវិភាគប្រជុំ (Meeting Schedule Management System)	ការគ្រប់គ្រងពេលវេលាប្រជុំ របស់ក្រសួង
			ប្រព័ន្ធនិងកម្មវិធីថែទាំផ្លូវ (Road Maintenance System and Program)	របាយការណ៍ស្ថានភាពផ្លូវ និង សម្រេចការថែទាំ
			ប្រព័ន្ធពាក្យសុំអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូន តាមផ្លូវគោក (Road Transport Business Application System)	ការគ្រប់គ្រងនិងដាក់ពាក្យស្នើ សុំផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើ អាជីវកម្មដឹកជញ្ជូន
			ប្រព័ន្ធពាក្យសុំធ្វើអធិការកិច្ច បច្ចេកទេសយានយន្ត (Vehicle Technical Inspection Application System)	ការគ្រប់គ្រងនិងដាក់ពាក្យស្នើ សុំត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈ បច្ចេកទេសយានយន្ត
			ប្រព័ន្ធដាក់ពាក្យស្នើសុំបណ្ណបើកបរ (Driving License Application System)	ការដាក់ពាក្យស្នើសុំផ្តល់បណ្ណ បើកបរយានយន្ត
២៣	ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ ជនបទ (MORD)	២	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានមន្ត្រីរាជការ (HR Management Database)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន មន្ត្រីរាជការ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងផ្លូវជនបទ (Rural Road Management System)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានផ្លូវជនបទ
២៤	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទា (MOSVY)	៨	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងបុគ្គលិក (Personnel Management System)	ការបញ្ចូលនិងការស្វែងរក ព័ត៌មានមន្ត្រីរាជការ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន កិច្ចការពារកុមារ (Child Protection Management Information System)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានកិច្ច ការពារកុមារទូទាំងប្រទេស
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានកន្លែងថែទាំ កុមារ (Residential Care Facilities Digital Inspection System)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានកន្លែង ថែទាំកុមារទូទាំងប្រទេស

			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងករណីព្រឹមេរូ (Primero)	ការគ្រប់គ្រងករណីកុមាររងគ្រោះ និងងាយរងគ្រោះទូទាំងប្រទេស
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកម្មវិធីឧបត្ថម្ភសាច់ប្រាក់ជូនស្ត្រីមានផ្ទៃពោះនិងកុមារក្រោម២ឆ្នាំ (Program Management System for Cash Transfer for Pregnant Women and Children under 2 years old	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានស្ត្រីមានផ្ទៃពោះនិងកុមារអាយុក្រោម២ឆ្នាំ ក្នុងគ្រួសារក្រីក្រទូទាំងប្រទេស
			ប្រព័ន្ធព័ត៌មាននិវត្តជន (Retired Information Database)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានអតីតមន្ត្រីរាជការ និងគ្រួសារទូទាំងប្រទេស
			ប្រព័ន្ធព័ត៌មានអតីតយុទ្ធជនជាតិ (Veteran Information Database)	ការគ្រប់គ្រងអតីតយុទ្ធជន និងគ្រួសារទូទាំងប្រទេស
			ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាគ្រប់គ្រងព័ត៌មានពិការភាព (Disabilities Management Information System)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានជនមានពិការភាពទូទាំងប្រទេស
២៥	ក្រសួងទេសចរណ៍ (MOT)	២	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលនិងការគ្រប់គ្រងជំនាញក្នុងវិស័យទេសចរណ៍ (Management System for Training and Management of Skills in Tourism)	ការគ្រប់គ្រងសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាល និងជំនាញទេសចរណ៍
			ប្រព័ន្ធអាជ្ញាបណ្ណធ្វើដំណើរតាមអនឡាញ (Online Travel License System)	ការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណអនឡាញ
២៦	ក្រសួងធនធានទឹកនិងឧតុនិយម (MOWRAM)	១	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងអាកាសធាតុនិងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ (Meteorological and Irrigation Management	ការគ្រប់គ្រងអាកាសធាតុនិងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ

			System(Xconnect Meteorology and Climatology))	
២៧	ក្រសួងកិច្ចការនារី (MOWA)	២	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានមន្ត្រីរាជការ (Civil Servant Information Management System)	ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានមន្ត្រីរាជការ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានហិរញ្ញវត្ថុ (Financial management Information System FMIS)	ការគ្រប់គ្រងចំណាយជាតិឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព តម្លាភាព និងគណនេយ្យភាព និងការប្រមូលចំណូលឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង
២៨	ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី (OCM)	៤	ប្រព័ន្ធគ្រួតពិនិត្យព័ត៌មានគ្រោះមហន្តរាយ (Disaster Information and Monitoring System)	ការគ្រួតពិនិត្យព័ត៌មានគ្រោះមហន្តរាយ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងឯកសារច្បាប់ (Legal Document Management System)	ការគ្រប់គ្រងឯកសារច្បាប់
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការប្រជុំ (E-Meeting)	ការគ្រប់គ្រងការប្រជុំ
			ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងឯកសារអេឡិចត្រូនិក (Electronic Document Management System)	ការគ្រប់គ្រងឯកសារអេឡិចត្រូនិក
២៩	ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា (CDC)	៤	QIP Online Application	
			Master List Online Application	
			Supplier database with sustainability Dimensions (SD2)	
			CRDB's ODA Database	
សរុប		ចំនួន១៨២		

ឧបសម្ព័ន្ធ២ សទ្ទានុក្រម

ល.រ.	ភាសាអង់គ្លេស	ភាសាខ្មែរ	និយមន័យ
១	Artificial Intelligence	បញ្ញាសិប្បនិម្មិត	ជ្រុងមួយនៃវិទ្យាសាស្ត្រកុំព្យូទ័រផ្ដោតលើការបង្កើតសូសវ៉ែរ កម្មវិធី ឬឧបករណ៍ ដែលមានសមត្ថភាពអាចធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯងបាន ឬធ្វើសកម្មភាពជំនួសមនុស្សបាន។
២	Big Data	ទិន្នន័យធំ	សំណុំទិន្នន័យដែលមានបរិមាណច្រើនសន្លឹកសន្លាប់ច្រើនប្រភព ច្រើនប្រភេទ និងមានកំណើនកើនឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស ដែលតម្រូវឱ្យមានវិធីសាស្ត្រនិងបច្ចេកវិទ្យាពិសេសសម្រាប់គ្រប់គ្រងនិងវិភាគលើទិន្នន័យទាំងនោះ សម្រាប់ជាជំនួយដល់ការសម្រេចចិត្តនិងបម្រើផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗទៀត។
៣	Blockchain	ប្លុកឆេន	សំណុំកំណត់ត្រាប្រតិបត្តិការជាប្លុក តភ្ជាប់គ្នាដោយមួយទៅមួយ ដោយសុវត្ថិភាព តាមរយៈការប្រើប្រាស់លេខសម្គាល់សម្ងាត់ និងកំណត់ត្រាពេលវេលានៃប្រតិបត្តិការដែលមិនអាចកែបាន និងត្រូវបានចែករំលែកនៅក្នុងបណ្តាញពាក់ព័ន្ធ។
៤	Business Process Re-engineering	ការរៀបចំរំហូរការងារឡើងវិញ	ការវិភាគ ការរៀបចំ និងការកែសម្រួលរំហូរការងារឱ្យប្រសើរឡើង ក្នុងគោលបំណងបង្កើតនូវគុណតម្លៃដល់ស្ថាប័នឱ្យមានឧត្តមភាពប្រកួតប្រជែង និងកាត់បន្ថយការចំណាយ។
៥	Carbon Emission Reductions	កាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន	ការកាត់បន្ថយការសាយភាយនៃឧស្ម័នកាបូន ទៅក្នុងបរិយាកាស ដោយប្រើប្រាស់វិធីផ្សេងៗ ដូចជា កាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ចរន្តអគ្គិសនី ឬយានយន្ត ជាដើមជំនួសដោយការប្រើបច្ចេកវិទ្យា ដែលមិនប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន។
៦	Chat	ឈែត	ការជជែកគ្នាជាលក្ខណៈមិត្តភាពឬមិនផ្លូវការ។
៧	Cloud Technology	បច្ចេកវិទ្យាក្លោឌ	បច្ចេកវិទ្យាដែលផ្តល់លទ្ធភាពដល់ការប្រើប្រាស់ និងចែករំលែកធនធានគណនា ធនធានបណ្តាញ ធនធានសម្រាប់ផ្ទុកទិន្នន័យ ធនធានសូសវ៉ែរ និងថ្នាលអភិវឌ្ឍសូសវ៉ែរ តាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពស្របទៅតាមតម្រូវការ ដោយអ្នកប្រើប្រាស់មិនចាំបាច់គ្រប់គ្រងធនធានទាំងនេះដោយផ្ទាល់។
៨	Collaboration Platform	ថ្នាលសហការកិច្ចការរដ្ឋបាល	ថ្នាលដែលប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ជាឧបករណ៍សម្រាប់សម្រួលកិច្ចសហការលើកិច្ចការរដ្ឋបាលដែលមានមុខងារសំខាន់ៗ ដូចជា អ៊ីមែល សារជា

			សំឡេង ឈ្មោះ ការហៅទូរសព្ទតាមអោយក៏ ប្រតិទិន ការតាមដានការងារ និងវីដេអូនៃសន្និសីទ។
៩	Computing Resources	ធនធានគណនា	ធនធានដែលមាននៅក្នុងកុំព្យូទ័រ ឬសេរ៉ូបករណ៍ មានលក្ខណៈរូបវន្តឬនិម្មិត ដែលមានដូចជា អង្គ គណនា (CPU/GPU) អង្គចងចាំ (Memory) ធនធានសម្រាប់ផ្ទុកទិន្នន័យ និងទំហំល្បឿននៃការ ភ្ជាប់បណ្តាញ (Network)។
១០	Cyber Warfare	សង្គ្រាមសាយប៉ារ	សង្គ្រាមតាមអ៊ីនធឺណិត ដែលរដ្ឋមួយឬច្រើន ព្យាយាមវាយប្រហារ និង/ឬ បំផ្លិចបំផ្លាញកុំព្យូទ័រ បណ្តាញព័ត៌មាន ឬសេដ្ឋកិច្ចរបស់រដ្ឋដទៃ តាមរយៈ វិធីសាស្ត្រផ្សេងៗដូចជា មេរោគកុំព្យូទ័រ ការបង្កាក់ សេវាកម្ម ការលួចយកទិន្នន័យ ចារកម្ម ការយោសា បង្កូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ឬការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានក្លែងក្លាយ ជាដើម។
១១	Data-centric Government	រដ្ឋាភិបាលផ្ដោតលើ ទិន្នន័យ	រដ្ឋាភិបាលក្នុងយុគសម័យបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ដែល ប្រមូលទិន្នន័យពីប្រភពផ្សេងៗជាច្រើនមករក្សាទុក វិភាគ និងផលិតចេញជាចំណេះដឹង សម្រាប់ជំនួយ ដល់ការសម្រេចចិត្តនានា។
១២	Development Framework and System Design Standard	ក្របខណ្ឌអភិវឌ្ឍន៍និងស្តង់ដារ ចរនាប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាល ឌីជីថល	សំណុំនៃគោលការណ៍ ស្តង់ដារ សេចក្តីណែនាំ និង ឧបករណ៍ឌីជីថលសម្រាប់សម្រួលក្នុងការចរនា និង ការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធព័ត៌មាន ដើម្បីធានានូវគុណភាព សុវត្ថិភាព ប្រសិទ្ធភាព និងភាពស៊ីជម្រក។
១៣	Digital Identity	អត្តសញ្ញាណឌីជីថល	ព័ត៌មានក្នុងទម្រង់ឌីជីថល សម្រាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណ បុគ្គលឬវត្ថុ ដែលអាចជាប្រវត្តិបុគ្គល នីតិបុគ្គល កម្មវិធី ឬឧបករណ៍ផ្សេងៗ។ អត្តសញ្ញាណឌីជីថលអនុញ្ញាតឱ្យ មានស្វ័យប្រវត្តិកម្មនៃការវាយតម្លៃ និងការផ្ទៀងផ្ទាត់ អត្តសញ្ញាណអ្នកប្រើប្រាស់ ដែលធ្វើអន្តរកម្មជាមួយ ប្រព័ន្ធឌីជីថល ដោយមិនចាំបាច់មានការផ្ទៀងផ្ទាត់ ផ្ទាល់ពីមនុស្ស។
១៤	Digital Transformation	បរិវត្តកម្មឌីជីថល	ដំណើរការនៃការផ្លាស់ប្តូរអភិបាលកិច្ច ធុរកិច្ច និង ដំណើរការការងារ តាមរយៈឌីជីថលនីយកម្ម ដើម្បី លើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនិងប្រសិទ្ធផលក្នុងស្ថាប័ន សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម។
១៥	Digital Vaccine Certificate	វិញ្ញាបនបត្រវ៉ាក់សាំង ឌីជីថល	វិញ្ញាបនបត្រក្នុងទម្រង់ឌីជីថល បញ្ជាក់អំពីការចាក់ វ៉ាក់សាំងជូនប្រជាពលរដ្ឋ ជាពិសេស វ៉ាក់សាំង កូវីដ-១៩ ដែលអាចប្រើប្រាស់សម្រាប់បំពេញ លក្ខខណ្ឌក្នុងការធ្វើដំណើរក្នុងនិងក្រៅប្រទេស។

១៦	Digitalization	ឌីជីថលនីយកម្ម ឬឌីជីថលលូបនីយកម្ម	ដំណើរការនៃការកែសម្រួលអភិបាលកិច្ច ធុរកិច្ច ឬដំណើរការការងារឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព តាមរយៈការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល និងទិន្នន័យក្នុងទម្រង់ឌីជីថល។
១៧	Enterprise Architecture	និម្មាបនកម្មសហគ្រាស	និម្មាបនកម្មសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសហគ្រាសប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងប្រសិទ្ធផល តាមរយៈការផ្សារភ្ជាប់ ការអភិវឌ្ឍនិងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលទៅនឹងចក្ខុវិស័យ គោលបំណង គោលដៅនិងយុទ្ធសាស្ត្ររបស់សហគ្រាស។ សមាសធាតុសំខាន់ៗនៃនិម្មាបនកម្មសហគ្រាស មានដូចជានិម្មាបនកម្មធុរកិច្ច និម្មាបនកម្មទិន្នន័យ និម្មាបនកម្មកម្មវិធី និងនិម្មាបនកម្មបច្ចេកវិទ្យា។
១៨	Fully Transformed Government	រដ្ឋាភិបាលបរិវត្តកម្មពេញលេញ	រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដែលក្រសួងស្ថាប័នទាំងអស់ប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល និងមានអន្តរប្រតិបត្តិការឌីជីថលល្អប្រសើរសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងការងារអភិបាលកិច្ច និងការផ្តល់សេវា ដោយយកចិត្តទុកដាក់ពីតម្រូវការប្រជាពលរដ្ឋជាធំ ព្រមទាំងផ្ដោតលើសារៈសំខាន់នៃការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យសម្រាប់ការសម្រេចចិត្តនានា។
១៩	Government as a Platform	រដ្ឋាភិបាលជាថ្នាល	រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលដែលត្រូវបានអភិវឌ្ឍនិងដំណើរការលើថ្នាលឌីជីថល ដែលអាចតភ្ជាប់និងចែករំលែកការប្រើប្រាស់ដល់ក្រសួងស្ថាប័ន។
២០	GovTech	បច្ចេកវិទ្យារដ្ឋាភិបាល	បច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗ ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសយកមកប្រើប្រាស់ នៅក្នុងការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលសំដៅលើកកម្ពស់អភិបាលកិច្ចនិងគុណភាពសេវា។
២១	Health Travel Pass	វិញ្ញាបនបត្រសុខភាពឌីជីថលរបស់អ្នកដំណើរ	វិញ្ញាបនបត្រ ដែលបញ្ជាក់ពីការចាក់វ៉ាក់សាំង និងការធ្វើតេស្តរកមេរោគជំងឺកូវីដ-១៩ សម្រាប់បំពេញលក្ខខណ្ឌក្នុងការធ្វើដំណើរក្នុងនិងក្រៅប្រទេស។
២២	Internet of Things	អ៊ីនធឺណិតនៃវត្ថុ	បណ្តាញនៃវត្ថុដែលត្រូវបានតភ្ជាប់នឹងអ៊ីនធឺណិត មានមុខងារចាប់សញ្ញានិងអាចធ្វើអន្តរកម្មជាមួយវត្ថុផ្សេងទៀត ឬមជ្ឈដ្ឋានខាងក្រៅ។
២៣	Interoperability	អន្តរប្រតិបត្តិការ	សមត្ថភាពនៃប្រព័ន្ធឌីជីថល ដែលអាចធ្វើសន្ទនាកម្មជាមួយគ្នាក្នុងការផ្លាស់ប្តូរ និងការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យដែលជាទូទៅកើតឡើងដោយស្វ័យប្រវត្តិតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់។
២៤	Interoperability as an	គោលការណ៍អន្តរប្រតិបត្តិការជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីតែមួយ	គោលការណ៍ដែលធានាថា គ្រប់ប្រព័ន្ធព័ត៌មានឌីជីថលទាំងអស់ក្នុងក្របខណ្ឌរដ្ឋាភិបាល អាចមានប្រតិបត្តិការឯករាជ្យ ប៉ុន្តែអាចធ្វើប្រតិបត្តិការជាមួយ

	Ecosystem Principle		គ្នាបាន ប្រកបដោយសុវត្ថិភាពជាមួយប្រព័ន្ធដទៃទៀត ក្នុងលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីមួយ ដើម្បីបំពេញមុខងារឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។
២៥	Land and Expand for Efficiency Principle	គោលការណ៍ចាប់ផ្តើមនិងពង្រីកដើម្បីប្រសិទ្ធផល	គោលការណ៍នៃការចាប់ផ្តើមគម្រោង ពីទ្រង់ទ្រាយតូចជាមុនសិន មុននឹងពង្រីកឱ្យទៅជាធំ ហើយការចំណាយនិងលទ្ធផលនៃការអនុវត្តការងារមានប្រសិទ្ធភាពនិងប្រសិទ្ធផល។
២៦	Last Miles Delivery	ការដឹកជញ្ជូនគោលដៅចុងក្រោយ	សេវាដឹកជញ្ជូនទំនិញឬឯកសារផ្សេងៗយ៉ាងឆាប់រហ័ស ពីអ្នកផ្គត់ផ្គង់ទៅកាន់អ្នកទទួលនៅគោលដៅចុងក្រោយ។
២៧	Legacy System	ប្រព័ន្ធខ្ចីដីថ្មីចលជំនាន់មុន	ប្រព័ន្ធខ្ចីដីថ្មីដែលកំពុងដំណើរការ ដោយប្រើប្រាស់នូវវិធីសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា ហាដវែរ និងសុសវែរជំនាន់មុនដែលហួសសម័យ។
២៨	Open Government	រដ្ឋាភិបាលបើកចំហ	គំរូអភិបាលកិច្ច ដែលឈរលើគោលការណ៍តម្លាភាពបើកចំហទិន្នន័យ ផ្តល់នូវទំនុកចិត្តជូនប្រជាពលរដ្ឋ និងមានការចូលរួមពីប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការសម្រេចចិត្តនានា ដូចជា ការអនុម័តគោលនយោបាយ ឬការអនុវត្តគម្រោង ស្របតាមតម្រូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។
២៩	Private Network	បណ្តាញដាច់ដោយឡែក	បណ្តាញកុំព្យូទ័រ ដែលត្រូវបានរៀបចំដាច់ដោយឡែកពីបណ្តាញអ៊ីនធឺណិត សម្រាប់តភ្ជាប់ផ្ទៃក្នុងក្រសួងស្ថាប័ន ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពនិងបង្កើនប្រសិទ្ធភាពប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលខ្ចីដីថ្មី។
៣០	Public Value	គុណតម្លៃសាធារណៈ	គុណតម្លៃ ដែលបង្កើតឡើងដោយរដ្ឋាភិបាលតាមរយៈការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ការបង្កើត និងការអនុវត្តច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ស្របតាមតម្រូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។
៣១	Reusability	ការប្រើប្រាស់ឡើងវិញនូវធនធានដែលមានស្រាប់	លទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ធនធានឡើងវិញ ដូចជាផ្នែកខ្លះនៃកូដប្រព័ន្ធ ថ្នាល ឬសម្ភារបរិក្ខារ ជាដើម។
៣២	Smart Citizen	ប្រជាពលរដ្ឋឆ្លាត	បុគ្គលដែលមានចំណេះដឹង អំពីបច្ចេកវិទ្យាខ្ចីដីថ្មី និងអាចទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ពីបច្ចេកវិទ្យាខ្ចីដីថ្មី ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា និងចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមខ្ចីដីថ្មី។
៣៣	Smart Devices	ឧបករណ៍ឆ្លាត	ឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិក ដែលអាចធ្វើការគណនាទំនាក់ទំនង និងការសម្រេចចិត្ត និងអាចផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យជាមួយឧបករណ៍ផ្សេងទៀត ដោយស្វ័យប្រវត្តិ។
៣៤	Smart Government	រដ្ឋាភិបាលឆ្លាត	រដ្ឋាភិបាលដែលប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាខ្ចីដីថ្មីថ្មីៗ និងនវានុវត្តន៍ ក្នុងការប្រមូល ដំណើរការ និងវិភាគ

			ទិន្នន័យដោយស្វ័យប្រវត្តិ សម្រាប់ជំនួយដល់ការសម្រេចចិត្តនិងការឆ្លើយតបចំពោះបញ្ហា។
៣៥	The Once Only Principle	គោលការណ៍តែមួយលើក	គោលការណ៍ដែលច្រើនប្រើ នៅក្នុងឌីជីថលនីយកម្មសេវាសាធារណៈ ដែលអ្នកទទួលសេវាតម្រូវឱ្យផ្តល់ទិន្នន័យរបស់ខ្លួនតែម្តងគត់ ចំណែកទិន្នន័យដែលទទួលបាននឹងត្រូវចែករំលែក និងប្រើប្រាស់ឡើងវិញជាលក្ខណៈផ្ទៃក្នុងនៅក្នុងរង្វង់ក្រសួងស្ថាប័ន ឬឆ្លងប្រទេស ដោយគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃការការពារទិន្នន័យឬបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ។
៣៦	Web Portal	វិបផតថល	ប្រព័ន្ធវិបសាយ ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងតាមរយៈការតភ្ជាប់ជាមួយប្រព័ន្ធឌីជីថលផ្សេងៗ ដើម្បីជាច្រកសម្រាប់ស្វែងរកព័ត៌មាន ឬធ្វើប្រតិបត្តិការសេវាឌីជីថល។

**គោលនយោបាយ
រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា
២០២២-២០៣៥**

ខែ មករា ឆ្នាំ ២០២២